

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/100/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, oraz tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych 1

Umowa między Unią Europejską a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych 2

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 157/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki 10

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 158/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 29

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 159/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu benzoesanu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu jako dodatku paszowego dla świń, drobiu, bydła, owiec, kóz, królików i koni oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1876/2006 i (WE) nr 757/2007 ⁽¹⁾..... 47

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 160/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 162/2003, (WE) nr 971/2008, (UE) nr 1118/2010, (UE) nr 169/2011 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 888/2011 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na stosowanie diklazurilu w paszy ⁽¹⁾	50
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 161/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu zawierającego wodorotlenek sodu jako dodatku paszowego w żywieniu kotów, psów i ryb ozdobnych ⁽¹⁾	52
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 162/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego	55
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 163/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	62
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 164/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj	64

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2013/7/UE z dnia 21 lutego 2013 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia chlorku alkilo (C ₁₂₋₁₆)-dimetylobenzylu-amonowego jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	66

DECYZJE

2013/101/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 18 lutego 2013 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka i dwóch zastępców członków z Francji	70

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 828/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustanawiającego na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi (Dz.Ź. L 240 z 11.9.2009)	71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 10 maja 2012 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, oraz tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych

(2013/100/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją z dnia 5 czerwca 2003 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z państwami trzecimi w sprawie zastąpienia pewnych postanowień obecnie obowiązujących umów dwustronnych umową zawartą na poziomie Unii.
- (2) W imieniu Unii Komisja wynegocjowała umowę z rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotyczącą pewnych aspektów przewozów lotniczych (zwaną dalej „Umową”) zgodnie z mechanizmami i wytycznymi określonymi w załączniku do decyzji Rady z dnia 5 czerwca 2003 r.
- (3) Umowa powinna zostać podpisana i być tymczasowo stosowana do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej zawarcia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii do podpisania Umowy między Unią Europejską a Rządem Demokratyczno-

Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotyczącej pewnych aspektów przewozów lotniczych, z zastrzeżeniem zawarcia tej umowy.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

Artykuł 3

Do czasu wejścia w życie Umowy jest ona tymczasowo stosowana, zgodnie z art. 7 ust. 2 Umowy, od dnia jej podpisania ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 maja 2012 r.

W imieniu Rady

U. ELBÆK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Data podpisania Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA**między Unią Europejską a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotycząca pewnych aspektów przewozów lotniczych**

UNIA EUROPEJSKA

(zwana dalej „Unią”),

z jednej strony, oraz

RZĄD DEMOKRATYCZNO-SOCJALISTYCZNEJ REPUBLIKI SRI LANKI

(zwanej dalej „Sri Lanką”),

z drugiej strony,

(zwane dalej „Stronami”),

STWIERDZAJĄC, że między kilkoma państwami członkowskimi Unii a Sri Lanką zawarte zostały dwustronne umowy o komunikacji lotniczej,

UZNAJĄC, że niektóre postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii a Sri Lanką, które są niezgodne z prawem Unii, muszą zostać dostosowane do tego prawa celem ustanowienia solidnej podstawy prawnej dla przewozów lotniczych między Unią a Sri Lanką, a także w celu zachowania ciągłości tych przewozów,

STWIERDZAJĄC, że Unia ma wyłączne kompetencje w zakresie szeregu aspektów, które mogą zostać włączone do dwustronnych umów o komunikacji lotniczej między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi,

STWIERDZAJĄC, że na mocy prawa Unii wspólnotowi przewoźnicy lotniczy ustanowieni w państwie członkowskim mają prawo do pozbawionego dyskryminacji dostępu do tras lotniczych między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi,

UWZGLĘDNIAJĄC umowy między Unią a niektórymi państwami trzecimi, przewidujące dla obywateli tych państw trzecich (wymienionych w załączniku 3) możliwość nabywania prawa własności w odniesieniu do przewoźników lotniczych koncesjonowanych zgodnie z prawem Unii,

STWIERDZAJĄC, że zgodnie z prawem Unii przewoźnicy lotniczy nie mogą co do zasady zawierać porozumień, które mogą wpłynąć na handel między państwami członkowskimi Unii i których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji,

UZNAJĄC, że postanowienia dwustronnych umów o komunikacji lotniczej zawartych między państwami członkowskimi Unii a Sri Lanką, które (i) wymagają zawierania porozumień między przedsiębiorstwami, podejmowania decyzji przez związki przedsiębiorstw lub stosowania uzgodnionych praktyk zapobiegających, zakłócających lub ograniczających konkurencję między przewoźnikami lotniczymi na danych trasach, bądź sprzyjają wymienionym rozwiązaniom; lub (ii) wzmacniają skutki wszelkich takich porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk; lub (iii) przenoszą na przewoźników lotniczych lub inne prywatne podmioty gospodarcze odpowiedzialność za podjęcie środków zapobiegających, zakłócających lub ograniczających konkurencję między przewoźnikami lotniczymi na danych trasach, mogą uniemożliwić skuteczne działanie reguł konkurencji mających zastosowanie do przedsiębiorstw,

UZNAJĄC, w sytuacji gdy państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną w zakresie nadzoru bezpieczeństwa sprawuje inne państwo członkowskie, że prawa Sri Lanki zgodne z postanowieniami dotyczącymi bezpieczeństwa zawartymi w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Sri Lanką, powinny mieć również zastosowanie do tego innego państwa członkowskiego,

STWIERDZAJĄC, że dwustronne umowy o komunikacji lotniczej wymienione w załączniku 1 opierają się na ogólnej zasadzie, zgodnie z którą wyznaczone przedsiębiorstwa lotnicze Stron mają sprawiedliwe i równe szanse wykonywania uzgodnionych przewozów na określonych trasach,

STWIERDZAJĄC, że celem niniejszej Umowy nie jest zwiększenie ogólnego natężenia ruchu lotniczego między Unią a Sri Lanką, ani naruszenie równowagi między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi a przewoźnikami lotniczymi ze Sri Lanki, ani negocjowanie zmian postanowień dotyczących praw przewozowych w obecnie obowiązujących dwustronnych umowach o komunikacji lotniczej,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

1. Do celów niniejszej Umowy termin „państwa członkowskie” oznacza państwa członkowskie Unii Europejskiej, a „traktaty UE” oznaczają Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku 1 odniesienia do obywateli państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do obywateli państw członkowskich.

3. Zawarte w każdej z umów wymienionych w załączniku 1 odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych z państwa członkowskiego będącego stroną takiej umowy są rozumiane jako odniesienia do przewoźników lotniczych lub przedsiębiorstw lotniczych wyznaczonych przez to państwo członkowskie.

4. Prawa przewozowe będą nadal przyznawane w drodze porozumień dwustronnych.

Artykuł 2

Wyznaczenie przez państwo członkowskie

1. Postanowienia ust. 2 i 3 niniejszego artykułu zastępują odpowiednie postanowienia w artykułach wymienionych odpowiednio w załączniku 2 lit. a) i b) dotyczące, odpowiednio, wyznaczenia przewoźnika lotniczego przez dane państwo członkowskie, jego upoważnień oraz zezwoleń udzielonych przez Sri Lankę oraz odmowy, cofnięcia, zawieszenia lub ograniczenia wspomnianych upoważnień lub zezwoleń udzielonych przewoźnikowi lotniczemu.

2. Po uzyskaniu wyznaczenia dokonanego przez państwo członkowskie Sri Lanka wydaje odpowiednie upoważnienia i zezwolenia w najkrótszym przewidzianym przez procedury terminie, pod warunkiem że:

- a) przewoźnik lotniczy jest ustanowiony, zgodnie z traktatami UE, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego oraz posiada ważną koncesję wydaną zgodnie z prawem Unii; oraz
 - b) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad przewoźnikiem lotniczym, a w wyznaczeniu są wyraźnie określone odpowiednie władze lotnicze; oraz
 - c) przewoźnik lotniczy jest własnością, bezpośrednio lub poprzez pakiet większościowy, oraz pozostaje pod skuteczną kontrolą państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, bądź innych państw wymienionych w załączniku 3 lub obywateli tych innych państw oraz pozostaje przez cały czas pod skuteczną kontrolą tych państw lub tych obywateli.
3. Sri Lanka może odmówić, cofnąć, zawiesić lub ograniczyć upoważnienia lub zezwolenia wydane przewoźnikowi lotniczemu wyznaczonemu przez państwo członkowskie, jeżeli:
- a) przewoźnik lotniczy nie jest ustanowiony, zgodnie z traktatami UE, na terytorium wyznaczającego państwa członkowskiego lub nie posiada ważnej koncesji wydanej zgodnie z prawem Unii; lub

b) państwo członkowskie odpowiedzialne za wydanie certyfikatu przewoźnika lotniczego nie sprawuje ani nie utrzymuje skutecznej kontroli regulacyjnej nad przewoźnikiem lotniczym lub w wyznaczeniu nie są wyraźnie określone odpowiednie władze lotnicze; lub

c) przewoźnik lotniczy nie jest własnością, bezpośrednio lub poprzez pakiet większościowy, państw członkowskich lub obywateli państw członkowskich, bądź innych państw wymienionych w załączniku 3 lub obywateli tych innych państw, lub nie znajduje się pod skuteczną kontrolą tych państw lub ich obywateli; lub

d) przewoźnik lotniczy został już upoważniony do wykonywania operacji zgodnie z umową dwustronną między Sri Lanką a innym państwem członkowskim, a wykonywanie praw przewozowych zgodnie z niniejszą Umową na trasie, która obejmuje punkt znajdujący się na terytorium tego innego państwa członkowskiego, byłoby obejściem ograniczeń praw przewozowych nałożonych przez tę inną umowę; lub

e) wyznaczony przewoźnik lotniczy posiada certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie, z którym Sri Lanka nie zawarła dwustronnej umowy o komunikacji lotniczej, a to państwo członkowskie odmówiło przyznania praw przewozowych Sri Lance.

Wykonując swoje prawa na mocy niniejszego ustępu, Sri Lanka nie stosuje dyskryminacji między wspólnotowymi przewoźnikami lotniczymi ze względu na ich przynależność państwową.

Artykuł 3

Bezpieczeństwo

1. Postanowienia ust. 2 niniejszego artykułu uzupełniają odpowiednie postanowienia artykułów wymienionych w załączniku 2 lit. c).

2. W przypadku gdy państwo członkowskie wyznaczyło przewoźnika lotniczego, nad którym kontrolę regulacyjną sprawuje i utrzymuje inne państwo członkowskie, prawa Sri Lanki wynikające z postanowień dotyczących bezpieczeństwa zawartych w umowie między państwem członkowskim, które wyznaczyło danego przewoźnika lotniczego, a Sri Lanką mają również zastosowanie w stosunku do przyjmowania, wykonywania lub utrzymywania norm bezpieczeństwa przez wspomniane inne państwo członkowskie oraz w stosunku do zezwolenia eksploatacyjnego tego przewoźnika lotniczego.

Artykuł 4

Zgodność z regułami konkurencji

1. Niezależnie od jakiegokolwiek innego postanowienia stanowiącego inaczej, żadne z postanowień umów wymienionych w załączniku 1 nie może (i) wymagać zawierania porozumień między przedsiębiorstwami, podejmowania decyzji przez związki przedsiębiorstw lub stosowania uzgodnionych praktyk, które zapobiegają konkurencji lub ją zakłócają, bądź sprzyjać wymienionym rozwiązaniom; (ii) wzmacniać skutków wszelkich takich porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk, ani (iii) przenosić na prywatne podmioty gospodarcze odpowiedzialności za podjęcie środków zapobiegających, zakłócających lub ograniczających konkurencję.

2. Postanowienia zawarte w umowach wymienionych w załączniku 1, które są niezgodne z ust. 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania.

Artykuł 5

Załączniki do Umowy

Załączniki do niniejszej Umowy stanowią jej integralną część.

Artykuł 6

Przegląd, zmiany lub poprawki

Za obopólną zgodą Strony mogą w każdej chwili dokonać przeglądu lub zmiany niniejszej Umowy lub wprowadzić do niej poprawki.

Artykuł 7

Wejście w życie i tymczasowe stosowanie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie po dokonaniu przez Strony wzajemnej pisemnej notyfikacji o zakończeniu odpowiednich wewnętrznych procedur niezbędnych do jej wejścia w życie.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1, Strony zgadzają się na tymczasowe stosowanie niniejszej Umowy od dnia jej podpisania do momentu jej wejścia w życie.

3. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do wszystkich umów i porozumień wymienionych w załączniku 1, łącznie z tymi, które w dniu podpisania niniejszej Umowy nie weszły jeszcze w życie i nie są tymczasowo stosowane.

Artykuł 8

Wygaśnięcie

1. W przypadku wygaśnięcia umowy wymienionej w załączniku 1, wygasają jednocześnie wszystkie postanowienia niniejszej Umowy odnoszące się do danej umowy wymienionej w załączniku 1.

2. W przypadku wygaśnięcia wszystkich umów wymienionych w załączniku 1 wygasa jednocześnie niniejsza Umowa.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani odpowiednio upoważnieni podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim oraz syngaleskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на двадесет и седми септември две хиляди и дванадесета година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de septiembre de dos mil doce.

V Bruselu dne dvacátého sedmého září dva tisíce dvanáct.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende september to tusind og tolv.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten September zweitausendzwoölf.

Kahe tuhande kaheteistkümnenda aasta septembrikuu kahekümne seitsmendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Σεπτεμβρίου δύο χιλιάδες δώδεκα.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of September in the year two thousand and twelve.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept septembre deux mille douze.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette settembre duemiladodici.

Briselē, divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmit septītajā septembrī.

Priimta du tūkstančiai dvyliktą metų rugsėjo dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenkettedik év szeptember havának huszonhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sebgha u għoxrin jum ta' Settembru tas-sena elfejn u tnax.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste september tweeduizend twaalf.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego siódmego września roku dwa tysiące dwunastego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de setembro de dois mil e doze.

Íntocmit la Bruxelles la douăzeci și șapte septembrie două mii doisprezece.

V Bruseli dvadsiateho siedmeho septembra dvetisícđvanásť.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega septembra leta dva tisoč dvanajst.

Tehty Brysselissä kahdentenkymmenentenäseitsemäntenä päivänä syyskuuta vuonna kaksituhattakaksitoista.

Som skedde i Bryssel den tjugojsjunde september tjugohundratolv.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 За Европскую унию
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 ශ්‍රී ලංකා සංගමය වෙනුවට

~~GM odiates~~

 Manuel Baldini

За Правителството на Демократична социалистическа република Шри Ланка
 Por el Gobierno de la República Socialista Democrática de Sri Lanka
 Za vládu Srílanské demokratické socialistické republiky
 For Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lankas regering
 Für die Regierung der Demokratischen Sozialistischen Republik Sri Lanka
 Sri Lanka Demokraatliku Sotsialistliku Vabariigi valitsuse nimel
 Για την Κυβέρνηση της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Σρι Λάνκα
 For the Government of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
 Pour le Gouvernement de la République Socialiste Démocratique de Sri Lanka
 Per il governo della Repubblica democratica socialista di Sri Lanka
 Šrilankas Demokrātiskās Sociālistiskās Republikas valdības vārdā –
 Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos Vyriausybės vardu
 A Srí Lanka Demokratikus Szocialista Köztársaság kormánya részéről
 Ghall-Gvern tar-Repubblika Demokratika Soċjalista tas-Sri Lanka
 Voor de regering van de Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka
 W imieniu Rządu Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki
 Pelo Governo da República Democrática Socialista do Sri Lanca
 Pentru Guvernul Republicii Democratice Socialiste Sri Lanka
 Za vládu Srílanskej demokratickej socialistickej republiky
 Za vladu Demokratične socialistične republike Šrilanke
 Sri Lankan demokraattisen socialistisen tasavallan hallituksen puolesta
 För demokratiska socialistiska republiken Sri Lankas regering
 ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුව වෙනුවට

~~_____~~

ZAŁĄCZNIK 1

WYKAZ UMÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 NINIEJSZEJ UMOWY

Umowy o komunikacji lotniczej i inne porozumienia między Sri Lanką a państwami członkowskimi, z uwzględnieniem zmian lub poprawek, które w dniu podpisania niniejszej Umowy były zawarte, podpisane lub parafowane:

- umowa o transporcie lotniczym między Federalnym Rządem Austrii a Republiką Sri Lanki, sporządzona w Kolombo dnia 15 lutego 1978 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Austria”,
- umowa między Rządem Królestwa Belgii a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotycząca transportu lotniczego, sporządzona w Brukseli dnia 15 grudnia 1998 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Belgia”,
- umowa między Rządem Bułgarskiej Republiki Ludowej a Rządem Cejlonu dotycząca komunikacji lotniczej między i poza ich terytoriami, sporządzona w Kolombo dnia 27 listopada 1970 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Bułgaria”,
- umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Cypru a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki, parafowana w Kolombo dnia 15 listopada 2002 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Cypr”,
- umowa między Rządem Republiki Czeskiej a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotycząca komunikacji lotniczej, sporządzona w Pradze dnia 20 kwietnia 2004 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Republika Czeska”,
- umowa między Rządem Danii a Rządem Cejlonu dotycząca komunikacji lotniczej, sporządzona w Kolombo dnia 29 maja 1959 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Dania”,
- umowa między Republiką Francuską a Cejlonem dotycząca komunikacji lotniczej, sporządzona w Kolombo dnia 18 kwietnia 1966 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Francja”,
- umowa o transporcie lotniczym między Republiką Federalną Niemiec a Republiką Sri Lanki, sporządzona w Kolombo dnia 24 lipca 1973 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Niemcy”,
- umowa o transporcie lotniczym między Rządem Republiki Greckiej a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki, parafowana w Atenach dnia 5 listopada 2002 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Grecja”,
- umowa między Rządem Republiki Włoskiej a Rządem Cejlonu dotycząca komunikacji lotniczej, sporządzona w Kolombo dnia 1 czerwca 1959 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Włochy”,
- umowa między Rządem Królestwa Niderlandów a Rządem Cejlonu dotycząca komunikacji lotniczej między i poza ich terytoriami, sporządzona w Kolombo dnia 14 września 1953 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Niderlandy”,
- umowa między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Demokratycznej Socjalistycznej Republiki Sri Lanki o komunikacji lotniczej między oraz poza ich odnośne terytoria, sporządzona w Kolombo dnia 26 stycznia 1982 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Polska”,
- umowa między Rządem Szwecji a Rządem Cejlonu dotycząca komunikacji lotniczej, sporządzona w Kolombo dnia 29 maja 1959 r., zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Szwecja”,
- umowa między Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Rządem Demokratyczno-Socjalistycznej Republiki Sri Lanki dotycząca komunikacji lotniczej, sporządzona w Kolombo dnia 22 kwietnia 1998 r., wraz ze zmianami, zwana dalej w załączniku 2 „umową Sri Lanka – Zjednoczone Królestwo”.

ZAŁĄCZNIK 2

WYKAZ ARTYKUŁÓW W UMOWACH WYMENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU 1, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2-4 NINIEJSZEJ UMOWY

- a) Wyznaczenie przez państwo członkowskie:
- art. 3 umowy Sri Lanka – Austria,
 - art. 3 umowy Sri Lanka – Belgia,
 - art. 4 umowy Sri Lanka – Cypr,
 - art. 3 umowy Sri Lanka – Republika Czeska,
 - art. 2 umowy Sri Lanka – Dania,
 - art. 3 umowy Sri Lanka – Francja,
 - art. 3 ust. 4 umowy Sri Lanka – Niemcy,
 - art. 3 umowy Sri Lanka – Grecja,
 - art. 4 ust. 1-3 umowy Sri Lanka – Włochy,
 - art. 2 umowy Sri Lanka – Niderlandy,
 - art. 3 umowy Sri Lanka – Polska,
 - art. 2 umowy Sri Lanka – Szwecja,
 - art. 4 umowy Sri Lanka – Zjednoczone Królestwo.
- b) Odmowa, cofnięcie, zawieszenie lub ograniczenie upoważnień lub zezwoleń:
- art. 4 umowy Sri Lanka – Austria,
 - art. 5 umowy Sri Lanka – Belgia,
 - art. 3 ust. 4 umowy Sri Lanka – Bułgaria,
 - art. 5 umowy Sri Lanka – Cypr,
 - art. 4 umowy Sri Lanka – Republika Czeska,
 - art. 6 umowy Sri Lanka – Dania,
 - art. 3 ust. 4 i art. 4 umowy Sri Lanka – Francja,
 - art. 4 ust. 1 umowy Sri Lanka – Niemcy,
 - art. 4 umowy Sri Lanka – Grecja,
 - art. 4 ust. 4-6 umowy Sri Lanka – Włochy,
 - art. 3 umowy Sri Lanka – Niderlandy,
 - art. 6 umowy Sri Lanka – Szwecja,
 - art. 5 umowy Sri Lanka – Zjednoczone Królestwo.
- c) Bezpieczeństwo:
- art. 7 umowy Sri Lanka – Austria,
 - art. 7 umowy Sri Lanka – Belgia,
 - art. 10 umowy Sri Lanka – Cypr,
 - art. 7 umowy Sri Lanka – Republika Czeska,
 - art. 4 umowy Sri Lanka – Dania,
 - art. 7 umowy Sri Lanka – Grecja,
 - art. 7 umowy Sri Lanka – Polska,
 - art. 4 umowy Sri Lanka – Szwecja.
-

ZAŁĄCZNIK 3

WYKAZ INNYCH PAŃSTW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 NINIEJSZEJ UMOWY

- a) Republika Islandii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - b) Księstwo Liechtensteinu (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - c) Królestwo Norwegii (na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym);
 - d) Konfederacja Szwajcarska (na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego).
-

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 157/2013

z dnia 18 lutego 2013 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

(4) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, eksporterów/producentów w USA, importerów i inne zainteresowane strony, a także władze USA o wszczęciu postępowania. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(5) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 25 listopada 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu („zawiadomienie o wszczęciu”) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego („postępowanie AD” lub „postępowanie”) dotyczącego przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).

1.2.1. Kontrola wyrwykowa eksporterów/producentów w USA

(6) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę eksporterów/producentów w USA w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrwykową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

(2) W tym samym dniu Komisja ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i wszczęła odrębne dochodzenie („postępowanie AS”). Postępowanie to zostało zakończone w dniu 21 grudnia 2012 r. bez nałożenia środków wyrównawczych.

(7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy potrzebna jest kontrola wyrwykowa, a w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby eksporterów/producentów w USA, zwrócono się do nich o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od daty wszczęcia dochodzenia oraz dostarczenie w wypełnionym formularzu dotyczącym kontroli wyrwykowej, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji o ich działalności związanej z produkcją i sprzedażą bioetanolu w okresie od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”).

(3) Postępowanie AD wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 12 października 2011 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Odnawialnego Etanolu (ePURE) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji bioetanolu. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na

(8) Przy doborze reprezentatywnej próby skonsultowano się również z właściwymi organami w USA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 345 z 25.11.2011, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. C 345 z 25.11.2011, s. 13.

(9) Zgłosiło się ponad 60 eksporterów/producentów, którzy dostarczyli wymagane informacje w terminie 15 dni.

- (10) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu bioetanolu do Unii, którą można było zbadać w dostępnym czasie. Na wybraną próbę składało się sześciu producentów bioetanolu z USA („próba z USA”).
- (11) Podczas dochodzenia stwierdzono, że produkcja jednego z producentów objętych próbą nie była przedmiotem wywozu do Unii w trakcie OD. Przedsiębiorstwo to zostało w związku z tym wyłączone z próby.
- (12) Pomimo faktu, że inni objęci próbą producenci zgłosili wywóz bioetanolu do Unii w swoich formularzach dotyczących kontroli wrywkowej, dochodzenie wykazało, że żaden z nich nie wywoził bioetanolu na rynek unijny. W rzeczywistości sprzedawali go oni niepowiązanym przedsiębiorstwom handlowym/przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniami, które następnie mieszały go z benzyną i odsprzedawały na rynku krajowym oraz na wywóz, w szczególności do Unii. W trakcie dochodzenia na miejscu okazało się, że w rzeczywistości, w przeciwieństwie do konkluzji, które można było wysnuć z informacji podanych przez objętych próbą producentów w USA w kwestionariuszach, producenci ci nie byli zawsze świadomi, czy ich produkcja przeznaczona była na rynek unijny, czy jakkolwiek inny, w tym na rynek USA. Nie posiadali oni również wiedzy na temat cen sprzedaży przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami. W rzeczywistości oznacza to, że producenci bioetanolu z USA nie są eksporterami produktu objętego postępowaniem do Unii. Eksporterami są w rzeczywistości przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami. Dlatego też dane zebrane i zweryfikowane w związku z badaną próbą z USA na etapie tymczasowym nie umożliwiły ustalenia, czy bioetanol z USA był w OD wysyłany do Unii po cenach dumpingowych.
- (13) Nie można więc było w owym czasie nałożyć środków antidumpingowych.
- (14) W celu ustalenia wielkości wywozu bioetanolu do Unii, badanie wrywkowe w USA oparte było głównie na danych otrzymanych od niepowiązanych przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami lub handlem, które na etapie tymczasowym nie były objęte dochodzeniem. Chociaż jedno z tych przedsiębiorstw handlowych współpracowało na etapie tymczasowym w dochodzeniu i dostarczyło dodatkowe dane, nie były one jednak wystarczające do dokładnego i wiarygodnego ustalenia danych niezbędnych do obliczenia marginesu dumpingu.
- (15) W związku z powyższym stwierdzono, że aby przeprowadzić dochodzenie, niezbędne jest raczej oparcie się na danych przedsiębiorstw zajmujących się handlem lub mieszaniami, które rzeczywiście wywoziły produkt do Unii.
- (16) Kwestionariusze dotyczące dumpingu zostały zatem wysłane do ośmiu zajmujących się handlem lub mieszaniami przedsiębiorstw w USA, które podczas badania dobranej próby zidentyfikowano jako największe. Przedsiębiorstwa te odpowiadają za ponad 90 % wywozu bioetanolu do Unii. Dwa spośród nich wyraziły zgodę na współpracę w dochodzeniu. Odpowiadają one za około 51 % wywozu do Unii w OD.
- 1.2.2. Kontrola wrywkowa producentów unijnych
- (17) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych („próba z UE”). Próba składała się z pięciu przedsiębiorstw i grup przedsiębiorstw wybranych spośród 19 producentów unijnych, którzy byli znani przed wszczęciem dochodzenia. Doboru próby dokonano na podstawie reprezentatywnej wielkości produkcji bioetanolu w okresie objętym dochodzeniem oraz na podstawie lokalizacji znanych producentów. Próba reprezentowała 48 % łącznej szacowanej produkcji unijnej w OD.
- (19) Dochodzenie wykazało jednak, że grupy włączone do próby w UE składały się z dużej liczby przedsiębiorstw lub pojedynczych podmiotów produkujących i sprzedających produkt podobny. Oznaczałoby to objęcie dochodzeniem wszystkich 13 przedsiębiorstw, co, biorąc pod uwagę czas dostępny na dochodzenie, nie było możliwe. Podjęto w związku z tym decyzję o ponownym zbadaniu dostępnych danych w celu dobrania reprezentatywnej próby. Stwierdzono, że w grupie powinni znaleźć się przede wszystkim najwięksi indywidualni producenci w Unii, a w przypadku doboru grup należy również uwzględnić określone rozmieszczenie geograficzne tych producentów.
- (20) Dlatego też dokonano wyboru ostatecznej próby z UE składającej się z sześciu indywidualnych producentów, na podstawie reprezentatywności pod względem wielkości produkcji i sprzedaży bioetanolu podczas OD oraz lokalizacji geograficznej. Producenci ci, zlokalizowani w Belgii, Niemczech, Francji, Zjednoczonym Królestwie, Szwecji i Niemczech, reprezentują 36 % łącznej szacowanej produkcji unijnej i 44 % łącznej produkcji zgłoszonej przez przedsiębiorstwa, które dostarczyły dane do doboru próby. Próba ta została uznana za reprezentatywną do zbadania ewentualnej szkody dla przemysłu unijnego.
- (21) Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłaszanie uwag w sprawie stosowności doboru próby.
- (22) Niektóre strony twierdziły, że próba z UE jest mniej reprezentatywna niż próba wybrana pierwotnie, obejmująca kompletne grupy przedsiębiorstw. Ich zdaniem obiektywną analizę sytuacji przemysłu unijnego można przeprowadzić jedynie poprzez włączenie do próby wszystkich przedsiębiorstw należących do grup. W szczególności stawiały one zarzut, że koszty i przychody mogły zostać przydzielone pewnym należącym do danej grupy przedsiębiorstwom, w których nie przeprowadza się wizyt i które w związku z tym mogą nie zostać uwzględnione w analizie szkody.

- (23) W tej kwestii należy zauważyć, że Komisja należycie uwzględniła i zbadała dane dostarczone przez wszystkie objęte i nieobjęte próbą przedsiębiorstwa, a w szczególności przedsiębiorstwa należące do grup przedsiębiorstw, aby mieć pewność, że wszelkie koszty i przychody związane z produkcją i sprzedażą wybranych do próby przedsiębiorstw zostały w pełni i prawidłowo odzwierciedlone w analizie szkody.
- (24) Niektóre strony kwestionowały włączenie do próby z UE producentów unijnych, którzy byli w fazie rozruchu. Strony te twierdziły również, że jedno przedsiębiorstwo o istotnej niewykorzystanej mocy produkcyjnej w 2011 r., znajdujące się w państwie członkowskim, które nie wdrożyło dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii⁽¹⁾, nie powinno zostać włączone do próby. Twierdzono również, że w przypadku gdyby te przedsiębiorstwa zostały ostatecznie włączone do próby, Komisja powinna skorygować dotyczące ich dane w celu uwzględnienia tych nadzwyczajnych okoliczności.
- (25) Uważa się, że fakt, że przedsiębiorstwa niedawno rozpoczęły lub wznowiły działalność, nie stanowi przeszkody dla włączenia ich do próby. Włączenie tych przedsiębiorstw do próby nie narusza kryteriów doboru próby w rozumieniu art. 17 rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do korekty danych tych przedsiębiorstw strony nie przedstawiły żadnych specyficznych kwestii ani uzasadnionych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, ani też informacji, w jaki sposób należałoby tę korektę przeprowadzić.
- (26) Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych kosztów, takich jak np. przyspieszona amortyzacja, które powinny zostać dostosowane, aby skorygować wszelkie zniekształcenia związane z rozpoczęciem działalności. Stąd też powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.
- (27) Niektóre strony kwestionowały również wyłączenie z próby UE jednego przedsiębiorstwa, które zostało nią wstępnie objęte i było zlokalizowane w państwie członkowskim o wysokim zużyciu i produkcji bioetanolu. Twierdziły one, że przedsiębiorstwo to miało dobre wyniki, i sugerowały, że to właśnie było przyczyną wyłączenia go z próby. Twierdziły dalej, że dobór próby był ukierunkowany na wykrycie szkody. Zdaniem tych stron Komisja powinna była wysłać do wszystkich producentów tzw. minikwestionariusze w celu zebrania istotnych danych, aby dokonać doboru próby.
- (28) W odniesieniu do wysyłania minikwestionariuszy należy zauważyć, że przed dokonaniem doboru próby Komisja zwróciła się o przedstawienie informacji do wszystkich znanych zainteresowanych producentów unijnych w celu zebrania istotnych danych, aby móc dokonać doboru próby. Jak wspomniano w pkt 5.2.1 zawiadomienia o wszczęciu, informacja ta była dostępna od daty wszczęcia dochodzenia w dokumentacji do wglądu zainteresowanych stron i nie umożliwiała wglądu w sytuację ekonomiczną respondentów. W rezultacie Komisja miała
- do dyspozycji wystarczającą ilość istotnych informacji, aby dobrać reprezentatywną próbę zgodnie z kryteriami zawartymi w art. 17 rozporządzenia podstawowego, nie mogła jednak dokonać selekcji przedsiębiorstw w oparciu o ich wyniki. W związku z tym powyższe twierdzenia zostały odrzucone.
- (29) Twierdzono ponadto, że próba powinna obejmować przedsiębiorstwa produkujące bioetanol z buraka cukrowego, ponieważ produkcja z tego surowca może być znacznie bardziej opłacalna niż np. z pszenicy. Chociaż argumentu tego nie uzasadniono, dostępne informacje wykazują, że bioetanol produkowany z buraka cukrowego stanowi jedynie małą część ogólnej produkcji unijnej – ok. 12 % w 2011 r. – oraz że dwa z przedsiębiorstw włączonych do próby częściowo wykorzystują buraki cukrowe jako surowiec do produkcji bioetanolu. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (30) W oparciu o powyższe fakty uważa się, że próba dobrana do celów zbadania szkody w taki sposób, jak to wyjaśniono powyżej, jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.
- 1.2.3. *Kontrola wrywkowa importerów niepowiązanych*
- (31) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów uczestniczących w postępowaniu w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wrywkowej odnośnie do importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (32) W terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania tylko trzech importerów przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby. Ze względu na ograniczoną liczbę współpracujących importerów nie uznano kontroli wrywkowej za konieczną.
- 1.2.4. *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja*
- (33) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron. Kwestionariusze przesłano więc do objętych próbą eksporterów/producentów w USA, do producentów unijnych objętych próbą, do trzech współpracujących importerów niepowiązanych w Unii oraz do wszystkich znanych użytkowników zainteresowanych dochodzeniem.
- (34) Odpowiedzi otrzymano od objętych próbą eksporterów/producentów w USA, objętych próbą unijnych producentów, dwóch niepowiązanych importerów i czterech użytkowników.
- (35) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje przedłożone przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do ostatecznego stwierdzenia dumpingu, ustalenia wynikającej z niego szkody i oceny interesu Unii.
- (36) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

Eksporterzy/producenti w USA

- Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois
- Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois
- Platinum Ethanol LLC, Arthur, Iowa
- Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa
- POET LLC, Wichita, Kansas i Sioux Falls, Dakota Południowa

Niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe w USA

- Bio Urja Trading LLC, Houston, Teksas

Powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii

- Cargill International SA, Genewa

Producenci w Unii

- Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Niderlandy
- BioWanze SA, Wanze, Belgia
- Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Niemcy
- Ensus, Yarm, Zjednoczone Królestwo
- Lantmännen Energi/Agroetanol, Norrköping, Szwecja
- Tereos BENP, Lillebonne, Francja

Niepowiązani importerzy w Unii

- Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Niderlandy
- Greenergy Fuels Limited, Londyn, Zjednoczone Królestwo

Użytkownicy w Unii

- Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V., Rotterdam, Niderlandy

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (37) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2008 r. do końca OD („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**2.1. Produkt objęty postępowaniem**

- (38) Produktem, którego dotyczy postępowanie, jest bioetanol, nazywany czasem „etanolem paliwowym”, tj. alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażony lub nieskażony, z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, jak również alkohol etylowy produkowany z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszkach z benzyną

o zawartości alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), pochodzący z USA, obecnie objęty kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 oraz ex 3824 90 97.

- (39) Bioetanol może być produkowany z różnych surowców rolnych, takich jak trzcina cukrowa, burak cukrowy, ziemniaki, maniok i kukurydza. W USA dokonuje się rozróżnienia na podstawie różnych surowców, zgodnie z poniższym opisem:

a) biopaliwo konwencjonalne (produkowane głównie z kukurydzy i powszechnie nazywane etanolem kukurydzianym), które zdefiniowano jako odnawialne paliwo otrzymywane ze skrobi kukurydzianej, produkowane w zakładach, których budowę rozpoczęto po dacie uchwalenia w grudniu 2007 r. ustawy o niezależności i bezpieczeństwie energetycznym (Energy Independence and Security Act)⁽¹⁾ i które w przyszłości muszą doprowadzić do redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % w stosunku do referencyjnej emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia benzyny i diesla;

b) biopaliwo zaawansowane, które zdefiniowano jako odnawialne paliwo inne niż etanol otrzymywany ze skrobi kukurydzianej i które otrzymuje się z odnawialnej biomasy, charakteryzujące się emisją gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliwa o co najmniej 50 % niższą niż referencyjna emisja gazów cieplarnianych, zgodnie z ustaleniami administratora ustawy o polityce energetycznej (Energy Policy Act, EPA). Termin ten obejmuje „biopaliwa celulozowe”, takie jak bioetanol i „diesel z biomasy”. Program dla zaawansowanych biopaliw obejmuje program dla biopaliw celulozowych, diesla z biomasy i niezróżnicowanych zaawansowanych biopaliw.

- (40) Biopaliwo celulozowe⁽²⁾ definiowane jest bardziej szczegółowo jako odnawialne paliwo otrzymane z dowolnej celulozy, hemicelulozy lub ligniny otrzymywanej z odnawialnej biomasy, charakteryzujące się emisją gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliwa, ustaloną przez administratora EPA, o co najmniej 60 % niższą niż referencyjna emisja gazów cieplarnianych w cyklu życia. Do biopaliw celulozowych zalicza się bioetanol celulozowy. Prowadzone są badania i projekty pilotażowe w dużym stopniu wspierane przez rząd federalny USA, mające na celu produkcję zaawansowanych biopaliw, zwłaszcza bioetanolu celulozowego produkowanego w szczególności z odpadów rolnych i leśnych. Według urzędników USA i publicznie dostępnych danych⁽³⁾ produkcja tego

⁽¹⁾ Zob. www.ethanol.org – RFS (Renewable fuels standard) na podstawie ustawy Energy Independence and Security Act z 2007 r.

⁽²⁾ Zob. US Internal Revenue Code (IRC) – sekcja 40 lit. b) pkt 4 ppkt E.

⁽³⁾ Zob. www.ethanol.org – RFS (Renewable fuels standard) na podstawie ustawy Energy Independence and Security Act z 2007 r.

typu bioetanolu osiągnie około 4 mld litrów w 2014 r. i ponad 50 mld litrów do 2021 r. Produkcja bioetanolu celulozowego podczas OD była znikoma.

- (41) W trakcie okresu objętego dochodzeniem aż do chwili obecnej głównym surowcem wykorzystywanym w USA była kukurydza, natomiast głównym surowcem wykorzystywanym w Unii jest pszenica.
- (42) Dochodzenie wykazało, że bioetanol jest zasadniczo sprzedawany w czystej postaci przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniem/przedsiębiorstwom handlowym, które mieszają go ⁽¹⁾ z benzyną w szczególności w celu uzyskania wysokoprocentowych mieszanek, które są eksportowane lub sprzedawane na rynku krajowym w celu dalszego mieszania i wykorzystania jako paliwo. Mieszanie nie jest bardzo złożonym procesem i może być prowadzone w drodze mieszania produktów w specjalnych zbiornikach z dodaniem pożądanej procentowej ilości bioetanolu i benzyny.
- (43) Aby zidentyfikować różne rodzaje bioetanolu, mieszanin lub mieszanek bioetanolu wykorzystywanych na świecie, mieszanki paliwowe zawierające etanol są oznaczane liczbą „E” opisującą procentową zawartość etanolu paliwowego w objętości mieszanki. Na przykład E85 zawiera 85 % bezwodnego etanolu i 15 % benzyny. Niskoprocentowe mieszanki etanolu, od E5 do E25, są znane także jako gazohol, chociaż w międzynarodowej terminologii zastosowanie terminu gazohol odnosi się najczęściej do mieszanki E10. Mieszanek E10 lub o niższej liczbie E do roku 2011 używano w ponad dwudziestu krajach na całym świecie, na czele z USA, gdzie prawie całość detalicznej benzyny sprzedanej w 2010 r. była zmieszana z 10 % bioetanolu.
- (44) Dochodzenie wykazało, że wszystkie rodzaje bioetanolu uznaje się za biopaliwa na podstawie obecnego programu National Renewable Fuel Standard (RFS1) ustanowionego na mocy ustawy Energy Policy Act z 2005 r., którą zmieniono ustawą Clean Air Act poprzez ustanowienie pierwszej krajowej normy paliw odnawialnych. Kongres Stanów Zjednoczonych nałożył na Agencję Ochrony Środowiska Stanów Zjednoczonych (EPA) obowiązek koordynacji działań z Departamentem Energii Stanów Zjednoczonych, Departamentem Rolnictwa Stanów Zjednoczonych i zainteresowanymi stronami w celu opracowania oraz wdrożenia tego programu.
- (45) W wyniku prowadzonej polityki energetycznej USA jest od 2005 r. największym na świecie producentem bioetanolu, z udziałem w światowej produkcji wynoszącym 57,5 %. Ustalone przez EPA wymogi zapewniły w 2009 r. produkcję przynajmniej 11 mld galonów amerykańskich odnawialnych paliw, co miało w szczególności na celu dotrzymanie wartości docelowych ustanowionych przez

⁽¹⁾ Dochodzenie wykazało, że aby skorzystać z ulgi podatkowej dotyczącej mieszanek alkoholu, zgodnie z definicją w sekcji 40 lit. b) pkt 3 IRC w USA, wystarczyło zmieszać czysty bioetanol jedynie z 0,1 % benzyny.

ustawę o niezależności i bezpieczeństwie energetycznym z 2007 r. Produkcja na dużą skalę umożliwiła również producentom w USA wywóz bioetanolu na inne rynki, w tym do Unii.

- (46) W oparciu o oficjalne źródła, dane rynkowe i publicznie dostępne informacje ⁽²⁾ wszystkie rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszkach, mianowicie mieszanki bioetanolu z benzyną mineralną, jak to objaśniono powyżej w motywie 43, produkowane w USA i sprzedawane tam na rynku krajowym lub wywożone, są uznawane za paliwa bioetanolowe i wchodzą w zakres pakietu prawodawczego dotyczącego efektywności energetycznej oraz energii odnawialnej i paliw alternatywnych w USA.
- (47) Stwierdzono, że wszystkie rodzaje bioetanolu i bioetanolu w mieszkach, objęte niniejszym dochodzeniem, pomimo możliwych różnic pod względem surowca wykorzystanego do produkcji lub różnic w procesie produkcji, mają takie same lub bardzo podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz są wykorzystywane do takich samych celów. Ewentualne różnice dotyczące produktu objętego postępowaniem nie mają wpływu na jego podstawową definicję, właściwości lub postrzeganie tego produktu przez różne podmioty.
- (48) Niektóre strony twierdziły, że definicja produktu objętego postępowaniem nie była jasna, w szczególności dlatego, że nie pozwalała odróżnić bioetanolu przeznaczonego do zastosowań jako paliwo od bioetanolu przeznaczonego do innych celów. Strony te twierdziły więc, że dochodzenie powinno obejmować etanol przeznaczony do wszystkich zastosowań i pochodzący ze wszystkich źródeł, włącznie z etanolem syntetycznym konkurującym z bioetanolem w wykorzystaniu do celów przemysłowych.
- (49) Inna strona twierdziła coś przeciwnego, a mianowicie, że dochodzenie powinno obejmować jedynie bioetanol przeznaczony do zastosowań jako paliwo, a więc bioetanol przeznaczony do celów przemysłowych powinien zostać wykluczony.
- (50) W tym kontekście zauważa się, że produkt objęty postępowaniem należy definiować przede wszystkim na podstawie jego podstawowych właściwości fizycznych, technicznych i chemicznych, a nie na podstawie sposobów jego wykorzystania i zastosowań. Produkt posiadający różne zastosowania może mieć takie same lub podobne podstawowe właściwości bez względu na jego późniejsze wykorzystanie i w pewnych okolicznościach może być konieczne pogłębienie analizy definicji produktu i zakresu produktu w świetle specyficzności sektora przemysłu i rynku.

⁽²⁾ Na przykład: a) informacje publikowane w sieci przez American Coalition for Ethanol (ACE); b) ustawa Energy Policy Act (EPA) z 2005 r., w szczególności P.L. nr 109-58; c) ustawa Energy Independence and Security Act z 2007 r. (P.L. nr 110-140, H.R. nr 6), którą zmieniono i podwyższono normę Renewable Fuels Standard (RFS), stawiając wymóg wykorzystania 9 mld galonów paliw odnawialnych w 2008 r. i 13,9 mld w 2011 r.; d) broszury informacyjne wydawane przez Departament Energii Stanów Zjednoczonych w ramach działań Clean cities actions itd.

- (51) W omawianym przypadku było jasne, że w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania nie zamierzano uwzględniać etanolu syntetycznego w definicji produktu. Etanol syntetyczny ma inne właściwości niż bioetanol i nie odpowiada powyższym kryteriom związanym z definicją produktu objętego postępowaniem. Żaden producent koncentrujący się na wytwarzaniu tego produktu nie uczestniczył w niniejszym dochodzeniu. Dlatego etanolu syntetycznego nie można uwzględnić w definicji produktu objętego postępowaniem i nie jest on objęty zakresem dochodzenia. Wbrew poczynionym przez niektóre strony sugestiom, wyjaśnienie to nie doprowadziło do zmiany zakresu dochodzenia ani definicji produktu objętego postępowaniem, nie miało ono też żadnych konsekwencji dla jakości wykorzystywanych danych.
- (52) Bioetanol przeznaczony do zastosowania jako paliwo i bioetanol przeznaczony do innych celów mogą mieć podobne cechy. W trakcie dochodzenia badano jednak występowanie dumpingu na poziomie przedsiębiorstw w USA produkujących lub mieszających bioetanol do zastosowania jako paliwo, mianowicie bioetanol przeznaczony do mieszanek paliwowych. Podobnie dochodzenie prowadzone u producentów unijnych skupione było na bioetanolu przeznaczonym do zastosowania jako paliwo, a nie do innych celów. Dlatego też bioetanol przeznaczony do innych zastosowań niż jako paliwo nie powinien być objęty zakresem tego dochodzenia.
- (53) Importerzy, którzy nie będą stosować przywożonego z USA bioetanolu jako paliwa, mają możliwość złożenia oświadczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi końcowego przeznaczenia określonymi w art. 291 do 300 unijnego kodeksu celnego⁽¹⁾.
- ## 2.2. Produkt podobny
- (54) Ustalono, że bioetanol produkowany przez przemysł unijny i sprzedawany na rynku unijnym ma podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak bioetanol wywożony z USA do Unii.
- (55) Jak opisano powyżej w motywie 39, bioetanol można produkować z różnych surowców. Z dochodzenia nie wynika jednak, że rodzaj wykorzystanego surowca prowadzi do różnic w cechach produktu końcowego. Ustalono, że produkt objęty postępowaniem produkowany w USA głównie z kukurydzy i wywożony do Unii jest zamienny z produktem wytwarzanym głównie z pszenicy i sprzedawanym na terenie Unii przez unijnych producentów. Poza tym, nawet gdyby występowały jakiegokolwiek różnice w zastosowaniu i postrzeganiu produktu przez operatorów i użytkowników na rynku bioetanolu, nie są one znaczące.
- (56) W związku z tym potwierdza się, że bioetanol produkowany i sprzedawany na terenie Unii oraz wywożony z USA produkt objęty postępowaniem należy traktować jako podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (57) Niektórzy objęci próbą producenci z USA twierdzili, że bioetanol produkowany i sprzedawany na rynku USA nie jest podobny do produktu objętego postępowaniem, jako że nie odpowiada ściśle opisowi produktu zawartemu w zawiadomieniu o wszczęciu. Rzeczywiście, typy bioetanolu sprzedawane na rynku USA mają zawartość wody powyżej progu 0,3 % i odpowiadają raczej amerykańskiej normie ASTM, a nie EN 15376.
- (58) Dochodzenie wykazało jednak, że bioetanol produkowany do sprzedaży na rynku USA w dużej mierze posiada te same podstawowe fizyczne, chemiczne i techniczne cechy, co produkt objęty postępowaniem. Artykuł 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego stanowi, że produkt podobny niekoniecznie powinien przypominać pod wszystkimi względami produkt objęty postępowaniem, ale może to być produkt, który wprawdzie nie przypomina go pod każdym względem, ale którego właściwości ściśle odpowiadają właściwościom produktu objętego postępowaniem. Właśnie tak jest w przypadku bioetanolu sprzedawanego na rynku USA i bioetanolu wywożonego do Unii. Istnieją precedensy traktowania produktów jako podobne do produktu objętego postępowaniem, mimo występowania pewnych różnic⁽²⁾.
- (59) Dlatego podjęto decyzję o zmianie tymczasowego ustalenia i uznaniu, że odpowiadający normie ASTM bioetanol sprzedawany na rynku USA jest produktem podobnym do produktu objętego postępowaniem w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Wprowadzenie

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽²⁾ Na przykład rozporządzenie Rady (WE) nr 2961/95 w sprawie nadszarczanów, w którym uznano, że chiński produkt był „podobny” do unijnego pomimo różnic jakościowych co do czystości i zawartości żelaza (Dz.U. L 308 z 21.12.1995, s. 61, motyw 10). Zob. także wyrok Sądu pierwszej instancji w sprawie T-2/95, *Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie Unii Europejskiej*, w którym Sąd orzekł, że „instytucje miały prawo uznać, że chiński i rosyjski wapń metaliczny były „podobne” do wapnia metalicznego z UE, mimo różnic w zawartości tlenu, które czyniły produkt z UE niezdatnym do pewnego szczególnego zastosowania odpowiadającego za 11 % konsumpcji w Unii (T-2/95 pkt 202–221)”. Punkt ten nie został zakwestionowany w postępowaniu odwoławczym (C-458/98 P).

swoją sprzedażą na rynku USA i wywozem do UE dokonanym przez inne przedsiębiorstwa. Jak wspomniano w motywach 12 i 63, producenci ci nie znali również poziomu cen eksportowych do Unii.

- (63) W tym przypadku ustalono, że w związku ze strukturą sektora bioetanolu i sposobem, w jaki produkt objęty postępowaniem był produkowany, sprzedawany na rynku USA i wywożony do Unii, ustalenie indywidualnych marginesów dumpingu dla producentów w USA jest niewykonalne. Dokładniej rzecz ujmując, producenci ujęci w próbie z USA nie wywozili produktu objętego postępowaniem do Unii, a objęte dochodzeniem przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami zaopatrywały się w bioetanol u różnych producentów, mieszały go i sprzedawały w szczególności na wywóz do Unii, w związku z czym, wbrew temu, co twierdziły wspomniane wyżej strony, nie było możliwe indywidualne ustalenie wszystkich zakupów i porównanie normalnych wartości z odnośnymi cenami eksportowymi, nie było też możliwe ustalenie producenta w momencie wywozu do Unii. Ujmując to inaczej, każda wysyłka do Unii zawierała bioetanol wyprodukowany przez różnych producentów w USA, a nie tylko przez tych, którzy zostali ujęci w próbie. Ponadto dochodzenie wykazało też, że poziom cenowy stosowany przez producentów z USA ujętych w próbie w stosunku do ich klientów w USA nie był zgodny z ceną faktycznie płaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy wywozie do Unii.
- (64) Dlatego uważa się, że należy ustalić margines dumpingu dla całego kraju.

3.2. Wartość normalna

- (65) Dla celów określenia wartości normalnej, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja ustaliła najpierw, czy wielkość krajowej sprzedaży niezależnym klientom produktu objętego postępowaniem przez dwa współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami była reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii w OD.
- (66) Ponieważ sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym występowała w wystarczających ilościach, wartość normalna została ustalona na podstawie ceny płaconej lub należnej dwóm wspomnianym wcześniej przedsiębiorstwom handlowym/przedsiębiorstwom zajmującym się mieszaniami w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych odbiorców w USA.

3.3. Cena eksportowa

- (67) Współpracujące przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami dostarczyły dane, które umożliwiły ustalenie ceny eksportowej na podstawie ich cen, które obecnie są płacone lub należne, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Dla transakcji, w przypadku których przywóz dokonywany był za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny pierwszej odsprzedaży dokonanej przez powiązane

przedsiębiorstwo handlowe niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

- (68) W odniesieniu do sprzedaży dokonywanej poprzez powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Szwajcarii, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne („koszty SG&A”) i zysk nie były odejmowane od ceny eksportowej, jako że nie były uważane za koszty pomiędzy przywozem a odsprzedażą w Unii. W dochodzeniu ustalono, że główna działalność powiązanego przedsiębiorstwa handlowego polegała na zarządzaniu płynnością działu handlu cukrem, do którego należał biopaliwa, i zabezpieczeniu przed nieodłącznym ryzykiem związanym z handlem produktami rolnymi poprzez stosowanie instrumentów pochodnych zarówno na rynku pozagiełdowym, jak i na regulowanych rynkach finansowych.
- (69) Niektórzy producenci z USA twierdzili, że stałą praktyką instytucji jest stosowanie ceny stosowanej przez eksportera w stosunku do pierwszego niezależnego klienta jako ceny eksportowej do celów obliczania dumpingu. W niniejszym przypadku ceną tą byłaby cena sprzedaży stosowana przez producentów z USA w odniesieniu do niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami w USA. Jak wspomniano w motywach 62 i 63 powyżej, żaden z producentów bioetanolu w USA nie wywoził jednak produktu objętego postępowaniem do Unii. Nie byli oni również świadomi poziomu cen wywozu do UE. Dlatego nie można użyć ich ceny krajowej, ponieważ nie jest ceną eksportową płaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem w Unii. W związku z tym przytoczone twierdzenia wspomnianych producentów nie mogą zostać uwzględnione.

3.4. Porównanie

- (70) Porównanie pomiędzy średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową dla poszczególnych typów produktów, ustalonymi dla współpracujących przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami dokonane zostało na podstawie ceny *ex-works*, z uwzględnieniem, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnic spowodowanych czynnikami, co do których wykazano, że wpływają one na ceny i porównywalność cen. Jedno przedsiębiorstwo handlowe/przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami twierdzi, że dane dotyczące sprzedaży krajowej nie były reprezentatywne. Ponieważ przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami nie dostarczyły danych obejmujących całą sprzedaż krajową, wyliczenie opiera się na danych dostarczonych w kwestionariuszu i uzyskanych podczas wizyty na miejscu.
- (71) Jedno przedsiębiorstwo handlowe/przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniami twierdzi, że obliczenie ceny sprzedaży krajowej powinno opierać się na danych rynku kasowego z giełdy NYMEX. Zdaniem Komisji bardziej wiarygodne są sprawdzone dane uzyskane od dwóch przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami.
- (72) Poczyniono w tym celu odpowiednie korekty uwzględniające w uzasadnionych przypadkach różnice w kosztach transportu, ubezpieczenia, ładowania, przeładunku i w kosztach dodatkowych

- (73) Produkt objęty postępowaniem i produkt podobny mają ten szczególny charakter, że przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem otrzymały w OD dotację na sprzedaż swoich mieszanek zawierających bioetanol, głównie w formie obniżek podatku akcyzowego. Metoda stosowana do ustalenia wartości normalnej i ceny eksportowej jest metodą, w której rzeczywiste ceny sprzedaży na rynku krajowym i na wywóz, stosowane przez wspomniane przedsiębiorstwa, są w pełni uwzględniane. Dlatego porównanie sprzedaży dokonanej przez przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem na rynku USA i cen eksportowych w celu obliczenia poziomu dumpingu dla produktu objętego postępowaniem eliminuje wszelki ewentualny wpływ dotacji na cenę, jako że dotacja ta dotyczyła w OD zarówno sprzedaży krajowej, jak i eksportowej. Jedno przedsiębiorstwo handlowe/przedsiębiorstwo zajmujące się mieszaniem twierdziło, iż nie otrzymało dotacji na swoją sprzedaż krajową. Nie przedstawia ono jednak na to dowodów; twierdzenie to trudno również pogodzić z informacjami dotyczącymi stosowania subwencji dostarczonymi przez władze USA.

3.5. Dumping

- (74) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnią ważoną wartość normalną poszczególnych rodzajów produktu porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem. W oparciu o to porównanie stwierdzono, że współpracujące niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem praktykowały dumping.
- (75) W oparciu o zagregowane dane współpracujących niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem ustalono średni ważony margines dumpingu w wysokości 9,5 %, który stanowi ogólnokrajowy margines dumpingu dla USA.
- (76) Niektórzy z objętych próbą producentów w USA oświadczyli, że w przypadku nałożenia środków antidumpingowych oczekują ustalenia dla nich indywidualnego marginesu stawki celnej. W świetle faktów opisanych w motywach 6–16 oraz argumentacji zawartej w motywach 60–64 powyżej twierdzenia tego nie można przyjąć, jako że dochodzenie potwierdziło, że dla przedsiębiorstw tych, szczególnie ponieważ nie dokonywały one w OD wywozu do Unii, nie było możliwe śledzenie ich produktów przy wywozie do Unii i nie miały one w zasadzie wiedzy na temat czasu wywozu ani ceny płaconej bądź należnej od importerów unijnych. Dlatego nie można było dla tych producentów wiarygodnie ustalić ceny eksportowej ani marginesu dumpingu.
- (77) Niektórzy producenci poprosili o więcej informacji na temat obliczania dumpingu dla dwóch przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem. Powinno się jednak wziąć pod uwagę, że z jednej strony dane, o które poproszono, zawierają tajemnice handlowe i z tego powodu nie mogą być ujawniane innym

podmiotom niż zainteresowana strona. Z drugiej strony do stałych praktyk instytucji należy ujawnianie wszystkim stronom ogólnej metody stosowanej do ustalania dumpingu, bez wykorzystanych w obliczeniach indywidualnych danych. Metoda ta opisana została w informacji o ostatecznych ustaleniach rozesłanej do wszystkich stron.

4. SZKODA

4.1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (78) Poziom produkcji unijnej ustalony został na podstawie raportu rynkowego dostarczonego w trakcie dochodzenia przez skarżącego. Określoną w tym raporcie całkowitą produkcję unijną produktu podobnego porównano z informacjami dostarczonymi przez 17 współpracujących producentów unijnych. Pomiędzy danymi z obu źródeł stwierdzono niewielką różnicę, która wynosiła około 5 %. Różnicę tę uzasadnia się brakiem dostarczenia danych przez niektórych względnie niewielkich niewspółpracujących producentów unijnych. Na tej podstawie oszacowano całkowitą produkcję unijną w OD na 3,42 mln ton. Producenci unijni, reprezentujący łączną produkcję unijną, stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem unijnym”.

4.2. Zużycie w Unii

- (79) Poziom zużycia w Unii ustalony został na podstawie całkowitej produkcji przemysłu unijnego, z dodaniem wielkości przywozu z państw trzecich, ustalonej w oparciu o najlepsze dostępne statystyki i z pomniejszeniem o różnicę w poziomie zapasów i zgłoszoną przez przemysł unijny wielkość wywozu. Niektóre strony twierdziły, że statystyki użyte do ustalenia poziomu zużycia nie były kompletne, ponieważ znaczący przywóz bioetanolu z państw trzecich, szczególnie w OD, nie został uwzględniony. Strony te uważały również, że wielkość przywozu z USA została przez Komisję zawyżona i dane dotyczące wielkości zużycia i udziału w rynku były w związku z tym niewiarygodne.
- (80) Uwagi te zostały poddane analizie i porównane z dostępnymi danymi. Odnosnie do przywozu z innych państw, strony nie przedstawiły żadnych dowodów na wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem. Przywóz z innych państw został niemniej jednak uwzględniony przy ustalaniu wielkości przywozu. W odniesieniu do przywozu z USA stwierdzono błąd pisarski w obliczeniach dotyczących OD. Wielkość przywozu została w związku z tym ponownie zbadana i w razie potrzeby skorygowana. Nie miało to jednak wpływu na dokonane ustalenia co do wystąpienia szkody i oceny związku przyczynowo-skutkowego.

- (81) Odnosnie do przywozu produktu objętego postępowaniem należy podkreślić, że dla produktu objętego postępowaniem nie ma odrębnych kodów Nomenklatury scalonej. Ponadto w przypadkach, w których produkt

objęty postępowaniem może być zgłaszany organom celnym, kody Nomenklatury scalonej obejmują dodatkowo inne produkty niż ten objęty postępowaniem.

- (82) W odniesieniu do przywozu mieszanek bioetanolu, ze zweryfikowanych odpowiedzi niepowiązanych importerów na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że większość przywozu zgłoszona została z kodem TARIC 3824 90 97 99. Nie można jednak uzyskać z Eurostatu danych na temat wielkości przywozu, ponieważ ten kod TARIC obejmuje dodatkowo inne produkty chemiczne niż ten objęty postępowaniem.
- (83) Odnośnie do przywozu zgłoszonego z kodami Nomenklatury scalonej 2207 10 00 i 2207 20 00 nie było możliwe rozróżnienie pomiędzy produktem objętym postępowaniem a produktami nieobjętymi nim ze względu na brak wystarczających informacji o przywożonym produkcie.
- (84) Dlatego też, wobec braku dostępnych w Eurostacie pełnych danych na temat przywozu, podjęto decyzję o wykorzystaniu również innych źródeł informacji w celu ustalenia wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem na rynek unijny.
- (85) Uznano, że do celów najlepszego oszacowania przywozu pochodzącego z USA produktu objętego postępowaniem najbardziej wiarygodną podstawą będą statystyki dostarczone przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA. Zgłoszone wielkości wywozu odpowiadają amerykańskim kodom taryfowym 22071060 oraz 22072000.
- (86) Aby oszacować wielkość tego przywozu, przyjęto racjonalne podejście i do ustalenia wielkości przywozu na rynek unijny z USA uwzględniono wszystkie ilości zgłoszone przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA.
- (87) Ustalenia dotyczące przywozu do Unii produktu pochodzącego z Brazylii oparte były na następujących źródłach informacji: raporty sporządzone przez Agencję Zjednoczonego Królestwa ds. Paliw Odnawialnych – w odniesieniu do przywozu do Zjednoczonego Królestwa; dane ze szczegółowych celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji, Finlandii i od

Eurostatu. Dla Niderlandów, Szwecji i Finlandii wielkość przywozu ustalono na podstawie nazw importerów i eksporterów i, jeśli było to możliwe, na podstawie opisu produktu. Aby ustalić wielkość przywozu, przyjęto konserwatywne podejście. Przy przeprowadzaniu obliczeń uwzględniono wszystkie zgłoszone ilości.

- (88) Do oszacowania wielkości pozostałego przywozu do Unii, w odniesieniu do innych państw członkowskich niż wymienione w motywie 87, wykorzystano dane Eurostatu. Dokonano korekty wielkości przywozu na podstawie procentowego udziału bioetanolu wykorzystywanego w Unii jako paliwo. Źródło tej korekty podane zostało w skardze. Udział procentowy otrzymano z rocznego bilansu alkoholu etylowego, opublikowanego przez Komisję Europejską⁽¹⁾. Udział procentowy bioetanolu użytego w Unii jako paliwo wyniósł 54 % w 2008 r., 66 % w 2009 r. i 68 % w 2010 r. Udział procentowy w 2010 r. użyty został do celów ustalenia odnośnego przywozu w OD.
- (89) Do oszacowania przywozu z innych źródeł wykorzystano dane Eurostatu i dane ze szczegółowych celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii. Wykorzystano tę samą metodologię co przy ustalaniu wielkości przywozu z Brazylii.
- (90) Do obliczania średniej ceny jednostkowej CIF dla przywozu z USA i z Brazylii jako źródło informacji wykorzystano dane ze szczegółowych celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii. Dla USA wykorzystano także dane ze zweryfikowanego kwestionariusza niepowiązanego importera. Średnie ceny CIF dla USA w latach 2008 i 2009 ustalono na podstawie zgłoszonych dla tych lat przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA średnich cen, wyrażonych w stosunku do średniej ceny jednostkowej CIF otrzymanej dla 2010 r.
- (91) Różnice w stanie zapasów ustalono na podstawie informacji przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.
- (92) Na tej podstawie stwierdzono, że konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

	2008	2009	2010	OD
Produkcja unijna ogółem (w tonach) (A)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Całkowity przywóz z państw trzecich, w tym z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach) (B)	1 252 705	1 130 703	859 605	1 031 226
Całkowity wywóz przemysłu unijnego do państw spoza UE (w tonach) (C)	26 263	41 023	53 085	59 633

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 18.9.2009, s. 13, Dz.U. C 176 z 2.7.2010, s. 6, Dz.U. C 236 z 12.8.2011, s. 16.

	2008	2009	2010	OD
Różnice stanu zapasów ⁽¹⁾ (w tonach) (C)	0	4 730	- 8 415	- 5 458
Zużycie w Unii (w tonach)	3 379 559	3 882 897	4 089 600	4 366 554
Indeks: 2008 = 100	100	115	121	129

Źródło: (A) raport rynkowy, (B) Eurostat, Komisja Handlu Międzynarodowego USA, Agencja Zjednoczonego Królestwa ds. Paliw Odnawialnych oraz celne bazy danych dotyczących przywozu otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii; (C) skarga, odpowiedzi na kwestionariusz objętych próbą producentów unijnych, dostarczone w skardze informacje przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Przyjmuje się, że w 2008 r. stan zapasów nie ulegał zmianom.

- (93) W okresie badanym zużycie unijne wzrosło znacząco – o 29 %. Do wzrostu tego przyczyniło się wdrożenie w państwach członkowskich dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, w której ustanowiono cele wzrostu dla wykorzystania energii odnawialnych.

4.3. Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość, udział w rynku i cena przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (94) Pod względem ilości, udziału w rynku i ceny, przywóz do Unii z USA kształtował się w okresie badanym w następujący sposób:

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z USA (w tonach) (A)	63 406	53 332	348 868	686 185
Indeks: 2008 = 100	100	84	550	1 082
Udział w rynku (%)	1,9	1,4	8,5	15,7
Indeks: 2008 = 100	100	73	454	837
Średnia cena w EUR/tonę (B)	590,6	552,5	542,5	626,7
Indeks: 2008 = 100	100	94	92	106

Źródło: (A) wielkość wywozu zgłoszona przez Komisję Handlu Międzynarodowego USA; (B) celne bazy danych dotyczących przywozu otrzymane od Niderlandów, Szwecji i Finlandii oraz zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz niepowiązanego importera.

- (95) Przywóz z USA znacząco wzrósł w okresie badanym pod względem wielkości, z 63 406 ton do 686 185 ton. Podobnie znacząco wzrósł w tym okresie udział eksporterów z USA w rynku unijnym, z 1,9 % do 15,7 %.

- (96) Chociaż średnie ceny przywozu z USA wzrosły w okresie badanym o 6 %, jak to wyjaśniono w motywie 117 poniżej, ceny eksporterów z USA były stale niższe od śred-

nich cen producentów unijnych. To systematyczne podcięcie cenowe praktykowane przez eksporterów z USA tłumaczy znaczący wzrost udziału w rynku, jaki osiągnęli oni w okresie badanym.

4.3.2. Podcięcie cenowe przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (97) W celu oceny podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży dla poszczególnych rodzajów produktów objętych próbą producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu cen *ex-works*, z odpowiadającymi im średnimi ważonymi cenami poszczególnych typów danego produktu eksporterów z USA dla pierwszego niezależnego nabywcy na rynku unijnym, ustalonymi na bazie CIF. Aby umożliwić uczciwe porównanie cen, na amerykańskie ceny naniesiono odpowiednie korekty odpowiadające aktualnym opłatom celnym i kosztom ponoszonym po przywozie.

- (98) Wyniki tego porównania, wyrażone jako odsetek cen sprzedaży objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, wykazały istnienie trwałego podcięcia cenowego średnio o 5,6 %. To podcięcie cenowe pokazuje presję cenową, jaka spowodowana była przywozem z państwa objętego postępowaniem na rynek unijny, w szczególności w OD.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi wstępne

- (99) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych użytych do oceny stanu przemysłu unijnego w okresie badanym.

- (100) Analiza szkody w odniesieniu do danych makroekonomicznych, takich jak produkcja, zdolność produkcyjna, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zapasy, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu, oparta jest na danych dla całego przemysłu unijnego ze stowarzyszenia ePURE.

- (101) Analiza szkody w odniesieniu do danych mikroekonomicznych, takich jak ceny, rentowność, przepływ środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność pozyskiwania kapitału, płace oraz zapasy, dokonana została w oparciu o dane dostarczone przez objętych próbą producentów unijnych w sprawdzonych odpowiedziach na kwestionariusz.
- (102) Produkcja bioetanolu jest w Unii nadal w fazie rozruchu. Aby odpowiedzieć na wzrastający w Unii popyt, przedsiębiorstwa dokonały ostatnio inwestycji w nowe instalacje produkcyjne lub zwiększyły dostępne moce produkcyjne. Fakt, że w okresie badanym produkcję podjęły nowe przedsiębiorstwa, doprowadził do pozytywnej ewolucji takich wskaźników, jak produkcja, zdolność produkcyjna, wielkość sprzedaży i zatrudnienie.
- (103) Dochodzenie wykazało również, że aby osiągnąć normalny poziom produkcji, ten typ działalności przemysłowej wymaga pewnego czasu, od dwóch do trzech lat od momentu rozpoczęcia.

4.4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2008	2009	2010	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	2 153 118	2 797 948	3 274 665	3 389 503
Indeks: 2008 = 100	100	130	152	157
Moce produkcyjne (w tonach)	3 443 766	3 992 640	4 670 076	4 734 915
Indeks: 2008 = 100	100	116	136	137
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	63	70	70	72
Indeks: 2008 = 100	100	112	112	114

Źródło: Na podstawie danych od przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.

- (104) W rezultacie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii produkcja unijna wzrosła znacznie w okresie badanym o około 57 %. W latach 2008–2010 produkcja unijna wzrosła o 36 %, ale później wskaźnik wzrostu znacznie się obniżył i w OD wynosił jedynie 3,5 % w porównaniu z rokiem 2010.
- (105) Moce produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 37 % i podlegały tym samym trendom co produkcja.
- (106) Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło w okresie badanym o 14 %, a wzrost ten osiągnięty został na początku okresu badanego. Ze względu na fazę rozruchu niektórych producentów unijnych w 2009 r. oczekiwano, że wykorzystanie mocy produkcyjnych powinno jeszcze bardziej wzrosnąć, jako że producenci potrzebują normalnie od dwóch do trzech lat od fazy rozruchu, aby osiągnąć normalny poziom produkcji, tak jak to wyjaśniono w motywie 103 powyżej. Tak się jednak nie stało.
- (107) Dochodzenie potwierdziło zatem, że kilka przedsiębiorstw w UE podjęło produkcję na początku lub w trakcie okresu badanego ze względu na oczekiwaną publikację dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii. Spowodowało to pozytywne zmiany, szczególnie w odniesieniu do wyżej wspomnianych czynników szkody, zwłaszcza w okresie do 2010 r. Sytuacja na rynku unijnym uległa jednak zmianie, która zbiegła się w czasie z nagłym pojawieniem się przywozu po cenach dumpingowych z USA w 2010 r. i spodziewany w OD wzrost działalności nie nastąpił.

4.4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	2 035 367	2 650 526	3 117 410	3 229 326
Indeks: 2008 = 100	100	130	152	159
Udział w rynku (%)	60,2	68,3	76,2	74,0
Indeks: 2008 = 100	100	113	126	122

Źródło: Na podstawie danych od przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.

(108) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o 59 % i w okresie badanym uzyskano 13,8 punktu procentowego udziału w rynku. Wielkość sprzedaży stale rosła między 2008 r. i 2010 r., ale między 2010 r. i OD rosła ona mniej niż zużycie, które w tym okresie wzrosło o 6,8 %.

(109) Podobnie udział w rynku przemysłu unijnego wzrastał do 2010 r., lecz później zmniejszył się w OD. W okresie między 2010 r. a OD, podczas gdy prawie podwoił się udział w rynku przywozu z USA, zyskując 7,2 punktu procentowego, przemysł unijny stracił 2,2 punktu procentowego.

4.4.4. Wzrost

(110) W okresie badanym zużycie unijne wzrosło znacząco – o 29,2 %. Pomimo iż wielkość sprzedaży i udział w rynku również wzrosły w tym okresie, przemysł unijny nie skorzystał w pełni z tego wzrostu zużycia, zwłaszcza od 2010 r. Od 2010 r. do OD przemysł unijny dotknęło spowolnienie tempa wzrostu wielkości sprzedaży i udział w rynku zmniejszył się w porównaniu z poprzednimi latami.

(111) Niektóre strony twierdziły, że tendencja wzrostowa pokazywana przez niektóre wskaźniki w okresie badanym nie odzwierciedla sytuacji przemysłu, który poniósł szkodę. Jak to wyjaśniono powyżej, dochodzenie wykazało jednak, że spowolnienie wzrostu przemysłu unijnego w 2010 r. i w OD zbiegło się w czasie z nagłym wzrostem taniego dumpingowego przywozu z USA.

4.4.5. Zatrudnienie i wydajność

	2008	2009	2010	OD
Liczba pracowników	2 331	2 419	2 523	2 552
Indeks: 2008 = 100	100	104	108	109
Wydajność (jednostka/pracownik)	924	1 157	1 298	1 328
Indeks: 2008 = 100	100	125	141	144

Źródło: Na podstawie danych od przemysłu unijnego dostarczonych przez skarżącego.

(112) Zatrudnienie wzrosło w okresie badanym o 9 %. Dokładniej rzecz ujmując, wzrosło ono o 8 % od 2008 r. do

2010 r., lecz w OD zwiększyło się jedynie marginalnie o 1 %. Odzwierciedla to tendencję wzrostu zdolności produkcyjnej i produkcji w Unii.

(113) Wydajność siły roboczej przemysłu unijnego mierzona była jako wielkość produkcji na osobę zatrudnioną w ciągu jednego roku. Zwiększyła się ona znacznie w okresie badanym o 44 %, co odzwierciedla zdobyte doświadczenie i wzrost efektywności w fazie rozruchu i po niej.

4.4.6. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

(114) Jeżeli uwzględni się wielkość, udział w rynku oraz ceny przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wpływu ustalonych w OD marginesów dumpingu na przemysł unijny nie można uznać za nieistotny.

4.4.7. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(115) Zagadnienie to nie jest w tym przypadku istotne ze względu na brak skutków wcześniejszego dumpingu.

4.4.8. Średnie ceny jednostkowe przemysłu unijnego

	2008	2009	2010	OD
Ceny jednostkowe (EUR/kg)	702,59	634,88	657,41	768,59
Indeks: 2008 = 100	100	90	94	109

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(116) W okresie badanym ceny przemysłu unijnego wzrosły ogólnie o 9 %. Obniżyły się one w 2009 r. w porównaniu z 2008 r., lecz następnie stale wzrastały do końca OD. Dochodzenie wykazało jednak, że podwyżki cen nie były wystarczające, aby przemysł unijny mógł pokryć swoje koszty. Różnica pomiędzy cenami sprzedaży i kosztami dalej wzrastała, szczególnie w OD. Sytuacja ta zbiegła się w czasie ze zwiększonym tanim, dumpingowym przywozem z USA na rynek unijny.

(117) Dochodzenie wykazało, że ceny przemysłu unijnego pozostawały w okresie badanym wyższe (nawet o 23 %) niż ceny dumpingowego przywozu z USA.

4.4.9. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

	2008	2009	2010	OD
Zysk netto przed opodatkowaniem (EUR)	- 33 305 225	1 343 823	- 33 932 738	- 82 070 168
Indeks: 2008 = - 100	- 100	4	- 102	- 246

	2008	2009	2010	OD
Rentowność sprzedaży unijnej (% sprzedaży netto)	- 11,65	0,33	- 5,72	- 9,74
Indeks: 2008 = - 100	- 100	3	- 49	- 84
Przepływy środków pieniężnych (EUR)	- 2 528 061	34 783 260	48 733 697	36 832 646
Indeks: 2008 = - 100	- 100	1 376	1 928	1 457
Przepływ środków pieniężnych w % sprzedaży unijnej niepowiązanym stronom	- 0,9	8,7	8,2	4,4
Indeks: 2008 = - 100	- 100	980	930	494
Inwestycje (w EUR)	330 441 830	86 279 988	38 710 739	23 018 175
Indeks: 2008 = 100	100	26	12	7
Zwrot z inwestycji (%)	- 10	2	- 88	- 357
Indeks: 2008 = - 100	- 100	15	- 870	- 3 538

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (118) Rentowność przemysłu unijnego ustalono zarówno w kwotach bezwzględnych (zysk netto przed opodatkowaniem), jak i przedstawiając zysk lub stratę netto jako odsetek obrotów ze sprzedaży produktu podobnego. Rentowność przemysłu unijnego była w okresie badanym ujemna, z wyjątkiem 2009 r., kiedy to przedsiębiorstwom objętym próbą udało się osiągnąć równowagę.
- (119) Zwrot z inwestycji podlegał tym samym trendom, wyraźnie nie osiągając poziomu, który umożliwiłby przemysłowi unijnemu przetrwanie.
- (120) Przepływ środków pieniężnych był ujemny w 2008 r. i poprawił się w latach 2009 i 2010. Podczas OD prze-

pływ środków pieniężnych zaczął jednak ponownie maleć, co odzwierciedlało zmniejszającą się zdolność samofinansowania przez przemysł unijny swojej działalności.

- (121) Zmiany rentowności, przepływu środków pieniężnych i stopy zwrotu z inwestycji w okresie badanym ograniczyły zdolność przemysłu unijnego do inwestycji w swoją działalność i jej rozwój, co wyraźnie wykazane zostało przez wynoszący 93 % spadek inwestycji w tym okresie.

4.4.10. Płace

	2008	2009	2010	OD
Płace (w EUR)	45 066 253	57 253 228	68 711 959	76 030 008
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	75 691	81 233	88 638	99 646
Indeks: 2008 = 100	100	107	117	132

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (122) Płace wzrosły w okresie badanym o 32 %, co odzwierciedla wzrost wydajności pracowników.

4.4.11. Zapasy

	2008	2009	2010	OD
Zapasy na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	34 585	24 022	38 649	31 408
Indeks: 2008 = 100	100	69	112	91
Zapasy w stosunku do produkcji (%)	8,3	3,5	3,8	2,5

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (123) W okresie badanym poziom zapasów zmniejszył się nieznacznie.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (124) W toku dochodzenia wykazano, że gwałtowny wzrost przywozu po niskich, dumpingowych cenach na rynek unijny nastąpił w 2010 r., a szczególnie w OD. W okresie tym niektóre wskaźniki szkody dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego poprawiły się, lecz wzrost nie odpowiadał zwiększonemu zużyciu w badanym okresie i poprawa nie była w związku z tym wystarczająca, by pozwolić przemysłowi unijnemu na rozwijanie działalności.
- (125) Tak jak to zazwyczaj ma miejsce w przypadku nowej i rozwijanej działalności, niektóre wskaźniki, takie jak wielkość sprzedaży, produkcja i wykorzystanie mocy produkcyjnych, wykazały w okresie badanym tendencję wzrostową. Tłumaczy się to wejściem w tym okresie nowych producentów unijnych na rynek. Niemniej jednak dochodzenie wykazało, że od 2010 r., kiedy nastąpił nagły tani przywóz, sytuacja na rynku unijnym nie umożliwiła producentom unijnym osiągnięcia wystarczającego poziomu produkcji oraz poziomu cen, aby rozwinąć i utrzymać ważne inwestycje poczynione w okresie badanym.
- (126) Stwierdzono, że tani przywóz spowodował dla przemysłu unijnego trwałe podcięcie cenowe. Poziom cen nie umożliwił przemysłowi unijnemu pokrycia kosztów i osiągnięcia niezbędnego przepływu środków pieniężnych i zysków, koniecznych do rozwijania działalności.
- (127) W istocie wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak rentowność, przepływ środków pieniężnych i zwrot z inwestycji, pogorszyły się lub pozostały znacznie poniżej normalnego poziomu. Pogorszyło to znacznie zdolność przemysłu unijnego do pozyskania kapitału i dalszego inwestowania w działalność.
- (128) W związku z powyższym uznano, że przemysł unijny poniósł w OD znaczącą szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wprowadzenie

- (129) Zgodnie z art. 3 ust. 5 i 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował szkodę dla przemysłu unijnego. Zbadano znane czynniki,

inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych, które mogły w tym samym czasie powodować szkodę dla przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

5.2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (130) Jak wspomniano wyżej, w badanym okresie zużycie unijne wzrosło znacząco o 29,2 %. Przywóz po cenach dumpingowych z państwa objętego postępowaniem wzrósł jednak znacząco pod względem wielkości, tj. z 1,9 % udziału w rynku unijnym na początku okresu badanego do 15,7 % w OD. Spowodowało to wyraźną presję na przemysł unijny, szczególnie od 2010 r. do końca OD, kiedy przywóz ten zwiększył się ponaddwukrotnie. Od 2010 r., a w szczególności w OD, występował na rynku unijnym tani przywóz w wielkich ilościach z USA, który podcinał ceny stosowane przez przemysł unijny. Sytuacja ta uniemożliwiła w OD przemysłowi unijnemu planowany rozwój.
- (131) Niektóre strony twierdziły, że sytuacja przemysłu unijnego właśnie od 2010 r. poprawiła się, co zbiegło się w czasie z podwojeniem przywozu z USA. Jak to wyjaśniono powyżej w motywach 102 i 107, fakt, że wielu producentów unijnych rozpoczęło wchodzenie na rynek w okresie badanym, spowodował wystąpienie pozytywnych tendencji w odniesieniu do niektórych czynników szkody, takich jak produkcja i wielkość sprzedaży. Przemysł unijny stracił jednak w OD udziały w rynku w porównaniu z 2010 r., a w tym samym czasie na rynku unijnym nastąpił największy przyrost przywozu z USA po cenach dumpingowych. Występowanie podcięcia cenowego i presja cenowa spowodowały pogorszenie ogólnej sytuacji finansowej przemysłu unijnego, a szczególnie rentowności.

- (132) Tani przywóz odegrał więc znaczącą rolę w istotnej szkodzie, jaką poniósł przemysł unijny w OD.

5.3. Wpływ innych czynników

- (133) Zbadano następujące znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby upewnić się, że żadna szkoda wynikająca z tych innych czynników nie została przypisana przywozowi po cenach dumpingowych: przywóz z innych państw, wyniki eksportowe przemysłu unijnego, wpływ kryzysu gospodarczego oraz inne czynniki, takie jak wahania cen surowców, kształtowanie się popytu i domniemane wewnętrzne problemy unijnych przedsiębiorstw.

5.3.1. Przywóz z innych państw (Brazylia)

- (134) Według dostępnych informacji, poza Brazylią nie było innych państw wywozujących do Unii w okresie badanym

produkt objęty postępowaniem w znaczących ilościach. Ceny przywozu z Brazylii utrzymały się na wyraźnie niższym poziomie niż ceny producentów unijnych. Przywóz z Brazylii wykazywał jednak w okresie badanym wyraźną tendencję spadkową pod względem wielkości (-81 %) i udziału w rynku (-25,8 %). W rezultacie, jako że wielkość przywozu zmalała w OD do tak niskiego poziomu, nie można uważać, że zerwał on związek przyczynowy między tanim przywozem z USA i szkodą poniesioną w OD przez przemysł unijny.

	2008	2009	2010	OD
Wielkość przywozu z Brazylii (w tonach)	1 022 980	884 020	396 249	195 342
Indeks: 2008 = 100	100	86	39	19
Udział w rynku przywozu z Brazylii (%)	30,3	22,8	9,7	4,5
Średnia cena jednostkowa CIF przywozu (EUR/tona)	560,8	496,2	580,8	622,4
Indeks: 2008 = 100	100	88	104	111

Źródło: Eurostat, Agencja Zjednoczonego Królestwa ds. Paliw Odnawialnych, dane z celnych baz danych dotyczących przywozu, otrzymane od Niderlandów, Szwecji, Finlandii i od skarżącego.

(135) Strony twierdziły, że przywóz z Brazylii utrzymywał się w całym OD powyżej poziomu *de minimis* i że był on dokonywany na rynek unijny po cenach dumpingowych. Strony twierdziły również, że przywóz z USA przejął jedynie udział w rynku przywozu z Brazylii. Z powyższego powodu, zdaniem tych stron, nie można uważać przywozu z USA za przyczynę istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

(136) Jak to wyjaśniono powyżej, przywóz z Brazylii w okresie badanym znacząco spadł. Jego udział w rynku zmalał z 30,3 % do 4,5 % w czasie, gdy znacząco wzrosło zużycie. Z uwagi na poziom cenowy stosowany przez brazylijskich eksporterów na rynku unijnym nie można wykluczyć, że obecność bioetanolu z Brazylii przyczyniła się w pewnym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Uważa się jednak, iż przywóz ten zredukowany został w OD do takiego poziomu, że nie można go traktować jako głównej przyczyny tej szkody. W istocie bowiem, w okresie między 2010 r. a OD, podczas gdy przywóz z Brazylii spadł o 200 000 ton, przywóz po cenach dumpingowych z USA wzrósł o ponad 330 000 ton. Uznaje się w związku z tym, iż obecność na rynku unijnym bioetanolu z Brazylii, szczególnie w OD, nie może być wystarczająca, aby zerwać

związek przyczynowy ustalony między przywozem po cenach dumpingowych z USA i szkodliwą sytuacją dla przemysłu unijnego w tym okresie.

5.3.2. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

	2008	2009	2010	OD
Wielkość sprzedaży eksportowej (w tonach)	26 263	41 023	53 085	59 633

Źródło: Skarga oraz odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(137) Dochodzenie wykazało, iż w OD wywożone były przez przemysł unijny małe ilości bioetanolu po cenach znacznie wyższych niż praktykowane na rynku unijnym. W związku z tym stwierdzono, że wyniki eksportowe nie są czynnikiem, który mógłby zanegować związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł unijny i przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie.

5.3.3. Wpływ kryzysu gospodarczego

(138) Nie stwierdzono, że kryzys gospodarczy miał negatywny wpływ na przemysł unijny. Największy wzrost zużycia bioetanolu w Unii nastąpił w 2009 r., który ogólnie uważa się za najgorszy rok kryzysu gospodarczego. W tym samym okresie producenci unijni odnotowali również wzrost produkcji i sprzedaży.

(139) Ze względu na przytoczone powyżej fakty uważa się, iż kryzys gospodarczy nie zerwał związku przyczynowego między tanim przywozem z państwa objętego postępowaniem i istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

5.3.4. Pozostałe czynniki

(140) Strony przedstawiły również inne czynniki, które mogły zerwać ten związek przyczynowy, takie jak wahania cen surowców, kształtowanie się popytu, który był niższy niż oczekiwano, unijne ramy prawne, rzekomo niekorzystne dla producentów unijnych, oraz pewne domniemane wewnętrzne problemy producentów unijnych.

(141) Odnośnie do wahań cen surowców stwierdzono, że zarówno ceny kukurydzy, jak i pszenicy były w okresie badanym niestabilne. Dochodzenie wykazało, iż większość producentów zabezpiecza się jednak przed takim ryzykiem poprzez szczególne mechanizmy ustalania cen u dostawców lub za pośrednictwem rynków finansowych. W związku z powyższym, nawet jeśli ceny surowców wahały się, szczególnie od 2008 r. do 2010 r., kiedy to cena kukurydzy była niższa od ceny pszenicy,

ceny surowców były w drugiej połowie OD mniej więcej te same. Oznacza to, że wszelkie różnice cenowe zredukowane są do minimum i nie mają trwałego charakteru.

(142) Niektóre strony twierdziły, że wdrożenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii w państwach członkowskich było zbyt powolne i że zużycie nie dorównywało wyznaczonym w tej dyrektywie celom. Nawet jednak jeśli początkowe cele nie zostały w okresie badanym w pełni osiągnięte, fakt, że zużycie znacząco wzrosło o 29,2 %, stanowi pozytywny czynnik, którego nie można pominąć w analizie. Domniemane powolne wdrożenie dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii nie może w każdym razie być uzasadnieniem obecności na rynku unijnym dużych ilości taniego przywozu po cenach dumpingowych, podcinającego ceny przemysłu unijnego i będącego przyczyną poniesionej przez ten przemysł szkody. Dlatego też powyższe twierdzenie zostaje odrzucone.

(143) Strony twierdziły również, że sam przemysł unijny, ze względu na niepewność prawną, nie mógł zaspokoić unijnego popytu, a system certyfikacji jest bardzo powolny i osłabia korzyści posiadających certyfikaty producentów unijnych. Na koniec niektóre strony twierdziły, że fakt, iż wielu producentów unijnych borykało się z okresie badanym z wewnętrznymi problemami, stanowi wyjaśnienie wszelkich poniesionych przez nich szkód. Twierdzenia te nie zostały jednak poparte argumentami, a dochodzenie nie potwierdziło ich zasadności. Należy niemniej jednak zaznaczyć, że dochodzenie wykazało, iż domniemany obniżony poziom produkcji unijnej był głównie uzasadniony niskim poziomem cen sprzedawczy na rynku unijnym, który to poziom był spowodowany głównie gwałtownym wzrostem taniego przywozu z USA podcinającego ceny producentów unijnych, szczególnie w OD. Wydaje się, że producenci unijni nie mieli innego wyboru niż zatrzymanie produkcji, jako że ceny nie pozwalały im nawet na pokrycie kosztów surowca, szczególnie w OD. Dlatego też wspomniane wyżej nieuzasadnione twierdzenia nie mogą zanegować związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych i szkodliwą sytuacją dla przemysłu unijnego w OD.

(144) Stwierdzono w związku z tym, że wspomniane wyżej czynniki nie mogły zerwać związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł unijny i przywozem po cenach dumpingowych z USA.

(145) Strony zwracają poza tym uwagę na fakt, iż znaczna ilość przywozu w OD zgłaszana była pod pozycją CN 3824, która objęta jest niską stawką celną. Po zakończeniu OD poziom odpowiednich stawek celnych został podniesiony. Strony te uważają, że szkoda spowodowana była nie przez dumping, lecz przez niską stawkę celną.

W tym względzie wystarczy stwierdzić, że stawki celne mogą zawsze ulec zmianie, dlatego argumentu tego nie można użyć do zakwestionowania zaistnienia szkody w okresie objętym dochodzeniem.

5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(146) Z powyższej analizy wynika, że w okresie badanym wystąpił znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku taniego przywozu po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto ustalono, że ceny tego przywozu były niższe niż ceny stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym.

(147) Ten wzrost pod względem wielkości i udziału w rynku taniego przywozu z państwa objętego postępowaniem zbiegł się w czasie z ogólnym ciągłym wzrostem zużycia w Unii, a także z negatywnymi wynikami przemysłu unijnego w okresie badanym. Eksporterom z państwa objętego postępowaniem udało się zwiększyć swój udział w rynku poprzez systematyczne podcinanie cen przemysłu unijnego. Jednocześnie przemysł unijny, pomimo zwiększenia swojej produkcji, nie był w stanie osiągnąć dodatniego poziomu rentowności.

(148) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te najprawdopodobniej nie mogły zerwać ustalonego związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(149) W oparciu o powyższą analizę, w której we właściwy sposób wyodrębniono i oddzielono skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, uznano, że przywóz po cenach dumpingowych z USA spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. INTERES UNII

6.1. Uwaga wstępna

(150) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy pomimo stwierdzenia zaistnienia szkody spowodowanej przywozem po cenach dumpingowych z państwa objętego postępowaniem istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie środków antydumpingowych w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analiza interesu Unii oparta została na ocenie wszystkich wchodzących w grę interesów, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów i użytkowników produktu objętego postępowaniem.

6.2. Interes przemysłu unijnego

- (151) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przez przywóz z USA towarów po cenach dumpingowych. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki korygujące zakłócający wpływ tego przywozu na handel, dalsze pogarszanie się sytuacji ekonomicznej przemysłu unijnego wydaje się bardzo prawdopodobne.
- (152) Oczekuje się, że nałożenie ceł antydumpingowych przywróci efektywne warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu ceny przemysłu unijnego będą mogły odzwierciedlać koszty produkcji. Można się również spodziewać, że nałożenie środków umożliwi przemysłowi unijnemu zwiększenie wielkości sprzedaży i odzyskanie w ten sposób udziału w rynku utraconego na skutek przywozu po cenach dumpingowych. Będzie to z kolei miało dalszy pozytywny wpływ na jego sytuację finansową i rentowność.
- (153) Stwierdzono zatem, że wprowadzenie tymczasowych środków antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA nie będzie niezgodne z interesem przemysłu unijnego.

6.3. Interes importerów

- (154) Dwa przedsiębiorstwa nadesłały odpowiedzi na kwestionariusz przeznaczony dla niepowiązanych importerów w Unii. Na terenie tych współpracujących importerów odbyły się wizyty weryfikacyjne. Dla obu przedsiębiorstw, w których przeprowadzono wizyty, handel etanolem stanowi jedynie małą część całkowitego obrotu (poniżej 5 %). Dodatkowo oba przedsiębiorstwa oświadczyły, że będą w stanie przenieść ciężar każdej ewentualnej podwyżki cen na swoich klientów – użytkowników.
- (155) W oparciu o dostępne informacje stwierdzono, że nałożenie środków nie spowoduje negatywnych skutków dla importerów.

6.4. Interes użytkowników

- (156) Cztery przedsiębiorstwa nadesłały odpowiedzi na kwestionariusz przeznaczony dla użytkowników w Unii. Na terenie jednego z nich odbyły się wizyty weryfikacyjne.
- (157) Dla przedsiębiorstwa, w którym przeprowadzono wizytę, działalność związana z etanolem stanowi małą część obrotu (poniżej 5 %). Przedsiębiorstwo sporządziło ocenę skutków w odniesieniu do mieszanki E5 i obliczyło, że cło w wysokości 100 EUR/m³ spowoduje podwyżkę ceny o 0,005 EUR/litr na stacji benzynowej.
- (158) Odnośnie do trzech pozostałych użytkowników, z danych zawartych w ich odpowiedziach na kwestionariusz jasno wynika, że również dla nich skutki będą ograniczone. W przypadku jednego przedsiębiorstwa ilość kupowana w państwie objętym postępowaniem jest bardzo ograniczona i nałożenie środków będzie miało jedynie minimalne skutki dla jego rentowności.
- (159) Dwaj pozostali współpracujący użytkownicy są powiązani i oświadczyli, że mogą obciążyć ewentualnym nałożonym cłem swoich klientów. Wyjaśnili oni również, że mają wystarczający wybór źródeł zaopatrzenia i nie są zależni od przywozu z USA.

(160) Strony twierdziły, że w Unii nie ma wystarczających mocy produkcyjnych do zaspokojenia całkowitego popytu i że aby zabezpieczyć swoje zapotrzebowanie na bioetanol, Unia potrzebować będzie przywozu. Sprawdzone dane liczbowe dotyczące mocy produkcyjnych pokazują, że w Unii są niewykorzystane moce produkcyjne, szczególnie jeśli wziąć pod uwagę niski poziom cen sprzedaży. W związku z tym producenci unijni powinni być w stanie zwiększyć swoją produkcję, aby zaspokoić rosnący popyt, szczególnie gdy na rynku usunięte zostaną zakłócenia w handlu. Ponadto oczekuje się, że wybudowane zostaną i rozpoczną w bliskiej przyszłości działalność nowe zakłady, zmniejszając ewentualne ryzyko wystąpienia w Unii braków.

(161) W świetle powyższych faktów stwierdzono, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz bioetanolu z USA nie będzie miało dla użytkowników Unii negatywnych skutków.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

(162) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdzono, że w ujęciu ogólnym, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, nie ma decydujących przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu bioetanolu pochodzącego z USA.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

7.1. Poziom usuwający szkodę

(163) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(164) W celu ustalenia poziomu takich środków wzięto pod uwagę marginesy dumpingu, a także kwotę cła niezbędną do likwidacji szkody ponoszonej przez przemysł unijny, jednak bez przekroczenia ustalonych marginesów dumpingu.

(165) Przy obliczaniu poziomu cła niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(166) W tym przypadku, w związku z uwagami zawartymi w szczególności w motywach 102 i 103 powyżej, uważa się, że docelowy zysk przemysłu unijnego powinien być ustalony w oparciu o zysk uzyskiwany w okresie, gdy przywóz z USA był znikomy, tj. o średnią marżę

zysku przed opodatkowaniem w latach 2008 i 2009 jednego z ujętych w próbie producentów unijnych, którego produkcja nie znajdowała się w tym czasie w fazie rozruchu. Uważa się wobec tego, że marżę w wysokości 6,8 % obrotów uznać można za rozsądną i dającą właściwe minimum zysku, którego przemysł unijny mógłby się spodziewać w normalnych warunkach handlu, przy braku dumpingu wyrządzającego w OD szkodę.

- (167) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez dostosowanie cen sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, uwzględniając rzeczywistą stratę poniesioną lub rzeczywisty zysk odnotowany w OD oraz poprzez dodanie wspomnianej wyżej marży zysku.
- (168) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w USA, ustalonej dla obliczenia podcięcia cenowego, z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych w OD przez przemysł unijny na rynku unijnym. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w formie wartości procentowej średniej całkowitej wartości importowej CIF.

7.2. Forma i poziom ceł

- (169) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ostateczne środki antidumpingowe powinny zostać nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym wszystkie stawki celne powinny być ustalane na poziomie stwierdzonych marginesów dumpingu.
- (170) Proponuje się następujące ostateczne cła antidumpingowe:

	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło ostateczne
Ogólnokrajowy margines dumpingu (%)	9,5	31,1	9,5

- (171) Zważywszy na to, że cło antidumpingowe będzie miało zastosowanie również do mieszanek zawierających objętościowo ponad 10 % (v/v) bioetanolu, w stosunku do ich zawartości bioetanolu, uznano za właściwe, w celu skutecznego wdrożenia środka przez organy celne państw członkowskich, by określić cło jako stałą kwotę na podstawie zawartości czystego bioetanolu.
- (172) Określona w niniejszym rozporządzeniu stawka cła antidumpingowego została ustalona na podstawie ustaleń

niniejszego dochodzenia. Dlatego odzwierciedla ona sytuację istniejącą podczas tego dochodzenia. To ogólnokrajowe cło dotyczące wszystkich przedsiębiorstw stosuje się do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA.

- (173) Chociaż początkowo przewidywano ograniczenie trwania środków do 3 lat ze względu na dynamiczną sytuację na rynku w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, kwestię tę rozważono ponownie po komentarzach otrzymanych od zainteresowanych stron. W szczególności skarżący twierdzili, że za wcześnie byłoby zakładać na tym etapie poważne zmiany tendencji rynkowych, jako że przejście na nową generację bioetanolu może zająć znaczny okres czasu i nie powinno być uwzględniane w obecnym wniosku. Podobnie byłoby przedwczesne zakładać, jakie będą dla wszystkich działających na rynku podmiotów skutki niektórych omawianych obecnie wniosków legislacyjnych. Po zbadaniu tych argumentów uznano, że nie było właściwe odejście od normalnego okresu trwania środków określonego w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Nie narusza to możliwości żadnej z zainteresowanych stron złożenia zgodnie z art. 11 ust. 3 wniosku o dokonanie przeglądu, jeżeli będą to uzasadniać okoliczności.

8. REJESTRACJA

- (174) Komisja otrzymała od skarżącego wnioski o rejestrowanie przywozu bioetanolu pochodzącego z USA. Zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji. Przywóz może podlegać rejestracji w wyniku wniosku przedstawionego przez przemysł unijny, zawierającego dostateczne dowody uzasadniające takie działanie. Skarżący twierdził, że ponieważ rejestracja została zlecona w równoległym postępowaniu antysubsydyjnym dotyczącym przywozu bioetanolu pochodzącego z USA ⁽¹⁾, warunki takie były automatycznie spełnione.
- (175) Należy jednak zwrócić uwagę, że rejestracja w równoległym postępowaniu antysubsydyjnym wprowadzona została w zupełnie innych warunkach. Jak to opisano w motywie 10 rozporządzenia (UE) nr 771/2012, pomimo ustaleń potwierdzających subsydiowanie stanowiące podstawę środków wyrównawczych, które wyrządziło istotną szkodę przemysłowi unijnemu w okresie objętym dochodzeniem, Komisja postanowiła nie wprowadzać tymczasowych ceł wyrównawczych, ponieważ tymczasowo ustalono, że główny mechanizm subsydiowania obowiązujący w OD wygał w tym sensie, że nie przynosiłby już korzyści w momencie, w którym zostałyby wprowadzone środki tymczasowe. Były natomiast dowody na to, że w nadchodzących miesiącach Stany Zjednoczone mogą przywrócić z mocą wsteczną główny mechanizm subsydiowania stanowiący podstawę dla środków wyrównawczych. Komisja uznała, że w takim przypadku byłaby uprawniona, w toku obec-

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 771/2012 (Dz.U. L 229 z 24.8.2012, s. 20).

nego dochodzenia, do wprowadzenia (a ostatecznie pobrania) tymczasowych ceł wyrównawczych. W związku z tym, w celu zachowania praw Unii Europejskiej w tych szczególnych okolicznościach, Komisja zdecydowała zlecić organom celnym rejestrowanie przywozu. Te specyficzne okoliczności nie dotyczą obecnego postępowania antydumpingowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu nazywanego „etanolem paliwowym”, tj. alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej), skażonego lub nieskażonego, z wyjątkiem produktów zawierających ponad 0,3 % (m/m) wody mierzonej zgodnie z normą EN 15376, lecz włącznie z alkoholem etylowym produkowanym z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) w mieszkankach z benzyną, z zawartością alkoholu etylowego ponad 10 % (v/v), przeznaczonego do użycia jako paliwo, obecnie objętego kodami CN ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 i ex 3824 90 97 (kody TARIC 2207 10 00 12, 2207 20 00 12, 2208 90 99 12, 2710 12 21 11, 2710 12 25 92, 2710 12 31 11, 2710 12 41 11, 2710 12 45 11, 2710 12 49 11, 2710 12 51 11, 2710 12 59 11, 2710 12 70 11, 2710 12 90 11, 3814 00 10 11, 3814 00 90 71, 3820 00 00 11 i 3824 90 97 67), pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 ustala się na 6,3 EUR za tonę netto. Cło antydumpingowe stosowane jest proporcjonalnie według udziału wagowego w mieszance całkowitej zawartości czystego alkoholu etylowego produkowanego z produktów rolnych (wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) (zawartość bioetanolu).

3. Produkty opisane w ust. 1 zwolnione są z cła antydumpingowego, jeśli mają inne przeznaczenie niż użycie jako paliwo. Zwolnienie to podlega warunkom określonym w odpowiednich przepisach Unii Europejskiej w celu prowadzenia kontroli celnej użycia takich towarów (zob. art. 291 do 300 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93).

4. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i z tego powodu cena rzeczywiście zapłacona lub należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej, zgodnie z art. 145 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, kwota cła antydumpingowego wyliczona na podstawie kwot określonych powyżej jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2013 r.

W imieniu Rady
S. SHERLOCK
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 158/2013

z dnia 18 lutego 2013 r.

ponownie nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 20 października 2007 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) (2). W dniu 4 lipca 2008 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 642/2008 (3) („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych pochodzących z ChRL.
- (2) Postępowanie wszczęto na skutek skargi złożonej w dniu 6 września 2007 r. przez Hiszpańską Narodową Federację Związków Producentów Przemysłu Przetwórczego Owocowo-Warzywnego (Spanish National Federation of Associations of Processed Fruit and Vegetables – „FENAVAL” zwaną wcześniej „FNACV”) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących 100 % całkowitej wspólnotowej produkcji niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.). Wspomniana skarga zawierała dowody wskazujące na dumping produktu objętego postępowaniem i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.
- (3) Jak wskazano w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 października 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

- (4) W dniu 9 listopada 2007 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1295/2007 z dnia 5 listopada 2007 r. poddającym wymogowi rejestracji przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itp.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (4) („rozporządzenie w sprawie rejestracji”), obowiązek rejestracji przywozu tego samego produktu pochodzącego z ChRL.
- (5) Należy przypomnieć, że do dnia 8 listopada 2007 r. obowiązywały środki ochronne wprowadzone względem tego samego produktu. Komisja wprowadziła, rozporządzeniem (WE) nr 1964/2003 (5), tymczasowe środki ochronne wobec przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.). Ostateczne środki ochronne zostały wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 658/2004 (6) („rozporządzenia w sprawie środków ochronnych”). Zarówno tymczasowe, jak i ostateczne środki ochronne polegały na otwarciu kontyngentów taryfowych, tj. cło było należne dopiero po wyczerpaniu bezcłowego przywozu.
- (6) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1355/2008 (7) („rozporządzenie pierwotne”), ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL.
- (7) Ostateczne cło antydumpingowe wahało się od 361,4 do 531,2 EUR/tonę wagi netto produktu.

1.1. Wyrok dotyczący Xinshiji

- (8) Wyrokiem z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie T-122/09 – Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods przeciwko Radzie Unii Europejskiej popieranej przez Komisję Europejską (8) („wyrok dotyczący Xinshiji”) – Sąd unieważnił rozporządzenie pierwotne w zakresie, w jakim dotyczyło wnioskodawców Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd. oraz Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.
- (9) Podstawą wyroku Sądu był fakt, że Komisja naruszyła prawo do obrony, nie dostarczając informacji niezbędnych wnioskodawcom do ustalenia, czy mając na uwadze strukturę rynku, dostosowanie ceny eksportowej do poziomu *ex-works* importera było odpowiednie, aby umożliwić porównanie ceny eksportowej i ceny stosowanej przez przemysł unijny na tym samym poziomie handlu. Sąd stwierdził również, że Komisja naruszyła

(1) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(2) Dz.U. C 246 z 20.10.2007, s. 15.

(3) Dz.U. L 178 z 5.7.2008, s. 19.

(4) Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 22.

(5) Dz.U. L 290 z 8.11.2003, s. 3.

(6) Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 67.

(7) Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 35.

(8) Dz.U. C 103 z 2.4.2011, s. 21.

obowiązek uzasadnienia środka, ponieważ takie uzasadnienie musi zostać podane w faktycznej treści środka i nie może być wskazane na piśmie lub w drodze ustnego wyjaśnienia, gdy dany środek jest już przedmiotem postępowania prowadzonego przed Sądami Unii Europejskiej.

- (10) W kwietniu 2011 r. Komisja złożyła odwołanie (C-195/11P) zmierzające do uchylecia wyroku dotyczącego Xinshiji. Po stwierdzeniu nieważności rozporządzenia pierwotnego przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Sąd”) w dniu 22 marca 2012 r. (zob. poniższy motyw 16) Komisja wycofała swoje odwołanie, które stało się bezpodstawne.
- (11) W dniu 3 grudnia 2011 r. Komisja opublikowała zawiadomienie⁽¹⁾ w sprawie częściowego wznowienia dochodzenia antydumpingowego („zawiadomienie w sprawie pierwszego wznowienia”) w celu wykonania wyroku Sądu dotyczącego Xinshiji. Wznowienie było ograniczone do ustalenia, czy mając na uwadze strukturę rynku, dostosowanie ceny eksportowej do poziomu *ex-works* importera było odpowiednie, aby umożliwić porównanie ceny eksportowej i ceny stosowanej przez przemysł unijny na tym samym poziomie handlu.
- (12) Jednocześnie wszystkie zainteresowane strony otrzymały dokument zawierający ustalenia wraz z załącznikami wskazującymi powody dostosowania kosztów ponoszonych po przywozie, które zostały uwzględnione w obliczaniu ceny produktów pochodzących z ChRL.
- (13) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu.
- (14) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem we wskazanym terminie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (15) Dwóch eksporterów będących wnioskodawcami, ośmiu importerów, dwa zrzeszenia importerów i jedno zrzeszenie producentów zgłosiły się jako strony zainteresowane.

1.2. Wyrok dotyczący państwa analogicznego

- (16) W dniu 22 marca 2012 r. w sprawie C-338/10 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt („wyrok dotyczący państwa analogicznego”) – Sąd unieważnił rozporządzenie pierwotne⁽²⁾.
- (17) Sąd stwierdził, że ponieważ Komisja i Rada określiły wartość normalną produktu objętego postępowaniem na podstawie ceł faktycznie płaconych lub należnych w Unii Europejskiej za produkt podobny, bez wykazania się starannością w celu określenia tej wartości na podstawie cen płaconych za ten sam produkt w państwie trzecim o gospodarce rynkowej, naruszyły one wymogi art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (18) W dniu 19 czerwca 2012 r. opublikowano zawiadomienie⁽³⁾ („zawiadomienie w sprawie drugiego wznowienia”) w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W zawiadomieniu strony zostały poinformowane, że mając na uwadze wyżej wymieniony wyrok Sądu, przywóz do Unii Europejskiej niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL nie jest już objęty środkami antydumpingowymi wprowadzonymi rozporządzeniem pierwotnym oraz że ostateczne cła antydumpingowe zapłacone na mocy tego rozporządzenia za produkt objęty postępowaniem powinny zostać zwrócone lub umorzone.
- (19) W zawiadomieniu wznowiono częściowo odpowiednie dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z ChRL, w celu wykonania wyroku Sądu.
- (20) W zawiadomieniu określono, że zakres wznowienia jest ograniczony do wyboru ewentualnego państwa analogicznego oraz określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, służącej do wyliczenia marginesu dumpingu.
- (21) Ponadto w tym samym zawiadomieniu zainteresowane strony zostały wezwane do przedstawienia swoich opinii, a także informacji, oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w sprawie dostępności państw trzecich o gospodarce rynkowej, które mogłyby zostać wybrane do określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, w tym w odniesieniu do Izraela, Suazi, Tajlandii i Turcji.
- (22) Komisja bezpośrednio poinformowała przemysł unijny i jego zrzeszenia, producentów eksportujących, zainteresowanych dostawców i importerów oraz ich zrzeszenia, a także władze państw trzecich, których dotyczy postępowanie. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu.

- (23) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem we wskazanym terminie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (24) Ośmiu importerów i jedno zrzeszenie importerów zgłosiło się jako strony zainteresowane.

2. PROCEDURA PO UJAWNIENIU ŚRODKÓW TYMCZASOWYCH

- (25) W następstwie nałożenia tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL niektóre z zainteresowanych stron przedłożyły pisemne uwagi. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 353 z 3.12.2011, s. 15.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 marca 2012 r. w sprawie C-338/10, GLS przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

⁽³⁾ Dz.U. C 175 z 19.6.2012, s. 19.

(26) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. W szczególności Komisja zakończyła dochodzenie, które dotyczyło interesu Unii („Wspólnoty”). W tym zakresie przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących niepowiązanych importerów w Unii:

- Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Niemcy,
- Hüpeden & Co (GmbH & Co) KG, Hamburg, Niemcy,
- I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Niemcy,
- Zumdieck GmbH, Paderborn, Niemcy,
- Gaston spol. s r.o., Zlín, Republika Czeska.

(27) Wszystkie strony powiadomiono o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w formie cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

(28) Niektórzy importerzy zaproponowali zorganizowanie spotkania wszystkich zainteresowanych stron, zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, jednakże propozycja ta została przez jedną z nich odrzucona.

(29) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(30) Po wprowadzeniu środków tymczasowych dwóch niepowiązanych importerów unijnych twierdziło, iż niektóre rodzaje mandarynek powinny być wyłączone z definicji produktu objętego postępowaniem z uwagi na ich poziom słodkości lub ze względu na sposób ich pakowania do celów wywozu. W tym zakresie należy zauważyć, że wnioski te nie zostały poparte żadnymi dającymi się zweryfikować informacjami i danymi, które wskazywałyby, iż wymienione rodzaje mają inne cechy charakterystyczne niż produkt objęty postępowaniem. Odnotowano także, iż różnice w opakowaniu nie mogą być uważane za istotny element przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem, zwłaszcza jeżeli formy opakowania zostały już uwzględnione podczas definiowania tego produktu, jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wobec tego powyższe argumenty zostają odrzucone.

(31) Środki wprowadzono wobec produktu zdefiniowanego w rozporządzeniu pierwotnym w sposób następujący: przetworzone lub zakonserwowane mandarynki (włączając tangeryny i satsuma), klementynki, wilkiny i inne podobne hybrydy cytrusowe, niezawierające dodatku alkoholu, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, według definicji określonej w pozycji CN 2008, objęte obecnie kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 i ex 2008 30 90 (kody TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 i 2008 30 90 69), pochodzące z ChRL.

(32) W tym zakresie w wyroku Sądu dotyczącym państwa analogicznego zinterpretowano dane statystyczne przekazane Sądowi przez Komisję w dniu 27 lipca 2011 r. jako dane odnoszące się wyłącznie do produktu objętego postępowaniem. Jednakże Komisja ponownie przeanalizowała pełny zakres każdego z kodów CN zawartych w tych danych statystycznych i należy odnotować, że mają one szerszy zakres niż produkt objęty środkami, ponieważ odnoszą się do pełnych kodów CN 2008 30 55, 2008 30 75 i 2008 30 90. Dane statystyczne obejmujące wyłącznie produkt objęty postępowaniem lub produkt podobny (kody CN 2008 30 55 i 2008 30 75), dotyczące wyżej wymienionych państw podczas okresu objętego dochodzeniem, są następujące:

Państwo	Wielkość przywozu (w tonach)
ChRL	49 791,30
Tajlandia	666,10
Turcja	151,20
Izrael	4,80
Suazi	0

(33) W ramach kodu CN 2008 30 90 dane statystyczne obejmowały produkty inne niż produkt objęty postępowaniem. W konsekwencji niemożliwe jest wyciągnięcie jakichkolwiek wniosków dotyczących przywozu produktu podobnego w odniesieniu do tego kodu CN. W związku z powyższym, z danych statystycznych nie wynika, że produkt podobny był przywożony podczas okresu objętego dochodzeniem w znaczących ilościach z Izraela lub Suazi.

4. KONTROLA WYRYWKOWA

4.1. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w ChRL

(34) Dwóch niepowiązanych importerów UE utrzymywało, że chińscy producenci eksportujący objęci próbą reprezentowali 60 % całkowitego wywozu do Unii. Jednakże nie byli oni w stanie przedstawić jakichkolwiek danych, które mogłyby zweryfikować informacje, które podważałyby wiarygodność danych o kontroli wyrywkowej przedstawionych przez współpracujących chińskich producentów eksportujących i zasadniczo potwierdzonych w trakcie dalszego dochodzenia. Ten argument zostaje więc odrzucony.

(35) Trzech współpracujących chińskich producentów eksportujących złożyło oświadczenia wskazujące, że ich powiązane przedsiębiorstwa były eksportującymi producentami produktu objętego postępowaniem, a zatem powinny zostać uwzględnione w załączniku, w którym wymieniono współpracujących producentów eksportujących. Uznano, że wnioski te były uzasadnione i podjęto decyzję o dokonaniu przeglądu odpowiedniego załącznika. Jeden niepowiązany importer UE stwierdził, że wywóz dokonany do Unii poprzez przedsiębiorstwa handlowe powinien zostać automatycznie objęty środkami obowiązującymi w odniesieniu do chińskich producentów eksportujących. W tym względzie należy podkreślić, że środki antydumpingowe w niniejszej sprawie są

wprowadzane w odniesieniu do produktów wywożonych do Unii i wytwarzanych przez producentów eksportujących w państwie objętym dochodzeniem (niezależnie od tego, jakie przedsiębiorstwo nimi handluje), a nie w odniesieniu do podmiotów gospodarczych prowadzących działalność handlową. Argument został zatem odrzucony.

5. DUMPING

5.1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (36) Po wprowadzeniu środków tymczasowych współpracujący chińscy producenci eksportujący nie przedstawili żadnych uwag na temat ustaleń dotyczących MET. Wobec braku uwag w tym zakresie, motyw 29–33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.2. Indywidualne traktowanie

- (37) Wobec braku jakichkolwiek uwag motyw 34–37 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące traktowania indywidualnego zostają niniejszym potwierdzone.

5.3. Wartość normalna

5.3.1. Uwagi zainteresowanych stron otrzymane po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

- (38) Niektórzy importerzy twierdzili, że przywóz chiński będzie konieczny, by zaspokoić popyt w Unii, natomiast jeden importer wskazał, że łączna produkcja hiszpańska i turecka wystarczy, by zaspokoić potrzeby rynku unijnego. Jeden importer zauważył, że nałożenie cel antydumpingowych doprowadziłoby do znacznego wzrostu ceny produktu objętego postępowaniem. Inni importerzy również wspominali o wzroście cen. Różne czynniki zostały wskazane jako powód takiego wzrostu, np. zmniejszająca się dostępność chińskich mandarynek w Unii ze względu na popyt krajowy i popyt na innych rynkach, niskie zbiory i brak siły roboczej w ChRL. Innym wskazanym czynnikiem była ograniczona konkurencja w Unii (szacuje się, że obecnie jest tylko trzech unijnych producentów, a w 2000 r. funkcjonowało ośmiu producentów). Jeden importer skarżył się, że środki antydumpingowe będą sprzyjać dużym przedsiębiorstwom handlowym, a nie tradycyjnym firmom, które od wielu lat prowadziły handel produktem objętym postępowaniem z ChRL. Ten importer bronił systemu pozwoleń opartego na danych sprzed 2001 r.
- (39) Grupa importerów stwierdziła, że instytucje unijne powinny wszcząć nowe dochodzenie, zamiast częściowo wznawiać dochodzenie antydumpingowe, które doprowadziło do wprowadzenia środków obowiązujących do czasu wydania wyroku dotyczącego państwa analogicznego. Wniosek ten opierał się na tym, że wskazani importerzy nie dostrzegali wystarczających dowodów na istnienie dumpingu lub szkody w obecnej sytuacji rynkowej.
- (40) Pozostali importerzy zgłosili, że nie zgadzają się z ewentualnym wykorzystaniem danych za OD, jeżeli nowy margines dumpingu miałby zostać obliczony. Według

tych importerów należy wykorzystać nowsze dane, w szczególności zasugerowali dane za okres 2010–2011 i 2011–2012.

- (41) Grupa importerów uważała, że częściowe wznowienie dochodzenia narusza art. 266 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Według tych importerów orzecznictwo ⁽¹⁾ wskazane w zawiadomieniu w sprawie drugiego wznowienia powinno zostać przywołane tylko w przypadku, gdy środki są unieważnione z uwagi na błędne określenie szkody. Ich zdaniem „instytucje wspólnotowe nie popełniły błędu na etapie określania szkody, ale już podczas oceny, czy produkt objęty postępowaniem był w ogóle objęty dumpingiem”. Jako że w omawianej sprawie rozporządzenie pierwotne zostało uznane za nieważne z powodu określenia wartości normalnej, importerzy stwierdzili, że wskazane orzecznictwo nie ma zastosowania.

- (42) Wreszcie kilku importerów zaleciło zastosowanie Turcji jako państwa analogicznego. Podczas przesłuchania jeden importer zasugerował skontaktowanie się z władzami Japonii i Korei, ponieważ również w tych państwach istniały przedsiębiorstwa, które produkowały produkt podobny podczas OD.

5.3.2. Analiza uwag otrzymanych po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

- (43) W odniesieniu do wielu stwierdzeń w powyższym motywie 38 należy podkreślić, że Komisja zdecydowała o wznowieniu początkowego dochodzenia w sposób ograniczony do ewentualnego określenia państwa analogicznego. Nie określiła nowego okresu objętego dochodzeniem, w przeciwieństwie do podejścia przyjętego w sprawie, która doprowadziła do wyroku *Industrie des poudres sphériques* przeciwko Radzie (sprawa C-458/98 P [2000] Rec. I-8147). Podejście to przyjęto, mając na uwadze, że cła antydumpingowe już obowiązują i wszelkie dane zgromadzone podczas nowego okresu dochodzenia byłyby zniekształcone istnieniem tych cel antydumpingowych, w szczególności w zakresie ustalania szkody. Komisja uważa, że punkty podniesione przez strony w sprawie rzekomego braku dumpingu w chwili obecnej mogą być lepiej przedyskutowane w ramach przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W początkowym dochodzeniu analiza istnienia szkody była prowadzona *ex post* w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem, natomiast analiza szkody podczas przeglądu okresowego jest dokonywana w odniesieniu do przyszłego rozwoju sytuacji, ponieważ obowiązujące cło antydumpingowe może mieć wpływ na szkodę ustaloną dla okresu objętego postępowaniem.
- (44) Przypomina się stronom zainteresowanym, że jeżeli importer lub inna strona domaga się pełnego przeglądu środków, mają oni możliwość złożenia wniosku o wszczęcie przeglądu okresowego, jak opisano w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Strony zainteresowane dysponują taką możliwością w każdej chwili, ponieważ okres jednego roku od wprowadzenia środków

⁽¹⁾ Sprawa T-2/95 *Industrie des poudres sphériques* (IPS) przeciwko Radzie [1998] Rec. II-3939 oraz sprawa C-458/98 P *Industrie des poudres sphériques* przeciwko Radzie [2000] Rec. I-08147.

ostatecznych, o którym mowa w art. 11 ust. 3, zakończył się. Z każdą stroną, która złożyła wniosek o przegląd na podstawie art. 11 ust. 3 przed ogłoszeniem wyroku dotyczącego państwa analogicznego, skontaktują się służby Komisji, aby ustalić czy dana strona zamierza podtrzymać swój wniosek.

(45) W zakresie rzekomej niezgodności częściowego wznowienia z prawem należy zauważyć, że ze wskazanego orzecznictwa nie wynika, że częściowe wznowienie mogło nastąpić tylko w sytuacji, gdy dotyczy ono określenia szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu. W sprawach T-2/95 i C-458/98 P wskazano, że „w przypadku aktu kończącego postępowanie administracyjne, które obejmuje kilka etapów, jego unieważnienie nie pociąga koniecznie za sobą unieważnienia całej procedury poprzedzającej przyjęcie zaskarżonego aktu, niezależnie od podstaw – proceduralnych lub merytorycznych – wyroku ogłaszającego unieważnienie”⁽¹⁾. W związku z powyższym nie jest istotne czy unieważnienie lub stwierdzenie nieważności rozporządzenia odnosi się do określenia szkody lub określenia wartości normalnej.

(46) W odniesieniu do wykorzystania danych za OD należy przypomnieć, że zawiadomienie w sprawie drugiego wznowienia dotyczyło częściowego wznowienia pierwotnego dochodzenia, a nie nowego dochodzenia. Dlatego też wyłącznie dane za OD mogły być właściwe i powinny być zbadane, tym bardziej, że ceny eksportowe zastosowane w porównaniu również odnosiły się do tego samego okresu. Wnioski o zastosowanie nowszych danych należało zatem odrzucić.

5.3.3. Dochodzenie po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

(47) W wyroku, o którym mowa w powyższym motywie 16, Sąd odniósł się konkretnie do czterech państw, z których zgodnie z danymi Eurostatu dokonywany był znaczący przywóz do Unii w ramach kodów CN 2008 30 55, 2008 30 75 oraz ex 2008 30 90. Państwa te to Izrael, Suazi, Tajlandia i Turcja. Mając to na uwadze, Komisja skontaktowała się z władzami tych państw poprzez ich misje w Unii Europejskiej. Kontakty odbyły się przed częściowym wznowieniem dochodzenia oraz ponownie w momencie wznowienia. Zainteresowane misje oraz delegatury Unii Europejskiej w tych czterech państwach zostały poproszone o określenie ewentualnych krajowych producentów produktu podobnego oraz o pomoc w zapewnieniu ich współpracy.

(48) Pomimo dwukrotnych prób kontaktu misje Suazi i Tajlandii w Unii Europejskiej nie udzieliły żadnych odpowiedzi. Misje Izraela i Turcji przekazały odpowiedzi. Misja Turcji dostarczyła adresy sześciu ewentualnych producentów, a misja Izraela poinformowała służby Komisji, że w Izraelu nie odbywała się żadna produkcja produktu podobnego w OD (również obecnie nie ma takiej produkcji).

(49) Skontaktowano się z wszystkimi sześcioma producentami z Turcji, a z pięcioma z nich dwukrotnie. Trzech producentów nie udzieliło żadnej odpowiedzi, a pozostali trzech poinformowali, że nie produkowali produktu podobnego po OD. W związku z powyższym, mimo że przedsiębiorstwa te wyraziły chęć do współpracy, nie były one w stanie dostarczyć Komisji koniecznych danych. Powyższe ustalenia zostały potwierdzone przez niemieckiego importera zaangażowanego w produkcję w Turcji, który stwierdził, że w okresie objętym dochodzeniem nie produkowano produktu podobnego w Turcji.

(50) Pomimo braku odpowiedzi ze strony misji Tajlandii dwukrotnie skontaktowano się z każdym z dwóch tajlandzkich przedsiębiorstw, od których uzyskano zaktualizowane adresy za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej w Bangkoku. Kontakty z tymi dwoma producentami nawiązano już podczas dochodzenia pierwotnego, ale wtedy nie doprowadziło to do nawiązania współpracy. Również tym razem jeden z producentów nie udzielił żadnej odpowiedzi na dwa wnioski, a drugi stwierdził, że nie zamierza współpracować w toku dochodzenia.

(51) Pomimo starań Komisji niemożliwe okazało się określenie jakichkolwiek producentów w Suazi za pośrednictwem misji Suazi w Unii Europejskiej i delegatury Unii Europejskiej w Suazi.

(52) Mając na uwadze sugestię wskazaną w powyższym motywie 42, zwrócono się o współpracę do władz Japonii i Republiki Korei oraz równolegle poproszono delegatury Unii Europejskiej w tych państwach o wskazanie ewentualnych lokalnych producentów produktu podobnego. Władze Korei nie udzieliły odpowiedzi, ale Komisji udało się za pośrednictwem delegatury Unii Europejskiej w tym państwie uzyskać nazwę i adres ewentualnego producenta produktu podobnego w Republice Korei. Skontaktowano się z tym producentem, ale nie udzielił on odpowiedzi na wniosek o współpracę.

(53) Władze Japonii skontaktowały się z ewentualnymi producentami japońskimi, jednak według władz Japonii przedsiębiorstwa te ani nie wyraziły gotowości do współpracy w postępowaniu, ani nie zgodziły się na przekazanie swoich danych Komisji.

5.3.4. Wniosek w sprawie dochodzenia po opublikowaniu zawiadomienia w sprawie drugiego wznowienia

(54) Mając na uwadze uwagi zgłoszone przez strony, ich analizę oraz brak współpracy, pomimo starań służb Komisji, ze strony ewentualnych producentów z państw trzecich, stwierdzono, że niemożliwe jest ustalenie wartości normalnej na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Sprawa T-2/95, Industrie des poudres sphériques (IPS) przeciwko Radzie, Rec. 1998, s. II-3941.

5.3.5. Uwagi zainteresowanych stron po wprowadzeniu środków tymczasowych

- (55) Należy przypomnieć, że wartość normalną określono na podstawie danych dostarczonych przez przemysł unijny. Dane te zostały zweryfikowane na terenie przedsiębiorstw współpracujących producentów unijnych.
- (56) Po wprowadzeniu środków tymczasowych wszyscy trzej współpracujący chińscy producenci eksportujący objęci próbą oraz dwóch niepowiązanych importerów unijnych zakwestionowało wykorzystanie cen unijnych do obliczenia wartości normalnej. Wskazano, że wartość normalna powinna zostać obliczona na podstawie kosztów produkcji w ChRL z uwzględnieniem odpowiednich dostosowań dotyczących różnic między rynkami Unii i ChRL.

5.3.6. Analiza uwag po wprowadzeniu środków tymczasowych

- (57) W tym zakresie przypomniano, że wykorzystanie informacji pochodzących z państwa o gospodarce nierynkowej, zwłaszcza od przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET, byłoby sprzeczne z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ten argument zostaje więc odrzucony. Stwierdzono również, że dane na temat cen z wszystkich innych państw przywozu lub odpowiednie opublikowane informacje mogły zostać wykorzystane jako prawidłowe rozwiązanie wobec braku współpracy ze strony państwa analogicznego. Jednakże takie ogólne informacje, w przeciwieństwie do danych wykorzystanych przez Komisję, nie mogłyby zostać zweryfikowane pod kątem ich wiarygodności zgodnie z przepisami art. 6 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Ten argument zostaje więc odrzucony. Nie przedstawiono żadnych innych argumentów podważających zgodność metodyki zastosowanej przez Komisję z przepisami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, a w szczególności kwestionujących fakt, że w tej konkretnej sprawie była to jedyna odpowiednia podstawa dla obliczenia wartości normalnej.

5.3.7. Wnioski w sprawie wartości normalnej

- (58) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag oraz zważywszy na fakt, że pomimo znacznych wysiłków służb Komisji zmierzających do określenia współpracującego producenta w państwie analogicznym, niemożliwe było uzyskanie danych od producenta z państwa analogicznego za okres objęty dochodzeniem, motywy 38 do 45 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.4. Cena eksportowa

- (59) Po wprowadzeniu środków tymczasowych jeden współpracujący chiński producent eksportujący objęty próbą stwierdził, że cena eksportowa powinna zostać dostosowana w celu uwzględnienia niektórych elementów kosztów (zwłaszcza frachtu morskiego). W tym zakresie odnotowano, że kwestia ta została poruszona podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu zarówno w odniesieniu

do tego przedsiębiorstwa, jak i do innych przedsiębiorstw objętych próbą. W trakcie tej wizyty każde przedsiębiorstwo przedstawiło informacje dotyczące takich kosztów. Kwota wskazana obecnie przez to przedsiębiorstwo jest znacznie wyższa od kwoty pierwotnie zgłoszonej. Należy podkreślić, że ten nowy wniosek opiera się jedynie na oświadczeniu spedytora i nie odzwierciedla danych dotyczących rzeczywistej transakcji. Żaden z innych producentów eksportujących objętych próbą nie zakwestionował danych liczbowych wykorzystanych w odniesieniu do frachtu morskiego. Ponadto z uwagi na złożenie oświadczenia po terminie wniosek ten nie może zostać zweryfikowany. W szczególności wnioskowane dostosowanie nie odnosi się do żadnych danych zawartych w dokumentacji. Mimo to po otrzymaniu wniosku Komisja dokonała przeglądu kwoty omawianych kosztów z uwzględnieniem znaczenia konkretnie wskazanego kosztu w ramach transakcji eksportowych UE zgłoszonych przez dane przedsiębiorstwo. W konsekwencji Komisja stwierdziła, że bardziej stosowne jest wykorzystanie średniego kosztu frachtu morskiego zweryfikowanego na miejscu dla wszystkich chińskich przedsiębiorstw objętych próbą. W związku z powyższym cena eksportowa przedsiębiorstwa została odpowiednio dostosowana.

- (60) Inny współpracujący chiński producent eksportujący objęty próbą wskazał, że popełniono dwa błędy podczas obliczania jego ceny eksportowej w stosunku do przedłożonego przez niego cennika eksportowego. Wniosek ten uznano za uzasadniony, a odpowiednia cena eksportowa producenta została zmieniona.
- (61) Wobec braku innych uwag w tym zakresie motyw 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony.

5.5. Porównanie

- (62) Wobec braku uwag w tym zakresie motywy 47 i 48 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

5.6. Marginesy dumpingu

- (63) W świetle powyższego ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 139,4 %,

— Huangyan No 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 86,5 %,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 136,3 %,

— Współpracujący producenci dokonujący wywozu, niewłącznie do próby: 131 %,

wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 139,4 %.

6. WYKONANIE WYROKU DOTYCZĄCEGO XINSHIJI

6.1. Uwagi zainteresowanych stron

6.1.1. Przedwczesne wznowienie

- (64) Zainteresowani eksporterzy i grupa importerów sprzeciwili się częściowemu wznowieniu przed wydaniem wyroku w sprawie C-338/10. Wysłano argument, że wznowienie dochodzenia, gdy rozporządzenie pierwotne zostało zaskarżone, a zgodnie z opinią zainteresowanych stron jego przepisy zostaną prawdopodobnie uznane za nieważne, stanowi naruszenie zasad proporcjonalności i dobrej administracji w świetle art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ zbędnie obciążają strony zainteresowane, które muszą przeznaczyć znaczące zasoby finansowe i osobowe na wznowioną procedurę.
- (65) Ponadto te same strony stwierdziły również, że wznowienie dochodzenia przed wydaniem wyroku w sprawie C-195/11P było przedwczesne i sprzeczne z art. 266 i 264 TFUE oraz art. 60 ust. 2 Statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ ich zdaniem Komisja uprzedzała pomyślnie wyniki swojego odwołania. Takie wznowienie zaprzeczało stosunkom między Komisją i Radą oraz Sądem, a także naruszało prawo do skutecznego odwołania sądowego. Zainteresowani importerzy zażądali, by Komisja najpierw poczekała na ostateczną decyzję Sądu przed wznowieniem postępowania antydumpingowego w celu wykonania omawianego wyroku.
- (66) Zainteresowani eksporterzy i grupa importerów stwierdziła, że wznowienie naruszyło art. 3 rozporządzenia podstawowego, ponieważ opierało się na danych zgromadzonych podczas okresu objętego dochodzeniem (tj. 1 października 2006 r. – 30 września 2007 r.) zamiast na nowszych danych.
- (67) Grupa importerów zakwestionowała uczciwość i bezstronność postępowania Komisji na podstawie art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wskazując, że Komisja rzekomo odrzuciła wniosek importerów unijnych o wszczęcie pełnego przeglądu okresowego, pomimo tego, że oficjalne dane Eurostatu wykazały stały i trwały wzrost cen importowych.

6.1.2. Moc wsteczna

- (68) Zainteresowani eksporterzy oraz grupa importerów twierdzili, że wznowienie było skazane na porażkę, ponieważ naruszenie prawa do obrony oraz niedopełnienie obowiązku uzasadnienia środka w przypadku ostatecznego rozporządzenia antydumpingowego nie mogą zostać skorygowane osobno i z mocą wsteczną. W szczególności wskazano, że prawo do obrony zainteresowanych stron miało być chronione podczas trwającego postępowania antydumpingowego, tj. przed wprowadzeniem środka, a prawidłowe uzasadnienie środka dotyczące rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych miało być zapewnione nie później niż przed przyjęciem rozporządzenia pierwotnego.
- (69) Stwierdzono również, że akt prawny opierający się na nieprawidłowym uzasadnieniu jest i pozostaje niesku-

teczny od samego początku, a zamierzony środek może stać się skuteczny poprzez przyjęcie nowego aktu prawnego obejmującego prawidłowe uzasadnienie.

6.1.3. Niewłaściwe ujawnienie ustaleń

- (70) Zainteresowani eksporterzy i grupa importerów stwierdzili, że ujawnienie nie było wystarczające, by naprawić błędy prawne wskazane przez Sąd z powodów podanych poniżej.
- (71) Zainteresowani eksporterzy wraz z grupą importerów utrzymywali, że naruszenie prawa Unii stwierdzone przez Sąd miało wpływ na wszystkie ustalenia i wynik obliczania marginesu szkody, co wymaga rozpoczęcia nowego postępowania z uwzględnieniem najnowszych danych dotyczących szkody.
- (72) Ponadto te same strony stwierdziły, że Komisja nie uznała odpowiednio zakresu i konsekwencji tego naruszenia. Utrzymywano, że w przeciwieństwie do interpretacji Komisji naruszenia prawne ustalone przez Sąd nie odnosiły się wyłącznie do obliczenia 2 % podwyższenia kosztów przywozu produktów chińskich (koszty ponoszone po przywozie) oraz kosztów transportu produktów produkowanych przez producentów unijnych. Zainteresowani importerzy stwierdzili, że te naruszenia odnoszą się co najmniej do całego określenia marginesu szkody.
- (73) W tym zakresie stwierdzono, że w ujawnieniu informacji przesłanym w momencie wznowienia dochodzenia nie ujęto kwestii porównywalności poziomu handlu oraz sposobu, w jaki metoda zastosowana przez Komisję w celu porównania cen importowych i unijnych była uzasadniona w kontekście omawianego otoczenia rynkowego, tj. czy produkty produkowane przez producentów unijnych oraz towary przywożone konkurują rzeczywiście ze sobą „w składzie importerów w Hamburgu”. Zainteresowani eksporterzy oraz grupa importerów stwierdzili, że informacje na temat określenia poziomu handlu przekazane w momencie wznowienia dochodzenia były zbyt ogólne, aby umożliwić stronom zrozumienie, dlaczego porównanie ceny importowej i ceny przemysłu unijnego zostało dokonane na tym samym poziomie handlu, oraz że w tych informacjach nie wyjaśniono większości czynników wynikających z dochodzenia będącego podstawą do tego obliczenia. Nie wskazano w nich, dlaczego wspomniane 2 % podwyższenie kosztów, które nie obejmowało ani kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, ani marży zysku importerów, było właściwe, by zapewnić porównywalność cen sprzedaży producentów unijnych z cenami importowymi chińskich producentów eksportujących.
- (74) Te same strony stwierdziły, że nie przedstawiono żadnych ustaleń w odniesieniu do założenia, zgodnie z którym producenci unijni sprzedawali towary wyłącznie za pośrednictwem importerów. Wspomniano również, że dokonywanie sprzedaży przez producentów unijnych wyłącznie za pośrednictwem importerów, stanowiące uzasadnienie dla wybranego poziomu handlu, zostało zakwestionowane, ponieważ zgodnie z ujawnionymi informacjami tylko 62 % sprzedaży producentów

unijnych odbywało się na rzecz niezależnych importerów. Strony utrzymywały, że Komisja wydawała się pomijać fakt, zgodnie z którym rzekomo 38 % produkcji unijnej nie było sprzedawane za pośrednictwem importerów, a zatem w odniesieniu do tej wielkości sprzedaży przywożone produkty konkurowały na innym poziomie handlu. W przypadku tej części sprzedaży stwierdzono, że metoda zastosowana przez Komisję w celu określania marginesu szkody nie była właściwa, ponieważ ceny importerów powinny być skorygowane poprzez dodanie kosztów ponoszonych po przywozie oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz odpowiedniej marży zysku niezależnego importera. W świetle tych korekt margines szkody zostałby obniżony w przypadku 38 % towarów unijnych, co doprowadziłoby do ogólnej obniżki marginesu szkody i znaczącego obniżenia ceł antydumpingowych.

- (75) W konsekwencji strony stwierdziły, że Komisja nie zastosowała odpowiedniej metody, która uwzględniłaby rzeczywiste warunki rynkowe, w celu określenia marginesu szkody dla całego przywozu. Podkreślono, że istniała potrzeba zróżnicowanego podejścia do sprzedaży produktów przez producentów unijnych w celu określenia marginesu szkody, mając na uwadze różne kanały dystrybucji wykorzystywane przez producentów unijnych.
- (76) Strony wezwały Komisję do przedstawienia szczegółowego opisu i analizy zweryfikowanych dowodów, potwierdzających jej ustalenia, w zakresie przepływów handlowych i powiązanych wielkości oraz do ujawnienia odpowiednich informacji, które nie są poufne.
- (77) Grupa importerów podważyła również „stereotypowe odesłanie” do poufności danych, w wyniku którego producenci eksportujący i importerzy unijni nie mieli dostępu do odpowiednich źródeł informacji koniecznych do określenia, czy w kontekście danej struktury rynku zakwestionowana korekta była właściwa w zakresie, w jakim umożliwiła porównanie ceny eksportowej i ceny przemysłu unijnego na tym samym poziomie handlu. Zainteresowani importerzy stwierdzili, że ten wniosek został poparty przez Sąd w pkt 86 wyroku dotyczącego Xinshiji.

6.1.4. Koszty transportu

- (78) Zainteresowani eksporterzy sprzeciwili się podwyższeniu ceny sprzedaży ex-works przemysłu unijnego w celu włączenia kosztów dostarczenia do składu importera, ponieważ jest to niezgodne z koncepcją rynku wewnętrznego, a celem środków ochrony handlu nie jest zarządzenie niekorzystnemu oddziaływaniu kosztów na przemysł unijny ze względu na lokalizację zakładów produkcyjnych.
- (79) Zainteresowani eksporterzy oraz grupa importerów stwierdzili, że Komisja powinna była uwzględnić wyższe koszty przeładunku ponoszone przez importera, ponieważ chińskie produkty były dostarczane w kontenerach, a produkty produkowane przez producentów unij-

nych były umieszczane na paletach do transportu ciężarówkami i mogły być niezwłocznie przekazane klientom bez potrzeby dalszych manipulacji, co obniżało opłaty związane z obsługą towarów o 50 %, tj. 7 EUR/tonę.

- (80) Grupa importerów stwierdziła, że Komisja przeoczyła w przypadku części produktów przemysłu unijnego faktycznie dystrybuowanych za pośrednictwem importera, że koszty transportu towarów przemysłu unijnego do składu importera ponoszono wyłącznie, jeżeli zakonserwowane mandarynki były „fizycznie” udostępniane w składzie zainteresowanego importera. W rzeczywistości większość produktów sprzedawanych przez producentów unijnych za pośrednictwem importerów była dostarczana bezpośrednio przez producentów unijnych do klientów importera. Podkreślono, że okoliczność ta stanowiła znaczącą korzyść pod względem kosztów dla producentów unijnych w porównaniu z produktami przywożonymi, a jeżeli zostałyby właściwie uwzględnione, spowodowałyby ustalenie niższego marginesu szkody niż margines obliczony na podstawie metody Komisji.
- (81) Zrzeszenie importerów oraz niektórzy importerzy zakwestionowali wartość liczbową (90 EUR) wykorzystaną do obliczenia kosztów transportu. Strony utrzymywały, że wybrane koszty transportu były zbyt wysokie i odnosiły się prawdopodobnie do transportu ciężarówkami. Jednak zgodnie z informacjami stron większość towarów była transportowana statkami, które stanowią o wiele tańszy rodzaj transportu.
- (82) Strony zwróciły się o wyjaśnienia dotyczące ujęcia opłaty za obsługę terminali i kosztów za przewóz ciężarówkami na teren importera w kosztach ponoszonych po przywozie.

6.2. Analiza uwag

- (83) W odniesieniu do argumentu, zgodnie z którym dochodzenie nie powinno być wznowiane w sytuacji zaskarżenia rozporządzenia pierwotnego objętego sprawą C-338/10 (motyw 64), Komisja wyjaśniła, że działała w domniemaniu legalności.
- (84) W zakresie zarzutów dotyczących przedwczesnego wznowienia dochodzenia w sytuacji nierozstrzygniętego odwołania C-195/11P (motyw 65) Komisja uważa ten argument za bezpodstawny, mając na uwadze, że wznowienie opierało się na ustaleniach Sądu. Ponadto odwołanie zostało w międzyczasie wycofane.
- (85) W odniesieniu do wniosków dotyczących nowego dochodzenia należy podkreślić, że celem częściowego wznowienia jest jedynie naprawa stwierdzonego przez Sąd naruszenia prawa do obrony, a nie ponowne wszczęcie całego postępowania. Komisja powiadomi zainteresowane strony, że mają one możliwość wniesienia o wszczęcie przeglądu okresowego, jak przewidziano w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, jeżeli strony te chcą, by instytucje zbadały ich wniosek, zgodnie z którym z nowszych danych wynika brak szkody.

- (86) W odniesieniu do zarzutu, że analiza szkody powinna być oparta na nowszych danych (motyw 66), należy zauważyć, że obowiązywanie ceł będzie miało wpływ na wszelkie nowsze dane. W związku z powyższym odpowiednim środkiem analizy nowszych danych jest przegląd okresowy, jak przewidziano w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a nie nowe dochodzenie (zob. powyższy motyw 43).
- (87) W odniesieniu do wątpliwości dotyczącej uczciwości i bezstronności postępowania (motyw 67) należy wskazać, że zarzut ten opiera się na nieporozumieniu, z którego wynika, że Komisja odrzuciła wniosek o przegląd okresowy. Służby Komisji poinformowały odpowiednie strony pismem z dnia 6 września 2011 r., że na podstawie informacji przekazanych do tego dnia, nie można było podjąć decyzji o ewentualnym wszczęciu przeglądu. Punkty wymagające dalszych wyjaśnień lub dowodów zostały przedstawione. Strony poinformowano o tej kwestii na przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. i poproszono o kontynuację rozmów z odpowiednimi służbami Komisji. Służby Komisji informują wspomniane strony o tym, że mogą kontynuować prace nad wnioskiem od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Jednoroczny okres przewidziany w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie ma zastosowania w omawianej sprawie, ponieważ byłoby to sprzeczne z jego celem, który wskazuje, że między pierwotnym dochodzeniem i przeglądem okresowym powinien upłynąć minimalny okres. W obecnej sprawie warunek upływu minimalnego okresu został spełniony.
- (88) W odniesieniu do argumentu dotyczącego naprawy z mocą wsteczną naruszenia prawa do obrony (motyw 68) Komisja uważa, że w konsekwencji wyroku Sądu dochodzenie zostało wznowione w punkcie, w którym nastąpiła niezgodność z prawem. Strony mają obecnie możliwość korzystania ze swoich praw w zakresie, w jakim dotychczas nie mogły tego czynić, jak wskazał Sąd. Ponadto cła zostaną nałożone tylko w odniesieniu do przyszłości. W tym kontekście Komisja uważa, że poruszona przez strony kwestia naprawy z mocą wsteczną jest bezpodstawna, a argument ten musi zostać odrzucony.
- (89) W odniesieniu do argumentu dotyczącego nieprawidłowego uzasadnienia (motyw 69) należy zauważyć, że głównym celem wznowienia dochodzenia jest uzupełnienie braków uzasadnienia oraz zapewnienie nowemu aktowi prawnemu podstawy w formie kompletnego uzasadnienia. Stwierdza się zatem, że ten argument stron został uznany.
- (90) W odniesieniu do zakresu wyroku (motyw 72) należy odnotować, że celem wznowienia jest określenie odpowiedniego poziomu handlu, w szczególności wyjaśnienie dlaczego konieczna była korekta ceny eksportowej CIF o koszty ponoszone po przywozie, aby zagwarantować dokonanie porównania ceny eksportowej i ceny przemysłu unijnego na tym samym poziomie handlu. W związku z powyższym argument stron musi zostać odrzucony.
- (91) W odniesieniu do zarzutów dotyczących braków w dokumencie zawierającym ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. w kontekście wyjaśnienia poziomu handlu zastosowanego w omawianej sprawie (w szczególności motywy 73–76), należy podkreślić, że strony wielokrotnie otrzymały dodatkowe informacje i wyjaśnienia, zwłaszcza w pkt 4 i 5 ujawnienia z dnia 5 grudnia 2011 r. oraz podczas przesłuchań w dniu 29 lutego 2012 r.
- (92) W celu zapewnienia pełnej przejrzystości w tej kwestii ustalenia dotyczące poziomu handlu są podsumowane poniżej: (i) w toku dochodzenia wykazano, że konserwowane mandarynki są produkowane wyłącznie w jednym regionie Hiszpanii (Walencja) i są głównie sprzedawane w Niemczech i w Zjednoczonym Królestwie. Ustalono, że odsetek sprzedaży unijnej do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa reprezentował 62 % całkowitej sprzedaży unijnej; (ii) na podstawie zweryfikowanych danych ustalono, że podczas OD producenci unijni i eksporterzy chińscy dokonywali sprzedaży głównie do tych samych klientów, tj. do przedsiębiorstw handlowych lub dystrybutorów; (iii) z tych powodów, porównanie ceny przywozu od producentów eksportujących z cenami sprzedaży producentów unijnych zostało przeprowadzone w przypadku producentów eksportujących na poziomie CIF granica, a w przypadku producentów unijnych na poziomie *ex-works* skorygowanym o koszty związane ze składem importera; (iv) opisana metodyka wiązała się z następującymi dostosowaniami: z jednej strony wprowadzono korektę chińskich cen eksportowych CIF o koszty ponoszone po przywozie, aby uwzględnić transport towarów z portu do składu importera; ta korekta, wynosząca 2 %, została ustalona na podstawie zgromadzonych i zweryfikowanych faktur, a obliczenia zostały ujawnione zainteresowanym stronom w załączniku do dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. Z drugiej strony, ceny unijne *ex-works* podwyższono, aby odzwierciedlić koszty frachtu towarów od producenta (Walencja) na teren importera (Niemcy i Zjednoczone Królestwo). Korekta o fracht została obliczona na podstawie ustalonych kosztów transportu z Walencji do Hamburga. Mając na uwadze, że nie cała sprzedaż producentów unijnych była dostarczana do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa, uśredniona wartość została proporcjonalnie obniżona, by uwzględnić udział sprzedaży do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa (62 %) oraz sprzedaż bezpośrednią.
- (93) Udział sprzedaży bezpośredniej producentów unijnych wynosił od 2 % do 12 % w OD. Dokładna wartość nie może być ujawniona ze względu na poufność danych.
- (94) Ponadto stwierdzono, że należało opracować zróżnicowane podejście do określania odpowiedniego poziomu handlu w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej producentów unijnych (motyw 72). W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie ze zweryfikowanymi ustaleniami chiński przywóz nie był przedmiotem sprzedaży bezpośredniej w OD. Z uwagi na to, że po stronie chińskiego wywozu nie odnotowano odpowiadającej mu sprzedaży bezpośredniej, opracowanie zróżnicowanego podejścia w celu określenia poziomu handlu w odniesieniu do udziału sprzedaży bezpośredniej producentów

unijnych nie było możliwe. Zamiast tego, do celów obliczenia marginesu szkody sprzedaż bezpośrednia producentów unijnych została skorygowana z powrotem do poziomu *ex-works* oraz objęta korektą o fracht opisaną w powyższym motywie 92 ppkt (iv). W tym kontekście odpowiednie zarzuty stron musiały zostać odrzucone.

- (95) W odniesieniu do zarzutu stron, że korekta ceny eksportowej CIF powinna była objąć koszty SG&A oraz rozsądną marżę zysku (motyw 73), należy zauważyć, że jeżeli Komisja dostosowałaby cenę eksportową CIF poprzez dodanie kosztów SG&A oraz zysku, sprzedaż przywożonych towarów zostałaby sprowadzona do poziomu detalicznego. W takim przypadku porównanie chińskich cen ekspertowych oraz unijnych cen sprzedaży zostałyby przeprowadzone na różnych poziomach handlu. Z tego powodu zarzuty stron musiały zostać odrzucone.
- (96) W odniesieniu do argumentu stron, że z dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. wynikało, że 38 % sprzedaży producentów unijnych w OD odbywało się w formie sprzedaży bezpośredniej (motyw 74), na przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. wyjaśniono stronom, iż ten wniosek był błędny. Wartość 62 % sprzedaży przemysłu unijnego, której dokonywano do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa, odnosi się do geograficznego rozmieszczenia sprzedaży i nie ma znaczenia przy określaniu rodzaju klienta, a zatem również przy określaniu sprzedaży bezpośredniej. Z powyższego faktu można jedynie wywnioskować, i jest to potwierdzone, że pozostałe 38 % sprzedaży producentów unijnych nie było skierowane do Niemiec i Zjednoczonego Królestwa. Ponieważ założenie stron dotyczące poziomu handlu związanego z 38 % sprzedaży producentów unijnych nie jest prawidłowe, wniosek opierający się na tym założeniu i dotyczący konieczności ponownego obliczenia marginesu szkody musi również zostać odrzucony.
- (97) W odniesieniu do zarzutu w sprawie szczegółowego ujawnienia przepływów handlowych i powiązanych z nim wielkości (motyw 76) należy przypomnieć, że fakty i dane liczbowe stojące za wyborem metodyki określenia poziomu handlu w omawianej sprawie zostały omówione w pkt 3–7 dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. Stronom zaleca się zapoznanie się z tymi informacjami jak również z wyjaśnieniem przedstawionym na przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. W celu zachowania jasności kwestie dotyczące wspomnianych przepływów handlowych są wyjaśnione szczegółowo w powyższym motywie 92.
- (98) W odniesieniu do argumentu dotyczącego „stereotypowego odesłania do poufności danych” (motyw 77) Komisja uważa, że informacje traktowane jako poufne odnosiły się do (i) odsetka sprzedaży bezpośredniej; oraz (ii) informacji wykorzystanych do obliczenia 2 % podwyższenia kosztów na podstawie faktur i danych zgromadzonych podczas wizyty weryfikacyjnej. W tym zakresie zauważa się, że faktury to informacje z natury poufne. Niepoufne streszczenie wymienionych powyżej

informacji zostało załączone do dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. W odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej rzecznik praw stron na wspólnym przesłuchaniu w dniu 29 lutego 2012 r. potwierdził, że faktyczne dane liczbowe dotyczące sprzedaży bezpośredniej są informacjami poufnymi i zafeferował zbadanie, na wniosek zainteresowanych stron, sposobu, w jaki faktyczne dane liczbowe z dokumentu poufnego zostały wykorzystane przez służby Komisji do celów dochodzenia; rzecznik praw stron zaproponował, że poinformuje strony, czy jego zdaniem wskazane dane zostały prawidłowo odzwierciedlone w ustaleniach. Strony nie wniosły o takie działanie. Z tych powodów Komisja uważa, że wymóg ujawnienia wszystkich informacji, oprócz tych poufnych, został spełniony. Ponadto mając na uwadze, że dane objęte oceną mają ponad 5 lat, Komisja uważa, że na tym etapie może ujawnić odsetek sprzedaży bezpośredniej, który wyniósł od 2 % do 12 %.

- (99) W kwestii sprzeciwu stron dotyczącego korekty o fracht w przypadku unijnej ceny sprzedaży *ex-works* (motyw 78) Komisja uważa, że wspomniana korekta została dokonana, by uwzględnić transport towarów z portu do składu importera, tj. by zapewnić ten sam poziom handlu, co dla chińskiego wywozu. Podstawą dla tej korekty była specyficzna sytuacja panująca na rynku, na którym konserwowane mandarynki są produkowane wyłącznie w jednym regionie Hiszpanii (Walencja) i są głównie sprzedawane w Niemczech i w Zjednoczonym Królestwie. Korektę wprowadzono, by zapewnić uczciwe porównanie ceny eksportowej i ceny unijnej na tym samym poziomie handlu, a nie by zrównoważyć dodatkowe koszty ponoszone przez unijnych producentów ze względu na lokalizację ich zakładów produkcyjnych. Argument stron został zatem odrzucony.
- (100) W odniesieniu do argumentu, że Komisja powinna była uwzględnić wyższe koszty importera, ponieważ chińskie produkty były dostarczane w kontenerach, a produkty produkowane przez przemysł unijny były umieszczane na paletach, co prowadziło do niższych kosztów związanych z obsługą towarów dla producentów unijnych (motyw 79), należy zauważyć, że wprowadzone dostosowanie objęło wyłącznie koszty transportu towarów do składu importera. Dalsze koszty ponoszone w kontekście wysyłki towarów odbiorcom detalicznym wiążą się z kolejnym poziomem handlu i nie mogą zatem zostać uwzględnione. Z tego powodu argument stron został odrzucony.
- (101) W odniesieniu do argumentu, że koszty transportu producentów unijnych powinny zostać obniżone, by uwzględnić przypadki, w których produkty były dostarczane bezpośrednio do klientów importerów, jak wskazywali ci ostatni (motyw 80), należy podkreślić, że korekta unijnej ceny sprzedaży *ex-works* o fracht była oparta na ustalonych kosztach fizycznej dostawy do składu w Hamburgu (90 EUR) na podstawie uzyskanych faktur, ponieważ skład w Hamburgu jest odpowiednim poziomem handlu dla porównania ceny eksportowej i ceny produktu unijnego. Korekta o fracht nie jest uzasadniona na podstawie ujęcia całkowitych kosztów transportu między producentem unijnym i odbiorcą detalicznym (takie koszty byłyby wyższe od kosztów

dostawy do składu), ale na podstawie tego, że mając na uwadze specyfikę sytuacji panującej na rynku produktu objętego postępowaniem, skład w Hamburgu jest odpowiednim poziomem handlu. W tym kontekście argument wysunięty przez strony okazuje się bezpodstawny.

- (102) Strony stwierdziły, że zastosowana korekta o fracht była zbyt wysoka, ponieważ opierała się na kosztach transportu ciężarówkami (motyw 81). W tym kontekście przypomina się, że podstawą korekty o fracht był ustalony koszt fizycznej dostawy do Hamburga, który obejmował zarówno transport ciężarówką, jak i statkiem. Dlatego też korekta, o którą wniosły strony, została już ujęta w obliczeniu kosztu frachtu do Hamburga. Nie było zatem konieczne sprawdzanie danych przedłożonych przez strony podczas przesłuchania, ponieważ w toku dochodzenia pierwotnego koszty dostawy do Hamburga zostały ustalone na podstawie zweryfikowanych danych od producentów unijnych.
- (103) W odniesieniu do uwag przedstawionych przez wnioskodawcę na temat obliczenia kosztów ponoszonych po przywozie (motyw 82) stwierdza się, że jak wyjaśniono w pkt 9 dokumentu zawierającego ustalenia z dnia 5 grudnia 2011 r. opłaty za obsługę terminali i koszty przewozu ciężarówkami na teren importera zostały ujęte w obliczeniach. Opłaty za obsługę terminali nie obejmują ani frachtu morskiego, ani ubezpieczenia, ponieważ te koszty zostały już włączone do ceny CIF ustalonej i zweryfikowanej podczas wizyt weryfikacyjnych na terenie eksportera. W związku z powyższym, jeżeli Komisja ujęłaby te koszty w obliczeniu kosztów ponoszonych po przywozie, stanowiłoby to podwójne liczenie.

6.3. Procedura

- (104) W dniu 5 grudnia 2011 r. Komisja przedstawiła dokument zawierający ustalenia wraz z faktami i danymi liczbowymi dotyczącymi podstaw unieważnienia środków przez Sąd. Wszystkie zainteresowane strony wezwano do zgłaszania uwag.
- (105) W dniu 29 lutego 2012 r. Komisja przeprowadziła przesłuchania ze wszystkimi stronami, które o to wniosły, oraz wspólne przesłuchanie eksporterów, których dotyczy postępowanie, i grupy importerów w obecności rzecznika praw stron.
- (106) W dniu 26 marca 2012 r. jedna z zainteresowanych stron poinformowała Komisję, że mając na uwadze wyrok w sprawie C-338/10, jej zdaniem częściowe wznowienie dochodzenia dotyczące kosztów ponoszonych po przywozie jest bezcelowe.
- (107) W dniu 17 lipca 2012 r. Komisja odpowiedziała, że mając na uwadze wznowienie z dnia 19 czerwca 2012 r., uznano, że oba częściowe wznowienia wciąż trwały i żadne z dochodzeń nie stało się bezcelowe.

6.4. Wniosek

- (108) Wyrok Sądu dotyczący Xinshiji został wykonany poprzez przedstawienie stronom dodatkowego uzasadnienia, informacji i wyjaśnienia na temat punktu, którego dotyczy wznowienie pierwotnego dochodzenia. Strony

miały możliwość zgłoszenia uwag i wypowiedzenia się w formie ustnej. Wszelkie przytoczone argumenty zostały omówione i należyście uwzględnione.

- (109) Mając na uwadze argumenty stron i ich analizę, stwierdzono, że argumenty i fakty przytoczone przez zainteresowane strony nie prowadzą do zmiany zakwestionowanego obliczenia marginesu szkody.
- (110) W związku z powyższym niniejszym potwierdza się margines szkody ustalony w dochodzeniu pierwotnym.
- (111) Na podstawie powyższych wniosków stwierdzono, że w omawianym przypadku wykonanie wyroku dotyczącego Xinshiji powinno przyjąć formę ponownego nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego wobec wnioskodawców.

7. SZKODA

7.1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (112) Wobec braku uzasadnionych uwag ustalenia zawarte w motywach 52–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.2. Konsumpcja w Unii

- (113) Jedna z eksportujących stron stwierdziła, że istnieje rozbieżność między poziomem konsumpcji ustalonym w rozporządzeniu w sprawie środków ochronnych a poziomem wskazanym w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Należy podkreślić, że różnica w poziomie konsumpcji wynikała zasadniczo z innego zakresu produktu ustalonego na potrzeby obecnego dochodzenia oraz z innej liczby państw członkowskich, których dotyczyły oba dochodzenia. Nie uzyskano żadnych nowych i uzasadnionych informacji w tym zakresie. Ustalenia zawarte w motywach 55–57 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają zatem potwierdzone. W związku z powyższym dalsze części analizy dotyczące konsumpcji zostają również potwierdzone.

7.3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

7.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu produktu objętego postępowaniem

- (114) Mając na uwadze udział w rynku, niektóre zainteresowane strony sprzeciwiły się opinii Komisji przedstawionej w motywie 58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którą udział dumpingowego przywozu w rynku zwiększył się. Twierdzili oni, iż przeciwnie do ustaleń Komisji udział przywozu z ChRL w rynku zmniejszył się. Ocena przywozu z ChRL pod kątem wielkości oraz udziału w rynku została zweryfikowana. Jak wskazano we wspomnianym motywie, udział chińskiego przywozu w rynku zmniejszył się tylko w jednym roku. W odniesieniu do pozostałego okresu udział przywozu z ChRL w rynku utrzymywał się na stałym wysokim poziomie. W związku z powyższym ustalenia przedstawione na etapie dotyczącym ceł tymczasowych zostają potwierdzone.
- (115) Niektóre strony stwierdziły, że wielkości występujące po OD również powinny zostać zbadane, aby ocenić, czy chiński przywóz wzrasta. Należy odnotować, że

tendencje w przywozie z ChRL zostały zbadane w okresie od 2002/2003 do 2006/2007 i stwierdzono wyraźny wzrost. Zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, z wyjątkiem okoliczności szczególnych, nie uwzględnia się wydarzeń, które miały miejsce po OD. W każdym razie, jak stwierdzono poniżej w motywie 136, poziom przywozu po OD został zbadany i ustalono, że był istotny.

7.3.2. Podcięcie cenowe

- (116) Trzech współpracujących producentów eksportujących zakwestionowało ustalenia Komisji w sprawie podcięcia cenowego. Jeden z nich podważył metodykę wykorzystaną do obliczenia podcięcia i wniósł o dokonanie dostosowania, aby odzwierciedlić koszty poniesione przez przedsiębiorstwa handlowe za ich sprzedaż pośrednią. W stosownych przypadkach dokonano dostosowania obliczeń. Zmienione porównanie, na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem był sprzedawany w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego o 18,4 % do 35,2 %.

7.4. Sytuacja przemysłu unijnego

- (117) Dwóch importerów i stowarzyszenie importerów zakwestionowało czas trwania pakowania będącego działalnością sezonową, o którym mowa w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Twierdzili oni, że okres pakowania w Hiszpanii trwa tylko trzy miesiące zamiast od czterech do pięciu, jak wskazano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Jednakże twierdzenie to jest związane ze zbiorami (podlegającymi wahaniom) oraz wyprodukowaną ilością i w żadnym przypadku nie ma wpływu na czynniki szkody przeanalizowane przez służby Komisji.
- (118) Wobec braku innych uzasadnionych informacji i argumentów dotyczących sytuacji przemysłu unijnego, motywy 63–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

7.5. Wnioski dotyczące szkody

- (119) Po ujawnieniu ustaleń zawartych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych niektórzy importerzy i producenci eksportujący twierdzili, w odniesieniu do motywów 83–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że dane wykorzystane przez Komisję do ustalenia poziomu szkody nie były ani prawidłowe, ani obiektywnie ocenione. Podkreślili oni, że prawie wszystkie wskaźniki związane ze szkodą wykazały pozytywne trendy oraz że nie ma zatem dowodów na wystąpienie szkody.
- (120) W tym względzie należy odnotować, że nawet jeżeli niektóre wskaźniki nieznacznie poprawiły się, sytuacja przemysłu unijnego musi być oceniana w ujęciu całościowym oraz z uwzględnieniem faktu, że środki ochronne obowiązywały do końca okresu objętego dochodzeniem. Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące tej kwestii znajdują się w motywach 51–86 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wymienione środki umożliwiły przeprowadzenie dogłębnego procesu restrukturyzacji, w wyniku którego znacznie obniżyła się produkcja i moce produkcyjne, a w normalnych okolicznościach doprowadziłyby to do znacznej poprawy ogólnej sytuacji przemysłu unijnego, w tym produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży oraz różnic między ceną i kosztem. Tymczasem wskaźniki wolumenu utrzymywały się na niskim poziomie, zapasy znacznie rosły, a wskaźniki finansowe nadal były niekorzystne – niektóre z nich nawet pogorszyły się.

liwiły przeprowadzenie dogłębnego procesu restrukturyzacji, w wyniku którego znacznie obniżyła się produkcja i moce produkcyjne, a w normalnych okolicznościach doprowadziłyby to do znacznej poprawy ogólnej sytuacji przemysłu unijnego, w tym produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, sprzedaży oraz różnic między ceną i kosztem. Tymczasem wskaźniki wolumenu utrzymywały się na niskim poziomie, zapasy znacznie rosły, a wskaźniki finansowe nadal były niekorzystne – niektóre z nich nawet pogorszyły się.

- (121) Na tej podstawie uznaje się, że wnioski odnoszące się do istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu, jak ustalono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, nie ulegają zmianie. Wobec braku innych uzasadnionych informacji lub argumentów zostają one zatem ostatecznie potwierdzone.

8. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

8.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (122) Niektóre strony stwierdziły, że wielkość przywozu chińskiego była stała od 1982 r., a zatem nie mogła wyrządzić szkody, jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych (zob. motyw 58). Jednak, zgodnie z powyższym motywem 114, przywóz z ChRL podczas badanego okresu znacznie wzrósł na niekorzyść udziału przemysłu unijnego w rynku. Ponadto wskazany argument odnosi się do tendencji w przywozie, które obejmują okres znacznie dłuższy od rozważanego, a zatem argument ten zostaje odrzucony.
- (123) Jak wskazano w powyższym motywie 116, ostatecznie stwierdza się, że podczas OD ceny przywozu chińskich producentów eksportujących objętych próbą podcinały średnie ceny przemysłu wspólnotowego od 18,4 % do 35,2 %. Przegląd marginesu podcięcia cenowego nie ma wpływu na wnioski dotyczące skutków przywozu po cenach dumpingowych przedstawionych w motywach 100 i 101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8.2. Wahania kursu wymiany walut

- (124) Po nałożeniu ceł tymczasowych niektórzy importerzy wskazywali na negatywny wpływ kursu wymiany na poziom cen. Twierdzili oni, że poziom kursu wymiany jest głównym czynnikiem, który wyrządził szkodę. Niemniej jednak ocena Komisji odnosi się jedynie do różnicy między poziomami cen i nie obejmuje wymogu przeanalizowania czynników mających wpływ na poziom tych cen. W konsekwencji stwierdzono wyraźny związek przyczynowy między wysokim poziomem dumpingu i szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu, a zatem ustalenia przedstawione w motywie 95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych mogą zostać potwierdzone.

8.3. Podaż i cena surowców

- (125) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że szkoda nie jest wyrządzona przywozem po cenach dumpingowych, lecz raczej niewielką podażą świeżych owoców, tj. surowca dla konserwowanych mandarynek.

- (126) Jednakże oficjalne dane z hiszpańskiego Ministerstwa Rolnictwa potwierdzają, że ilości dostępne dla przemysłu konserwowego są zupełnie wystarczające dla wykorzystania pełnych mocy produkcyjnych producentów hiszpańskich.
- (127) Świeże owoce są do pewnego stopnia przedmiotem konkurencji między producentami i bezpośrednim rynkiem konsumenckim świeżych produktów. Jednakże konkurencja ta nie narusza związku przyczynowego. Wyraźnymi i istotnymi powodami względnie niskiej produkcji, sprzedaży i udziału przemysłu unijnego w rynku jest raczej presja ze strony masowego napływu przywozu z ChRL po bardzo niskich cenach. W takiej sytuacji i zważywszy, że ceny rynkowe są dyktowane przez przywóz obejmujący ponad 70 % rynku i powodujący podcięcie cenowe, tłumienie oraz obniżanie cen, podjęcie decyzji o zwiększeniu produkcji bez perspektyw sprzedaży produktu z normalnym zyskiem byłoby nieopłacalne. Przemysł hiszpański mógł zatem dostarczyć znacznie większych ilości, pod warunkiem że ceny rynkowe nie szkodziłyby jego wynikom gospodarczym.
- (128) Kolejnym faktem potwierdzającym tę analizę jest utrzymywanie się znacznych zapasów u producentów unijnych, co wskazuje, że sytuacja wyrządzająca szkodę przemysłowi unijnemu nie została spowodowana niewystarczającą produkcją, lecz brakiem możliwości sprzedaży produkcji ze względu na presję chińskiego przywozu.
- (129) Zważywszy, iż jest to produkt rolny, cena surowca podlega sezonowym wahaniom ze względu na jego rolny charakter. Niemniej jednak w pięcioletnim badanym okresie, który obejmował zbiory charakteryzujące się niższymi i wyższymi cenami, Komisja odnotowuje, że szkoda (np. w formie straty finansowej) występuje niezależnie od tych wahań, a zatem wyniki gospodarcze przemysłu wspólnotowego nie są bezpośrednio powiązane z takimi zmianami sezonowymi.

8.4. Różnice jakościowe

- (130) Niektóre strony twierdziły, że chiński produkt był wyższej jakości niż produkcja unijna. Jednak jakiegokolwiek zmiany cen wynikające z tego faktu nie zostały dostatecznie uzasadnione i nie ma dowodów na to, że domniemana preferencja konsumentów dotycząca chińskich produktów była tak istotna, żeby pogorszyć sytuację przemysłu unijnego. W każdym razie takie domniemane różnice cen sprzyjały chińskim produktom i powiększały poziom podcięcia/zanizienia cen. Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i uzasadnionych informacji lub argumentów ustalenia wskazane w motywie 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

8.5. Wzrost kosztów

- (131) Niektóre strony stwierdziły, że szkodę spowodował nadzwyczajny wzrost kosztów ze strony niektórych producentów. Zarzuty te nie zostały wystarczająco uzasadnione. W analizie Komisji nie wskazano żadnych okoliczności, które mogłyby zmienić ocenę i naruszyć związek przyczynowy lub dotyczyć obliczenia poziomu usuwającego szkodę.

- (132) Kilka zainteresowanych stron zgłosiło uwagi na temat wzrostu kosztów produkcji i niezdolności przemysłu unijnego do obniżenia ich. Niektóre pozycje kosztów (takie jak energia) wzrosły, lecz ich wpływ nie jest tak istotny, by naruszyć związek przyczynowy w sytuacji, gdy duże ilości chińskiego wywozu po cenach dumpingowych powodują spadek sprzedaży i produkcji (powodując wzrost kosztów jednostkowych ponoszonych przez przemysł unijny) oraz tłumią i obniżają ceny przemysłu unijnego.

8.6. Programy pomocy

- (133) Stwierdzono, że programy pomocy WE przyczyniły się do sztucznego wzrostu przetwórstwa w WE i obniżenia poziomu podaży surowców w zakresie produktu objętego postępowaniem. Zarzut ten miał charakter ogólny i nie został dostatecznie uzasadniony. W każdym razie wskazane programy zostały zmienione w 1996 r., kiedy pomoc skierowano do rolników, a nie do przetwórców produktu objętego postępowaniem. W analizie Komisji nie wykryto żadnego innego wpływu podczas OD, który mógłby naruszyć związek przyczynowy. W kwestii podaży należy odnieść się do powyższych motywów 128 i 129.

8.7. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (134) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i uzasadnionych informacji lub argumentów ustalenia zawarte w motywach 87–101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.
- (135) W związku z powyższym potwierdzone zostają tymczasowe ustalenia dotyczące istnienia związku przyczynowego między chińskim przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu.

9. INTERES UNII

9.1. Zmiany sytuacji po okresie objętym dochodzeniem

- (136) Od dnia 9 listopada 2007 r. przywóz z ChRL podlegał rejestracji na mocy rozporządzenia w sprawie rejestracji. Dokonano tego w celu ewentualnego nałożenia ceł antidumpingowych z mocą wsteczną. W rezultacie na zasadzie wyjątku przeanalizowano również zmiany sytuacji po OD. Dane Eurostatu potwierdzają, że przywóz z ChRL utrzymuje się na wysokim poziomie, co zostało potwierdzone przez niektórych importerów. Wielkość przywozu w ostatnich dziesięciu miesiącach po OD osiągnęła poziom 74 000 ton, a jego ceny były nadal niskie.

9.2. Zdolność producentów unijnych do zapewnienia podaży na rynku unijnym

- (137) Szereg stron przedstawiło uwagi na temat niskiego poziomu hiszpańskiej produkcji, która ich zdaniem nie jest w stanie w pełni zapewnić podaży na rynku unijnym. Prawdą jest, że w obecnej sytuacji przemysł unijny nie gwarantuje podaży na całym rynku Unii, należy jednak podkreślić, że fakt ten jest związany z wpływem przywozu wyrządzającego szkodę, jak wyjaśniono powyżej. W każdym razie zamierzonym celem środków nie jest zamknięcie rynku unijnego dla przywozu z Chin,

lecz usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Mając na uwadze m.in. istnienie wyłącznie dwóch źródeł podaży tych produktów, stwierdzono, że w przypadku wprowadzenia ostatecznych środków nadal będzie istniał znaczny popyt na chińskie produkty w Unii.

9.3. Interes przemysłu unijnego i dostawców

- (138) Jedno ze stowarzyszeń importerów stwierdziło, że środki antydumpingowe bez ograniczeń ilościowych nie ochroniłyby przemysłu hiszpańskiego, lecz automatycznie wywołałyby niezgodne z prawem działania handlowe. Jest to argument, który wskazuje raczej na potrzebę zapewnienia przez instytucje właściwego monitoringu wdrażania środków, natomiast nie podważa on korzyści, jakie środki mogłyby przynieść producentom unijnym.
- (139) Jeden z importerów stwierdził, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie poprawiłoby sytuacji hiszpańskich producentów, ze względu na istnienie dużych zapasów nagromadzonych przez importerów w Unii, które mogłyby zaspokoić popyt rynkowy w najbliższej przyszłości. Wielkość zapasów i zjawisko ich gromadzenia zostały potwierdzone przez innego importera. Uwagi te są zgodne z analizą Komisji przeprowadzoną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych oraz w niniejszym rozporządzeniu. Jednakże należy przypomnieć, że środki mają zapobiec dumpingowi wyrządzającemu szkodę w okresie pięcioletnim, a nie w jednym roku.
- (140) Ze względu na brak jakichkolwiek innych nowych i uzasadnionych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 103–106 i 115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące interesu przemysłu unijnego zostają niniejszym potwierdzone.

9.4. Interes niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych w Unii

- (141) Współpracujący importerzy wyrazili zainteresowanie utrzymaniem dwóch źródeł podaży produktu objętego postępowaniem, tj. Hiszpanii i ChRL, w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw po konkurencyjnych cenach.
- (142) Niemniej jednak większość importerów opowiedziałyby się, w przypadku wprowadzenia środków ostatecznych, za włączeniem do nich również elementów ilościowych. Jak wyjaśniono poniżej w motywie 156, takie działanie nie zostało uznane za właściwe.
- (143) Dane od współpracujących importerów objętych próbą zostały zweryfikowane i potwierdzono, że konserwowane mandarynki reprezentują mniej niż 6 % ogólnego obrotu tych importerów oraz że w okresie objętym dochodzeniem oraz w latach 2004–2008 osiągnęli oni poziom rentowności przekraczający 10 %.
- (144) Powyższe ustalenia wskazują, że w sumie potencjalny wpływ środków na importerów/przedsiębiorstwa handlowe będzie proporcjonalny do pozytywnych rezultatów wynikających z tych środków.

9.5. Interes użytkowników/sprzedawców detalicznych

- (145) Jeden użytkownik reprezentujący mniej niż 1 % konsumpcji przedstawił ogólne uwagi na temat zmniejszonej dostępności mandarynek w UE oraz na temat wyższej jakości chińskich produktów. Został on poproszony o dostarczenie danych, lecz odmówił współpracy i nie uzasadnił swoich argumentów. Inny sprzedawca detaliczny, członek głównego stowarzyszenia importerów, zasadniczo sprzeciwił się wzrostowi cen. W trakcie dochodzenia nie przedstawiono innych informacji dotyczących interesu użytkowników/sprzedawców detalicznych. Wobec braku jakichkolwiek uzasadnionych uwag importerów/sprzedawców detalicznych, motywy 109–112 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

9.6. Interes konsumentów

- (146) Przeciwnie do tego, co wskazywał jeden z importerów, interes konsumentów został uwzględniony na etapie dotyczącym ceł tymczasowych. Ustalenia Komisji zostały przedstawione w motywach 113 i 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Inne strony zasugerowały, że wpływ na konsumentów byłby istotny. Jednak nie przedstawiono informacji, które podważałyby ustalenia w wymienionych motywach. Nawet jeżeli cła miałyby doprowadzić do wzrostu cen konsumpcyjnych, żadna strona nie kwestionowała faktu, że omawiany produkt reprezentuje niewielki udział w wydatkach na żywność gospodarstw domowych. Wobec braku jakichkolwiek uwag od konsumentów oraz innych nowych i uzasadnionych informacji wskazane motywy zostają zatem potwierdzone.

9.7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (147) Przedstawiona powyżej dodatkowa analiza dotycząca interesu zainteresowanych stron nie spowodowała zmiany tymczasowych wniosków w tym względzie. Dane od współpracujących importerów objętych próbą zostały zweryfikowane i potwierdzono, że konserwowane mandarynki reprezentują mniej niż 6 % ogólnego obrotu tych importerów oraz że w okresie objętym dochodzeniem oraz w latach 2004–2008 osiągnęli oni w ujęciu średnim zadawalające wyniki, a zatem wpływ na importerów będzie nieznaczny. Potwierdzono również, że finansowy wpływ na konsumentów końcowych będzie niewielki, zważywszy na znikome ilości w przeliczeniu na mieszkańca kupowane w krajach konsumpcji. Uznano, że wnioski w zakresie interesu Unii zawarte w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych nie ulegają zmianie. Wobec braku innych uwag wniosków przedstawione w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych zostają zatem ostatecznie potwierdzone.

10. OSTATECZNE ŚRODKI

10.1. Poziom usuwający szkodę

- (148) Jeden z importerów stwierdził, że poziom marży zysku wynoszący 6,8 %, wykorzystany jako punkt odniesienia na etapie dotyczącym ceł tymczasowych, jest zawyżony. W tym zakresie należy podkreślić, że ten sam poziom został zastosowany i zaakceptowany dla środków ochronnych jako rzeczywisty zysk osiągnięty przez przemysł unijny w latach 1998–1999 do 2001–2002.

Wartość ta odnosi się do zysków uzyskanych przez producentów unijnych podczas normalnej sytuacji rynkowej, na którą nie miał wpływu wzrost przywozu, który wyrządził szkodę przemysłowi. W związku z powyższym argument ten zostaje odrzucony.

(149) Producenci unijni twierdzili, że cła tymczasowe nie uwzględniły specyficznej sytuacji panującej na rynku konserwowanych mandarynek, na którym produkcja jest skupiona tylko w jednym państwie, a większość sprzedaży i przywozu odbywa się w innym europejskim państwie. Z tego względu wniesiono o uwzględnienie kosztów transportu z państwa produkcji do państwa konsumpcji w ostatecznych obliczeniach. Wniosek był uzasadniony, a obliczenia zostały odpowiednio skorygowane, aby odzwierciedlić koncentrację sprzedaży na danych obszarach Unii.

(150) Jedna strona zgłosiła uwagi na temat obliczeń dotyczących podjęcia cenowego i zniżania cen. W uzasadnionych przypadkach wprowadzono dostosowania na etapie dotyczącym ceł ostatecznych.

(151) Wartości marginesów szkody, po uwzględnieniu w uzasadnionych przypadkach wniosków zainteresowanych stron, wyrażone jako odsetek całkowitej wartości w przywozie CIF każdego chińskiego eksportera objętego próbą, były niższe od marginesów dumpingu i wynoszą:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 100,1 %,

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 48,4 %,

— Zhejiang Xinshiji Food Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Prowincja Hubei: 92,0 %,

— współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą: 90,6 %,

wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 100,1 %.

10.2. Moc wsteczna

(152) Jak wskazano w motywie 4, w dniu 9 listopada 2007 r. Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL na podstawie wniosku przemysłu unijnego. Wniosek został wycofany i w związku z powyższym kwestia ta nie była dalej badana.

10.3. Ostateczne środki

(153) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie najniższego z ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W tym przypadku stawka cła powinna zostać określona odpowiednio na poziomie ustalonej szkody.

(154) Na podstawie powyższych ustaleń i zgodnie ze sprostowaniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym* L 258 ⁽¹⁾ ostateczne cło powinno wynosić:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 531,2 EUR/tonę,

— Huangyan No.1 Canned Food Factory Huangyan, Zhejiang: 361,4 EUR/tonę,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 490,7 EUR/tonę,

— współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą: 499,6 EUR/tonę,

wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa: 531,2 EUR/tonę.

10.4. Forma środków

(155) Szereg stron wniosło o wprowadzenie środków łączących cenę i elementy ilościowe, w ramach których początkowe wielkości przywozu nie byłyby objęte cłem lub podlegałyby cłu obniżonemu. W niektórych przypadkach było to związane z zastosowaniem systemu pozwoleń.

(156) Opcja ta została rozważona, lecz odrzucono ją ze względów wyjaśnionych poniżej. Cła antydumpingowe są nakładane, ponieważ cena eksportowa jest niższa od wartości normalnej. Wielkości wywożone do Unii podlegają analizie mającej na celu określenie czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę. Jednak wielkości te zazwyczaj nie mają wpływu na poziom nakładanego cła. Innymi słowy, jeżeli okaże się, że przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę, dumping może zostać zrównoważony przez cło, które ma zastosowanie od pierwszej wysyłki towarów przywiezionych po wejściu w życie cła. Wreszcie, jeżeli okazałoby się, że w interesie Unii leży przywóz produktów w określonym okresie, bez nakładania ceł antydumpingowych, art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego umożliwia zawieszenie środków pod pewnymi warunkami.

(157) Niektóre strony twierdzą, że środki nieobejmujące ograniczeń ilościowych będą prowadzić do unikania zapłaty cła. Strony ponownie odniosły się do gromadzenia zapasów, które nastąpiło w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. Analiza służb Komisji potwierdziła, że była to wyraźna próba uniknięcia ceł. Zważywszy na te ustalenia i fakty opisane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych w motywach 123 i 125, Komisja będzie monitorować zmiany sytuacji w celu podjęcia koniecznych działań, by zapewnić prawidłowe wdrożenie środków.

(158) Inne strony twierdziły, że środki nie powinny dotyczyć wielkości objętych istniejącymi umowami sprzedaży.

⁽¹⁾ Dz.U. L 258 z 26.9.2008, s. 74.

Podejście to zostało odrzucone, gdyż w praktyce oznaczałoby zwolnienie z ceł, a zatem zagroziłoby skutkom naprawczym środków. Dokonano także odesłania do powyższych motywów 138 i 139.

- (159) Rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych nałożono cło antydumpingowe w formie cła specyficznego dla każdego przedsiębiorstwa, które wynika z zastosowania marginesu usunięcia szkody do cen eksportowych wykorzystanych w obliczeniach dumpingu podczas OD. Metodyka ta znajduje odzwierciedlenie w poziomie środków ostatecznych.

10.5. Zobowiązania

- (160) Na późnym etapie dochodzenia kilku producentów eksportujących w ChRL złożyło zobowiązania cenowe. Nie zostały one zaakceptowane z uwagi na dużą zmienność cen omawianego produktu, ryzyko unikania i obejścia cła nałożonego na ten produkt (zob. motywy 124 i 125 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych) oraz fakt, że złożone oferty nie zawierały żadnych gwarancji ze strony chińskich władz umożliwiających odpowiedni monitoring w zakresie przedsiębiorstw, którym nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych.

11. REJESTRACJA

- (161) Przywóz produktu objętego postępowaniem został poddany rejestracji rozporządzeniem Komisji (UE) nr 572/2012⁽¹⁾. Należy zaprzestać tej rejestracji. Decyzja o ewentualnym pobraniu ceł z mocą wsteczną zapadnie na późniejszym etapie, gdy pełne dane statystyczne będą dostępne.

12. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (162) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL. Oprócz tego stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem informacji. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska. Dwie grupy importerów wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie w obecności urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron i przesłuchanie takie im umożliwiono.
- (163) W odniesieniu do wyroku dotyczącego Xinshiji przedstawione argumenty zostały już przeanalizowane i rozpatrzone w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia. Żaden z tych argumentów nie doprowadził do zmiany istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o potwierdzeniu marginesu szkody ustalonego w toku dochodzenia pierwotnego. W odniesieniu do wyroku dotyczącego państwa analogicznego grupa importerów powtórzyła uwagi, które zostały już przedstawione w dochodzeniu i dotyczyły zakresu częściowego wznowienia, wykorzystania danych z OD oraz określenia wartości normalnej. Uwagi te zostały rozpatrzone odpowiednio w powyższych motywach 43, 46

i 54. Ta sama grupa importerów stwierdziła, że wolałaby wprowadzenie systemu środków ochronnych z kontyngentami zamiast ceł antydumpingowych. Powód odrzucenia systemu kontyngentów został wyjaśniony w powyższym motywie 156. Ponadto należy zauważyć, że środki ochronne mogą zostać wprowadzone wyłącznie w pewnych sytuacjach i pod bardzo szczególnymi warunkami zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 260/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu⁽²⁾. Uznaje się, że cła antydumpingowe są najodpowiedniejszym rozwiązaniem dla dumpingu wyrządzającego szkodę. Wymieniona grupa importerów wskazała również, w związku z kwestiami poruszonymi w powyższych motywach 44 i 85, że Komisja nie wszczęła przeglądu okresowego, gdy wezwano ją do tego. Należy podkreślić, że od daty wydania wyroku dotyczącego państwa analogicznego przeprowadzenie przeglądu okresowego nie było możliwe, ponieważ cła już nie obowiązywały. Komisja powinna wznowić analizę otrzymanych wniosków o dokonanie przeglądu okresowego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Jeżeli analiza wniosków wykaze, że warunki określone w art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego są spełnione, należy niezwłocznie wszcząć przegląd okresowy.

- (164) Podsumowując, po rozpatrzeniu wszystkich uwag otrzymanych w następstwie ujawnienia zainteresowanym stronom ustaleń wynikających z dochodzenia, stwierdzono, że żadna z nich nie mogła spowodować zmiany wniosków z dochodzenia.

13. CZAS OBOWIĄZYWANIA ŚRODKÓW

- (165) Niniejsze rozporządzenie wykonuje wyrok Sądu dotyczący rozporządzenia pierwotnego. W związku z tym niniejsze rozporządzenie wygasa 5 lat po wejściu w życie rozporządzenia pierwotnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym ponownie nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przetworzonych lub zakonserwowanych mandarynek (włączając tangeryny i satsuma), klementynek, wilkingów i innych podobnych hybryd cytrusowych, niezawierających dodatku alkoholu, zawierających dodatek cukru lub innej substancji słodzącej lub niezawierających takiego dodatku, według definicji określonej w pozycji CN 2008, objętych obecnie kodami CN 2008 30 55, 2008 30 75 oraz ex 2008 30 90 (kody TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 oraz 2008 30 90 69) oraz pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do produktów opisanych w ust. 1 oraz produkowanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, wynosi:

Przedsiębiorstwo	EUR/tonę wagi netto produktu	Dodatkowy kod TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 572/2012 z dnia 28 czerwca 2012 r. poddające wymogowi rejestracji przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 169 z 29.6.2012, s. 50).

⁽²⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2009, s. 1.

Przedsiębiorstwo	EUR/tonę wagi netto produktu	Dodatkowy kod TARIC
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang i powiązany z nim producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą zgodnie z załącznikiem	499,6	A889
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	531,2	A999

Artykuł 2

1. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady

(EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, wysokość cła antydumpingowego wyliczona na podstawie powyższego art. 1 jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu przeliczeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

2. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestania rejestracji przywozu prowadzonej na podstawie art. 1 rozporządzenia (UE) nr 572/2012.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 6

Wnioski o przegląd są dopuszczalne od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2013 r.

W imieniu Rady
S. SHERLOCK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

**WSPÓŁPRACUJĄCY PRODUCENCI EKSPORTUJĄCY NIEOBJĘCI PRÓBĄ
(dodatkowy kod TARIC A889)**

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo
Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei
Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang
Huangyan No.2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang
Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei
Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang
Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang
Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai
Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei
Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo
Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 159/2013

z dnia 21 lutego 2013 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu benzoesanu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu jako dodatku paszowego dla świń, drobiu, bydła, owiec, kóz, królików i koni oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1876/2006 i (WE) nr 757/2007

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określa sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. Artykuł 10 tego rozporządzenia przewiduje ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Preparat benzoesanu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu został dopuszczony bez ograniczeń czasowych zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG jako dodatek paszowy dla świń i krów mlecznych rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1876/2006 ⁽³⁾ oraz dla bydła opasowego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 757/2007 ⁽⁴⁾. Preparat ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z art. 7 tego rozporządzenia złożony został wniosek o ponowną ocenę tego preparatu benzoesanu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu jako dodatku paszowego dla świń i krów mlecznych oraz bydła opasowego, a także, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, o nowe zastosowanie u świń, drobiu, bydła, owiec, kóz, królików i koni celem sklasyfikowania dodatku w kategorii „dodatki technologiczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swoich opiniach z dnia 6 września 2011 r. ⁽⁵⁾ i 24 kwietnia 2012 r. ⁽⁶⁾, że zgodnie z proponowanymi warunkami użytkowania, preparat benzoesanu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi pod warunkiem podjęcia odpowiednich działań w celu ochrony użytkowników, ani na środo-

wisko naturalne oraz że skutecznie konserwuje on zboża i mieszanki paszowe pełnoporcjowe. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Ocena preparatu benzoesanu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu dowodzi, że spełnione są warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) W związku z udzieleniem nowego zezwolenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 należy odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1876/2006 i (WE) nr 757/2007.
- (7) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „konserwanty” zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1876/2006

Skreśla się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1876/2006 oraz załącznik IV do tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 757/2007

Skreśla się art. 1 rozporządzenia (WE) nr 757/2007 oraz załącznik I do tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 43.

⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2011; 9(9):2357.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(5):2681.

*Artykuł 4***Środki przejściowe**

Preparat wyszczególniony w załączniku oraz pasza zawierająca ten preparat, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 14 września 2013 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 14 marca 2013 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania istniejących zapasów.

*Artykuł 5***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: konserwanty									
1a700	—	Preparat benzoesu sodu, kwasu propionowego i propionianu sodu	<i>Skład dodatku</i> Preparat: benzoesan sodu: 140 g/kg, kwas propionowy: 370 g/kg propionian sodu: 110 g/kg woda: 380 g/kg <i>Charakterystyka substancji czynnych</i> Benzoesan sodu (C₇H₅O₂Na) ≥ 99 % po suszeniu przez dwie godziny w temperaturze 105 °C Kwas propionowy (C₃H₆O₂) ≥ 99,5 % Propionian sodu (C₃H₅O₂Na) ≥ 99 % po suszeniu przez cztery godziny w temperaturze 105 °C <i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾ Oznaczanie ilościowe w dodatku paszowym: — oznaczanie benzoesu: chromatografia cieczowa z odwróconymi fazami z detekcją UV (HPLC-UV) — propionian ogółem: jonowykuczająca wysokosprawna chromatografia cieczowa z detekcją refraktometryczną (HPLC-RI) — sól ogółem: spektrometria absorpcji atomowej AAS (EN ISO 6869)	Świnie Drób Bydło Owce Kozy Króliki Konie	—	—	10 000	1. Równoczesne stosowanie innych źródeł substancji czynnych nie może doprowadzić do przekroczenia maksymalnej dozwolonej zawartości. 2. Minimalna zawartość: — zboża o wilgotności ≥ 15 % inne niż ziarna kukurydzy: 3 000 mg/kg zbóż, — ziarna kukurydzy o wilgotności ≥ 15 %: 13 000 mg/kg ziaren kukurydzy, — mieszanka paszowa pełnoporcjowa o wilgotności ≥ 12 %: 5 000 mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej. 3. Maksymalna zawartość we wszystkich zbożach: 22 000 mg/kg zbóż. 4. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem zaleca się stosowanie ochrony dróg oddechowych i oczu oraz rękawic.	14 marca 2023 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 160/2013

z dnia 21 lutego 2013 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 162/2003, (WE) nr 971/2008, (UE) nr 1118/2010, (UE) nr 169/2011 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 888/2011 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na stosowanie diklazurilu w paszy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przedsiębiorstwo Janssen Pharmaceutica NV złożyło wniosek na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 o zmianę nazwy posiadacza zezwolenia w odniesieniu do rozporządzeń Komisji (WE) nr 162/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. dotyczącego zezwolenia na dodatki paszowe ⁽²⁾, (WE) nr 971/2008 z dnia 3 października 2008 r. w sprawie nowego zastosowania kokcydiostatyku jako dodatku do pasz ⁽³⁾, (UE) nr 1118/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Janssen Pharmaceutica N.V.) oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2430/1999 ⁽⁴⁾, (UE) nr 169/2011 z dnia 23 lutego 2011 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego dla perlic (posiadacz zezwolenia Janssen Pharmaceutica N.V.) ⁽⁵⁾ i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 888/2011 z dnia 5 września 2011 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie diklazurilu jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych (posiadacz zezwolenia Janssen Pharmaceutica N.V.) oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2430/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) Wnioskodawca oświadczył, że przedsiębiorstwo Janssen Animal Health, będące częścią przedsiębiorstwa Janssen Pharmaceutica NV, zostało ze skutkiem od dnia 7 lipca 2011 r. nabyte przez przedsiębiorstwo Eli Lilly and Company Ltd., do którego obecnie należą prawa do obrotu dodatkami diklazuril. Wnioskodawca przekazał odpowiednie dane na poparcie swojego wniosku.
- (3) Proponowana zmiana warunków zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny dodatku. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.
- (4) Aby umożliwić Eli Lilly and Company Ltd. korzystanie z praw do obrotu, niezbędna jest zmiana warunków zezwoleń.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 162/2003, (WE) nr 971/2008, (UE) nr 1118/2010, (UE) nr 169/2011 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 888/2011.

(6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do rozporządzeń (WE) nr 162/2003, (WE) nr 971/2008, (UE) nr 1118/2010, (UE) nr 169/2011 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 888/2011, należy ustanowić okres przejściowy, w którego trakcie można będzie wykorzystać istniejące zapasy.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 162/2003

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 162/2003 słowa „Janssen Pharmaceutica NV” zastępuje się słowami „Eli Lilly and Company Ltd.”.

Artykuł 2

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 971/2008

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 971/2008 słowa „Janssen Pharmaceutica nv” zastępuje się słowami „Eli Lilly and Company Ltd.”.

Artykuł 3

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 1118/2010

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1118/2010 słowa „Janssen Pharmaceutica N.V.” zastępuje się słowami „Eli Lilly and Company Ltd.”.

Artykuł 4

Zmiana rozporządzenia (UE) nr 169/2011

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 169/2011 słowa „Janssen Pharmaceutica N.V.” zastępuje się słowami „Eli Lilly and Company Ltd.”.

Artykuł 5

Zmiana rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 888/2011

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 888/2011 słowa „Janssen Pharmaceutica N.V.” zastępuje się słowami „Eli Lilly and Company Ltd.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 26 z 31.1.2003, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 265 z 4.10.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2010, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 49 z 24.2.2011, s. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 229 z 6.9.2011, s. 9.

*Artykuł 6***Środki przejściowe**

Istniejące zapasy przedmiotowego dodatku zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane do czasu ich wyczerpania.

*Artykuł 7***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 161/2013

z dnia 21 lutego 2013 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu zawierającego wodorotlenek sodu jako dodatku paszowego w żywieniu kotów, psów i ryb ozdobnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń. Artykuł 10 tego rozporządzenia przewiduje ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Dyrektywą Komisji (EWG) nr 86/525 ⁽³⁾ udzielono zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG zezwolenia bez ograniczeń czasowych na stosowanie preparatu zawierającego wodorotlenek sodu, nr CAS 1310-73-2, jako dodatku paszowego w żywieniu kotów i psów. Preparat ten został następnie wpisany do wspólnotowego rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z art. 7 tego rozporządzenia złożony został wniosek o ponowną ocenę wodorotlenku sodu, nr CAS 1310-73-2, jako dodatku paszowego w żywieniu kotów i psów oraz, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia, w odniesieniu do nowego zastosowania w żywieniu ryb ozdobnych celem sklasyfikowania dodatku w kategorii „dodatki technologiczne”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w opinii z dnia 11 września 2012 r. ⁽⁴⁾, że – uwzględniając fakt, że wydano już zezwolenie na stosowanie tego dodatku w żywności przy tym samym działaniu i przy warunkach stosowania odpowiadających warunkom proponowanym – wodorotlenek sodu nie

ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i że działa w paszy zasadniczo w ten sam sposób co w żywności, a mianowicie jako regulator kwasowości, i że z tego powodu nie istnieje potrzeba dalszego wykazywania skuteczności. Urząd stwierdził, że jeśli zastosowane zostaną odpowiednie środki ochronne, nie ma powodu do obaw w kwestii bezpieczeństwa użytkowników. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.

- (5) Z oceny wodorotlenku sodu wynika, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego stosowania zmian w warunkach udzielenia zezwolenia, należy zezwolić na okres przejściowy w celu pozbycia się istniejących zapasów dodatku, premiksów i mieszanek paszowych zawierających ten preparat, dopuszczonych dyrektywą nr 86/525/EWG.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki technologiczne” i do grupy funkcjonalnej „regulatory kwasowości” zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Dodatek wyszczególniony w załączniku oraz premiksi go zawierające, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 14 marca 2014 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 14 marca 2013 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania istniejących zapasów.

Mieszanki paszowe zawierające dodatek wyszczególniony w załączniku, wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 14 marca 2015 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 14 marca 2013 r., mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania istniejących zapasów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 310 z 5.11.1986, s. 19.

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2012; 10(10):2882.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki technologiczne. Grupa funkcjonalna: regulatory kwasowości									
1j524	—	Wodorotlenek sodu	<i>Skład dodatku</i> Wodorotlenek sodu, 50 % w/w (roztwór wodny) <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Wodorotlenek sodu \geq 98,0 % zasady ogółem (w przeliczeniu na NaOH) Nr CAS NaOH: 1310-73-2 Wytwarzany w procesie syntezy chemicznej <i>Metoda analizy (1)</i> Oznaczanie wodorotlenku sodu w dodatku paszowym: <i>Titrimetry – FAO JECFA Combined Compendium for Food Additive Specifications, Monograph No 1 (2006) „sodium hydroxide”.</i>	Koty, psy i ryby ozdobne	—	—	—	1. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe i oczy oraz używać rękawic i odzieży ochronnej. 2. Stosowanie: wynikające ze stosowania stężenie całkowite sodu w paszy nie może naruszać ogólnej równowagi elektrolitowej	14 marca 2023 r.

(1) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx oraz <http://www.fao.org/ag/jecfa-additives/details.html?id=400>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 162/2013

z dnia 21 lutego 2013 r.

zmieniające załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/83/EWG państwa członkowskie są zobowiązane zwolnić z podatku akcyzowego alkohole, które zostały całkowicie skażone zgodnie z wymogami któregośkolwiek z państw członkowskich, pod warunkiem że wymogi te zostały należyście podane do wiadomości i zaakceptowane zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3 i 4 tego artykułu.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego ⁽²⁾ przewiduje, że substancje skażające, które są wykorzystywane w każdym państwie członkowskim do celów całkowitego skażenia alkoholi, zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a) dyrektywy 92/83/EWG, zostaną określone w załączniku do tego rozporządzenia.
- (3) Zwiększająca się liczba procedur skażenia powoduje, że system skażenia staje się bardziej skomplikowany, utrudnia skuteczne zarządzanie systemem i daje większe możliwości oszustwa.
- (4) W 2008 r. państwa członkowskie zapewniły grupie projektowej działającej na mocy decyzji nr 1482/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. ustanawiającej wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program Fiscalis 2013) i uchylającej decyzję nr 2235/2002/WE ⁽³⁾ daleko idące wsparcie, w które zaangażowane były liczne laboratoria celne oraz Wspólne Centrum Badawcze. Celem projektu było zbadanie możliwości stosowania wspólnych procedur skażenia (europejskie substancje skażające) do celów całkowitego skażenia alkoholu.
- (5) W swoim sprawozdaniu końcowym opublikowanym w lipcu 2011 r. grupa projektowa zaproponowała, że można by rozważyć przyjęcie procedury skażenia z wykorzystaniem trzech litrów alkoholu izopropylowego (IPA), trzech litrów ketonu metylo-etylowego (MEK) oraz jednego grama benzoenu denatonium na hektolitr absolutnego alkoholu jako wspólnej procedury skażenia do celów całkowitego skażenia alkoholu. Jedną z głównych korzyści proponowanej wspólnej procedury jest to, że ma ona zastąpić liczne procedury stosowane w sposób niezależny w różnych państwach członkowskich. Dlatego też procedurę tę należy stosować jako wspólną procedurę dla wszystkich państw członkowskich do celów całkowitego skażenia alkoholu w celu zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania, unikaniu opodatkowania i nadużyciom w tej dziedzinie.
- (6) Następnie, zgodnie z art. 27 ust. 3 dyrektywy 92/83/EWG, każde państwo członkowskie przekazało Komisji nowy wykaz wymogów. Każdy z wykazów dotyczył wspólnej procedury skażenia, a w niektórych przypadkach również innych istniejących procedur. Jeżeli chodzi o istniejące procedury, to niektóre państwa członkowskie wyraziły pragnienie zachowania ich na okres przejściowy lub bliżej nieokreślony okres czasu ze względu na szczególne wymogi techniczne.
- (7) W dniu 28 czerwca 2012 r. Komisja przekazała wszystkie otrzymane powiadomienia pozostałym państwom członkowskim.
- (8) Żadne z państw członkowskich nie wyraziło sprzeciwu wobec projektu wspólnej procedury skażenia.
- (9) Jeżeli chodzi o istniejące procedury, nie poruszono żadnych nowych kwestii wskazujących na istnienie ryzyka uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania i nadużyć.
- (10) Z powodu kwestii związanych z patentami i związanymi z nimi kosztami Austria, oprócz wspólnej procedury skażenia do celów całkowitego skażenia alkoholu, przyjęła również, jako procedurę skażenia, alternatywną procedurę stosowaną już przez inne państwa członkowskie.
- (11) Aby zapewnić przemysłowi odpowiednią ilość czasu na zużycie zapasów substancji skażających i skażonych produktów, które dotychczas były objęte zakresem rozporządzenia (WE) nr 3199/93, a nie będą nim już objęte od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy odroczyć stosowanie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sekcji I niniejszego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 288 z 23.11.1993, s. 12.⁽³⁾ Dz.U. L 330 z 15.12.2007, s. 1.

- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 3199/93.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Podatku Akcy-zowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 3199/93 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Lista dopuszczonych produktów wraz z ich numerami (o ile są dostępne) rejestru Chemical Abstracts Service (CAS) oraz składy chemiczne dopuszczone w celu całkowitego skażenia alkoholu.

Aceton	CAS: 67-64-1
Czerwień reaktywna CI 24	CAS: 70210-20-7
Surowa pirydyna	CAS: niedostępny
Fiolet krystaliczny (nr C.I. 42555)	CAS: 548-62-9
Benzoesan denatonium	CAS: 3734-33-6
Etanol	CAS: 64-17-5
Octan etylu	CAS: 141-78-6
Keton etylowo-sec-amylowy	CAS: 541-85-5
Eter etylo- <i>tert</i> -butylowy	CAS: 637-92-3
Fluoresceina	CAS: 2321-07-5
Formaldehyd	CAS: 50-00-0
Olej fuzłowy	CAS: 8013-75-0
Benzyna (w tym benzyna bezołowiowa)	CAS: 86290-81-5
Alkohol izopropylowy (IPA)	CAS: 67-63-0
Nafta	CAS: 8008-20-6
Olej do lamp	CAS: 64742-47-8 do 64742-48-9
Metanol	CAS: 67-56-1
Keton metylowo-etylowy (butanon) (MEK)	CAS: 78-93-3
Keton metylowo-izobutylowy	CAS: 108-10-1
Keton metylowo-izopropylowy	CAS: 563-80-4
Fiolet metylowy	CAS: 8004-87-3
Błękit metylenowy	CAS: 61-73-4
Ropa naftowa	CAS: niedostępny
Solwent nafta	CAS: 8030-30-6
Pirydyna (lub zasady pirydynowe)	CAS: 110-86-1
Spirytus terpentynowy	CAS: 8006-64-2
Benzyna techniczna	CAS: 92045-57-3
Alkohol <i>tert</i> -butylowy	CAS: 75-65-0
Tiofen	CAS: 110-02-1
Błękit tymolowy	CAS: 76-61-9
Benzyna drzewna	niedostępny

Synonimy dopuszczonych produktów są dostępne w różnych językach europejskich w bazie danych Europejskiego spisu celnego substancji chemicznych.

W załączniku stosuje się pojęcie „etanol absolutny” zgodnie z terminologią stosowaną przez Międzynarodową Unię Chemii Czystej i Stosowanej (IUPAC).

I. Procedura skażenia stosowana we wszystkich państwach członkowskich

Na hektolitr etanolu absolutnego:

— 3 litry alkoholu izopropylowego (IPA),

- 3 litry ketonu metylo-etylowego (MEK),
- 1 gram benzoesu denatonium.

Państwom członkowskim zezwala się, w zakresie rynku wewnętrznego, na dodawanie barwnika w celu nadania produktowi charakterystycznej barwy, która sprawia, że jest on natychmiast rozpoznawalny.

II. Dodatkowe procedury skażania stosowane w niektórych państwach członkowskich

Republika Czeska

Na hektolitr etanolu absolutnego, którakolwiek z następujących kompozycji:

- 1) — 0,4 litra solwent nafty,
 - 0,2 litra nafty,
 - 0,1 litra benzyny technicznej.
- 2) — 3 litry eteru etylo-*tert*-butylowego,
 - 1 litr alkoholu izopropylowego,
 - 1 litr benzyny bezołowiowej,
 - 10 miligramów fluoresceiny.

Niemcy

Na hektolitr etanolu absolutnego:

1 litr mieszaniny ketonów, składającej się z:

- 95–96 % masowych ketonu metylo-etylowego (MEK),
 - 2,5–3 % masowych ketonu metylo-izopropylowego (3-metylo-2-butanon),
 - 1,5–2 % masowych ketonu etylo-*sec*-amyloвого (5-metylo-3-heptanon),
- wraz z 1 gramem benzoesu denatonium.

Estonia

Na hektolitr etanolu absolutnego:

- 3 litry acetonu,
- 2 gramy benzoesu denatonium.

Irlandia

Bazę wytwarza się poprzez zmieszanie:

- 90 % obj. etanolu,
- 9,5 % obj. benzyny drzewnej,
- 0,5 % obj. surowej pirydyny.

Do każdego 10 hektolitrów bazy dodaje się:

- 3,75 litra ropy naftowej (olejów naftowych),
- 1,5 grama fioletu metyloвого.

Uwaga: Składniki bazy: benzyna drzewna i surowa pirydyna mogą być zastąpione 10 % obj. metanolu.

Grecja

Skażaniu można poddawać jedynie alkohol niskiej jakości (przedgon i pogon destylacji) o zawartości alkoholu wynoszącej co najmniej 93 % obj. i nie więcej niż 96 % obj.

Na hektolitr uwodnionego alkoholu o 93 % obj. dodaje się następujące substancje:

- 2 litry metanolu,
- 1 litr spirytusu terpentynowego,

- 0,5 litra oleju do lamp,
- 0,4 grama błękitu metylenowego.

Moc produktu końcowego w niezmienionej postaci wyniesie 93 % obj. w temperaturze 20 °C.

Włochy

Na hektolitr etanolu absolutnego dodaje się następujące składniki:

- 125 gramów tiofenu,
- 0,8 grama benzoesu denatonium,
- 3 gramy czerwieni reaktywnej CI 24 (barwnik czerwony), roztwór 25 % wag.,
- 2 litry ketonu metylo-etylowego (MEK).

Alkohol etylowy, który ma zostać poddany skażeniu, musi zawierać co najmniej 83 % obj. alkoholu etylowego i mieć moc co najmniej 90 % obj. alkoholu według pomiaru alkoholomierzem zgodnym z przepisami UE.

W celu zapewnienia całkowitej rozpuszczalności wszystkich składników mieszanina substancji skażających musi być przygotowywana w alkoholu etylowym o zawartości alkoholu poniżej 96 % obj., zmierzonej alkoholomierzem zgodnym z przepisami UE.

Czerwień reaktywną CI 24 dodaje się w celu nadania produktowi charakterystycznej barwy, która sprawia, że przeznaczenie produktu jest natychmiast rozpoznawalne.

Łotwa

1. Na hektolitr etanolu absolutnego, którakolwiek z następujących kompozycji:

a) co najmniej:

- 9 litrów alkoholu izopropylowego,
- 1 litr acetonu,
- 0,4 grama błękitu metylenowego lub błękitu tymolowego lub fioletu krystalicznego;

b) co najmniej:

- 3 litry ketonu metylo-izobutyłowego,
- 2 litry ketonu metylo-etylowego (MEK);

c) co najmniej:

- 3 litry acetonu,
- 2 gramy benzoesu denatonium;

d) co najmniej 10 litrów octanu etylu.

2. Na hektolitr odwodnionego alkoholu etylowego (o zawartości nie więcej niż 0,5 % wody):

benzyna w ilości co najmniej 5 litrów i nie więcej niż 7 litrów.

Litwa

Na hektolitr etanolu absolutnego:

- 3 litry acetonu,
- 2 gramy benzoesu denatonium.

Węgry

Produkty alkoholowe w odniesieniu do ilości czystego alkoholu zawierają co najmniej jeden z następujących składników:

- a) 2 % masowych ketonu metylo-etylowego (MEK), 3 % masowych ketonu metylo-izobutyłowego i 0,001 % masowych benzoesu denatonium;
- b) 1 % masy ketonu metylo-etylowego (MEK) i 0,001 % masy benzoesu denatonium;
- c) 2 % masowych alkoholu izopropylowego, 1 % masowych alkoholu *tert*-butylowego oraz 0,001 % masowych benzoesu denatonium.

Malta

Bazę wytwarza się poprzez zmieszanie:

- 90 % obj. etanolu,

— 9,5 % obj. benzyny drzewnej,

— 0,5 % obj. surowej pirydyny.

Do każdego 10 hektolitrow bazy dodaje się:

— 3,75 litra ropy naftowej (olejów naftowych),

— 1,5 grama fioletu metylowego.

Niderlandy

Na hektolitr etanolu absolutnego:

5 litrów mieszaniny składającej się z:

— 60 % obj. metanolu,

— 20 % obj. acetonu,

— 11 % obj. olejów fuzlowych (koncentrat produktów ubocznych destylacji alkoholu),

— 8 % obj. wody,

— 0,5 % obj. ketonu metylowo-etylowego (MEK),

— 0,5 % obj. formaliny (roztworu wodnego 37 % masowych formaldehydu).

Austria

Na hektolitr etanolu absolutnego:

1 litr mieszaniny ketonów, składającej się z:

— 95–96 % masowych ketonu metylowo-etylowego (MEK),

— 2,5–3 % masowych ketonu metylowo-izopropylowego,

— 1,5–2 % masowych ketonu etylowo-sec-amyłowego,

wraz z 1 gramem benzoesanu denatonium.

Polska

Na hektolitr etanolu absolutnego, którakolwiek z następujących substancji:

1) 0,75 litra mieszaniny ketonów, składającej się z:

— 95–96 % masowych ketonu metylowo-etylowego (MEK),

— 2,5–3 % masowych ketonu metylowo-izopropylowego,

— 1,5–2 % masowych ketonu etylowo-sec-amyłowego,

wraz z 0,25 litra zasad pirydynowych;

2) 1 litr mieszaniny ketonów, składającej się z:

— 95–96 % masowych ketonu metylowo-etylowego (MEK),

— 2,5–3 % masowych ketonu metylowo-izopropylowego,

— 1,5–2 % masowych ketonu etylowo-sec-amyłowego,

wraz z 1 gramem benzoesanu denatonium.

Rumunia

Na hektolitr etanolu absolutnego:

— 2 litry ketonu metylowo-etylowego (MEK),

— 1 gram benzoesanu denatonium,

— 0,2 grama błękitu metylenowego.

Słowenia

Na hektolitr etanolu absolutnego:

— 1 580 gramów alkoholu izopropylowego,

- 790 gramów alkoholu *tert*-butylowego,
- 0,79 grama benzoesu denatonium.

Słowacja

Na hektolitr etanolu absolutnego:

- 1) 3 litry ketonu metylowo-izobutylowego,
 - 2 litry ketonu metylowo-etylowego (MEK),
 - 1 gram benzoesu denatonium,
 - 0,2 grama błękitu metylenowego.
- 2) 1,5 litra benzyny technicznej,
 - 1,5 litra nafty,
 - 2 gramy benzoesu denatonium.

Finlandia

Na hektolitr etanolu absolutnego, którakolwiek z następujących kompozycji:

- 1) 2 litry ketonu metylowo-etylowego (MEK),
 - 3 litry ketonu metylowo-izobutylowego;
- 2) 2 litry acetonu,
 - 3 litry ketonu metylowo-izobutylowego.

Szwecja

Na hektolitr etanolu absolutnego:

- 3 litry ketonu metylowo-izobutylowego,
- 2 litry ketonu metylowo-etylowego (MEK).

Zjednoczone Królestwo

Bazę wytwarza się poprzez zmieszanie:

- 90 % obj. etanolu,
- 9,5 % obj. benzyny drzewnej,
- 0,5 % obj. surowej pirydyny.

Do każdych 10 hektolitrów bazy dodaje się:

- 3,75 litra ropy naftowej (olejów naftowych),
 - 1,5 grama fioletu metylowego (nr C.I. 42555).
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 163/2013**z dnia 21 lutego 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	83,8
	MA	61,8
	TN	86,4
	TR	102,8
	ZZ	83,7
0707 00 05	EG	191,6
	MA	190,0
	TR	175,4
	ZZ	185,7
0709 91 00	EG	66,7
	ZZ	66,7
0709 93 10	MA	44,1
	TR	102,3
	ZZ	73,2
0805 10 20	EG	51,1
	IL	71,3
	MA	63,4
	TN	56,2
	TR	58,0
	ZZ	60,0
0805 20 10	IL	125,9
	MA	109,8
	ZZ	117,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	EG	57,7
	IL	144,7
	KR	134,8
	MA	120,0
	TR	70,3
	ZZ	105,5
0805 50 10	TR	72,2
	ZZ	72,2
0808 10 80	CN	83,6
	MK	31,3
	US	180,2
	ZZ	98,4
0808 30 90	AR	140,0
	CL	228,4
	CN	77,9
	TR	172,7
	US	187,5
	ZA	109,1
	ZZ	152,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 164/2013**z dnia 21 lutego 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143 w związku z jego art. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiło szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustaliło ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albuminy jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezenta-

tywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Reprezentatywna cena (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	158,2	0	AR
		121,7	0	BR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątrobek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	153,1	0	AR
		150,0	0	BR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	271,6	9	AR
		241,2	18	BR
		318,4	0	CL
		223,0	23	TH
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	280,0	5	BR
		323,6	0	CL
0408 11 80	Żółtka jaj	569,2	0	AR
0408 91 80	Żółtka jaj	486,0	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	266,7	6	BR
		206,3	24	TH
3502 11 90	Albumina jaja suszona	750,3	0	AR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ«
odpowiada »innym pochodzeniom«.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2013/7/UE

z dnia 21 lutego 2013 r.

zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia chlorku alkilo (C₁₂₋₁₆)-dimetylobenzyl-amonowego jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje czwartorzędowe związki amoniowe, benzylo-C₁₂₋₁₆-alkilodimetylo, chlorki, będące synonimem chlorku alkilo (C₁₂₋₁₆)-dimetylobenzyl-amonowego.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 chlorek alkilo (C₁₂₋₁₆)-dimetylobenzyl-amonowy został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „Środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy.
- (3) Włochy zostały wyznaczone jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 14 sierpnia 2007 r. przedłożyły Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 10 ust. 5 i 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1896/2000⁽³⁾.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w

dniu 21 września 2012 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

- (5) Na podstawie przeprowadzonych ocen można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające chlorek alkilo (C₁₂₋₁₆)-dimetylobenzyl-amonowy, stosowane jako środki konserwacji drewna, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć chlorek alkilo (C₁₂₋₁₆)-dimetylobenzyl-amonowy do załącznika I do tej dyrektywy do celów jego stosowania w produktach typu 8.
- (6) Nie wszystkie potencjalne scenariusze zastosowań i narażenia zostały ocenione na poziomie unijnym. Ocenie nie poddano na przykład zastosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych ani narażenia żywności lub paszy. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny tych scenariuszy zastosowań lub narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji ludzi nieuwzględnionych w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie unijnym, oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.
- (7) Z uwagi na ryzyko stwierdzone dla zdrowia ludzkiego konieczne jest określenie bezpiecznych procedur operacyjnych, wprowadzenie wymogu stosowania produktów przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej oraz zakazu stosowania produktów na drewnie, z którym mogą mieć bezpośredni kontakt dzieci, chyba że we wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu można wykazać, że ryzyko może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu.
- (8) Z uwagi na ryzyko stwierdzone dla środowiska należy nałożyć wymóg, aby przemysłowe lub profesjonalne stosowanie produktu odbywało się na zamkniętym obszarze lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu z zabezpieczeniem, aby świeżo impregnowane twarde przechowywano na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody oraz aby wszelkie pozostałości po zastosowaniu produktów używanych jako środki konserwacji drewna i zawierających chlorek alkilo (C₁₂₋₁₆)-dimetylobenzyl-amonowy zbierano celem ponownego wykorzystania lub unieszkodliwienia

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 307 z 24.11.2003, s. 1.

- (9) Stwierdzono niedopuszczalne ryzyko dla środowiska, w przypadku gdy drewno impregnowane chlorkiem alkilo (C_{12-16})-dimetylobenzyl-amonowym było narażone w sposób ciągły na działanie czynników atmosferycznych lub wilgoć (klasa użytkowania 3 wg OECD ⁽⁴⁾), było stosowane w konstrukcjach na wolnym powietrzu usytuowanych w pobliżu wody lub nad wodą (scenariusz dotyczący mostu, klasa użytkowania 3 według OECD ⁽⁵⁾) lub miało kontakt ze słodką wodą (klasa użytkowania 4b według OECD ⁽⁶⁾). Należy zatem ustanowić wymóg, aby nie zezwalano na stosowanie produktów do impregnacji drewna przeznaczonego do powyższych zastosowań, chyba że przedstawione zostaną dane wykazujące, że produkt spełnia wymogi zarówno art. 5 dyrektywy 98/8/WE, jak i załącznika VI do tej dyrektywy, w razie potrzeby dzięki zastosowaniu odpowiednich środków ograniczających ryzyko.
- (10) Przepisy niniejszej dyrektywy należy stosować jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych w produktach typu 8 zawierających substancję czynną chlorek alkilo (C_{12-16})-dimetylobenzyl-amonowy na rynku unijnym oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (11) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (12) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (14) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁷⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do dołączania, w uzasadnionych przypadkach, do powiadomienia o środkach

transpozycji jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów służących transpozycji.

- (15) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lutego 2015 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽⁴⁾ Seria dokumentów OECD dotyczących scenariuszy emisji, numer 2, dokument dotyczący scenariuszy emisji dla środków konserwacji drewna, część 2, s. 64.

⁽⁵⁾ Ibid.

⁽⁶⁾ Ibid.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

ZALĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się wpis w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej (*)	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3, chyba że zastosowanie ma jeden z wyjątków wskazanych w przypisie do niniejszego nagłówka (**)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (***)
„64	Chlorek alkilo (C ₁₂₋₁₆)-dime-tylobenzylo-amonowy; C ₁₂₋₁₆ -ADBAC	Nazwa IUPAC: Nie dotyczy Nr WE: 270-325-2 Nr CAS: 68424-85-1	Sucha masa: 940 g/kg	1 lutego 2015 r.	31 stycznia 2017 r.	31 stycznia 2025 r.	8	W ocenie ryzyka na poziomie unijnym nie uwzględniono wszystkich możliwych scenariuszy zastosowań i narażenia; wyłączono niektóre zastosowania i narażenia, takie jak zastosowanie przez użytkowników nieprofesjonalnych i narażenie żywności lub paszy. Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych scenariuszy zastosowań/narażenia oraz ryzyka w odniesieniu do populacji i środowisk, które nie zostały uwzględnione w odpowiedni sposób w ocenie ryzyka na poziomie unijnym. Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki: 1) w przypadku użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania, a produkty należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, chyba że we wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu można wykazać, że ryzyko może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków; 2) nie zezwala się na stosowanie produktów do celów impregnowania drewna, z którym mogą mieć bezpośredni kontakt dzieci, chyba że we wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu można wykazać, że ryzyko może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu; 3) etykiety i w odpowiednich przypadkach karty charakterystyki dla dopuszczonych produktów muszą zawierać informację, że przemysłowe lub profesjonalne zastosowanie produktu odbywa się na zamkniętym obszarze lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu z zabezpieczeniem, że świeżo impregnowane drewno należy przechowywać w pomieszczeniu lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody, oraz że wszelkie pozostałości produktu muszą być zebrane celem ponownego wykorzystania lub usunięcia; (4) nie zezwala się na stosowanie produktów do celów impregnowania drewna mającego kontakt ze słodką wodą lub przeznaczonego na konstrukcje na wolnym powietrzu usytuowane w pobliżu wody lub

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej (*)	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3, chyba że zastosowanie ma jeden z wyjątków wskazanych w przypisie do niniejszego nagłówka (**)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczegółowe (***)
								nad wodą, narażonego w sposób ciągły na działanie czynników atmosferycznych lub wilgoć, chyba że przedstawione zostaną dane, z których wynika, że produkt spełnia wymogi określone w art. 5 oraz załączniku VI, w razie potrzeby poprzez zastosowanie odpowiednich środków ograniczających ryzyko."

(*) Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 11. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on równoważny technicznie z ocenioną substancją.

(**) Dla produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną, o których mowa w art. 16 ust. 2, termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 jest terminem obowiązującym dla ostatniej z jego substancji czynnych, która ma zostać włączona do niniejszego załącznika. Dla produktów, dla których pierwsze zezwolenie zostało przyznane później niż 120 dni przed terminem zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 oraz kompletny wniosek o wzajemne uznanie został złożony zgodnie z art. 4 ust. 1 w terminie 60 dni od dnia udzielenia pierwszego zezwolenia, termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 w odniesieniu do tego wniosku zostaje przedłużony do 120 dni od daty otrzymania kompletnego wniosku o wzajemne uznanie. Dla produktów, w odniesieniu do których państwo członkowskie zaproponowało odstępstwo od wzajemnego uznawania zgodnie z art. 4 ust. 4, termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 zostaje przedłużony do 30 dni od daty przyjęcia decyzji Komisji zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi.

(***) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 18 lutego 2013 r.

w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka i dwóch zastępców członków z Francji

(2013/101/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Francji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 22 grudnia 2009 r. i 18 stycznia 2010 r. Rada przyjęła decyzje 2009/1014/UE ⁽¹⁾ i 2010/29/UE ⁽²⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2010 r. do dnia 25 stycznia 2015 r.

(2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Jean-Yves'a Le DRIANA.

(3) Dwa stanowiska zastępców członków Komitetu Regionów zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatów Victorina LURELA i Caroline CAYEUX,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2015 r.:

a) na stanowisko członka:

— Pierrick MASSIOT, *Président du Conseil régional de Bretagne*

oraz

b) na stanowiska zastępców członków:

— Josette BOREL-LECERTIN, *Présidente du Conseil régional de Guadeloupe*

— Daniel DUGLERY, *Conseiller régional d'Auvergne*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2013 r.

W imieniu Rady
S. SHERLOCK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2010, s. 11.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 828/2009 z dnia 10 września 2009 r. ustanawiającego na lata gospodarcze 2009/2010–2014/2015 szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowych objętych pozycją taryfową 1701 zgodnie z umowami preferencyjnymi**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 240 z dnia 11 września 2009 r.)

1. Strona 17, art. 4 ust. 4 lit. c):

zamiast: „w przypadku cukru do rafinacji, obowiązek wnioskodawcy dotyczący rafinacji danej ilości cukru przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym kończy się ważność danego pozwolenia na przywóz;”,

powinno być: „w przypadku cukru do rafinacji, zobowiązanie wnioskodawcy do rafinacji danej ilości cukru przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym kończy się ważność danego pozwolenia na przywóz;”.

2. Strona 19, art. 11 ust. 2 akapit pierwszy lit. a):

zamiast: „ilości cukru odpowiadające pozwoleniu na przywóz cukru do rafinacji”,

powinno być: „ilości cukru odpowiadające pozwoleniom na przywóz cukru do rafinacji”.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

